

Stepinčevo u 20. obljetnici beatifikacije

„On je za nas pravednik koji je u ruci Božjoj jer je u velikim kušnjama koje su donijele ideologije protivne vjeri – komunizam, fašizam i nacizam – svjedočio sve do smrti svoju jasnu vjeru u Gospodina Isusa kojemu je služio u vjernosti“, istaknuo je kardinal Joao Braz de Aviz, pročelnik Kongregacije za ustanove posvećenoga života i družbe apostolskoga života, u pontifikalnoj misi koju je predvodio u Hrvatskoj crkvi sv. Jeronima u Rimu – Posebno svečana bila je i misa u Stepinčevoj katedrali kojom je kardinal Bozanić ujedno zaključio Drugu sinodu Zagrebačke nadbiskupije – U blaženikovu rodnom Krašiću spomen-slavlje predvodio je kardinal Vinko Puljić –
Donosimo izvještaje s brojnih misa kojima je diljem zemlje i svijeta proslavljen blagdan bl. Alojzija Stepinca

„Da ne ohladi ljubav mnogih“

Hrvatski Caritas i ove godine organizira Tjedan solidarnosti i zajedništva s Crkvom i ljudima u Bosni i Hercegovini, od 26. veljače do 4. ožujka - U akciju se može uključiti pozivom na donacijski telefon 060 9010; uplatom na račun Hrvatskog Caritasa, IBAN: HR05 2340 0091 1000 80340, poziv na br. 101; uplatom novčanog dara u župi i on-line donacijom na mrežnim stranicama Hrvatskog Caritasa -
U rubrici Dokumenti donosimo cjelovit tekst korizmene poslanice predsjednika Hrvatskog Caritasa biskupa Josipa Mrzljaka

Domovinske vijesti

Susret biskupa Škvorčevića i ministrice kulture Akademija i predstavljanje Godišnjaka „Blaženi Alojzije Stepinac“
Posljednje zasjedanje Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije
Poruka nadbiskupa Devčića za korizmu
Požeška biskupija darovala bolnici medicinski uređaj
Susret redovnica i redovnika koji djeluju u Krčkoj biskupiji
Članovi Instituta Santa Maria dell' Anima pohodili karlovačko Svetište
Biskup Mrzljak pohodio specijalnu bolnicu u Varaždinskim Toplicama
Kardinal Bozanić primio Predsjednika Republike Srbije
Obnovljena i osnažena duha
Predsjednici Grabar-Kitarović i Vučić susreli se s metropolitom SPC Porfirijem
37. sjednica biskupa Zagrebačke crkvene pokrajine
Duhovna oporuka kardinala Stepinca prevedena na esperanto

Crkva u Hrvata

Područne sjednice s delegatom u Njemačkoj
XVII. godišnja skupština Nacionalnog vijeća PMD BiH

Inozemne vijesti

Mons. Krzysztof Marcjanowicz imenovan papinskim ceremonijarom
Kardinal Gracias novi predsjednik Indijske BK
Evangelici mole predsjednika Trampa da zaštiti useljenike
Papa primio u audijenciju članove Grko-melkitskog Sinoda
Rad u medijima iziskuje izgrađenost i stručnost

Prilog dokumenti

Misa – Evanđelje i homilija
Grieh je to što nas čini nečistima

Domovinske vijesti

U Osijeku predstavljena knjiga i film „Maribor: najveće stratište Hrvata“

Osijek, 6.2.2018. (IKA) - Nakon zagrebačke premijere dokumentarnoga filma i predstavljanja istoimene knjige „Maribor: najveće stratište Hrvata“ autora Romana Leljaka, priređene potkraj studenoga, održana su gostovanja projekta u Splitu, Mostaru, Parizu, više njemačkih gradova te u Vikarijatu Osijek gdje je Leljak gostovao 6. veljače predstavljajući film, u produkciji zagrebačke Udruge „Huda Jama“, i najnoviju knjigu. Mnoštvo nazočnih na večernjoj premijeri potvrdilo je golem interes publike za prikazane autentične dokumente i pomno istraživanje o jednom od najvećih masovnih grobišta u šumi Tezno kraj Maribora gdje je, prema sabranim dokumentima u Leljakovoj knjizi, skončalo najviše hrvatskih vojnika i civila u isplaniranim jugokomunističkim zločinima počinjenim 1945. godine na području Slovenije.

Zahvalnu dobrodošlicu u ime organizatora skupa izrazio je Marko Krznarić, predsjednik osječkoga ogranka Udruge ratnih veterana Hrvatske „Hrvatski domobran“, posebno pozdravivši u publici nazočnoga umirovljenoga đakovačko-osječkoga nadbiskupa Marina Srakića, predstojnika Instituta za novu evangelizaciju „Sv. Ivan Pavao II.“ u Osijeku i biskupskog vikara za pastoral u Osijeku mons. dr. Vladimira Dugalića te ravnatelja Vikarijata Osijek doc. dr. Dragu Tukaru, a među publikom bilo je članstvo žrtvoslovnih udruga, uključujući đakovačko krilo Hrvatskog obrednog združenja „Jazovka“ s predsjednikom Perom Šolom.

Uvodeći u susret s gostom, Krznarić je pozdravio Romana Leljaka, slovenskoga publicistu, istražitelja jugokomunističkih zločina čiji tridesetogodišnji rad zaokružuje četrdesetak objavljenih knjiga o ubojstvima počinjenim poslije II. svjetskog rata u Sloveniji, a među njima i „Huda Jama – strogo čuvana tajna“ (objavljena 2015.) kojoj je prethodila knjiga „Teharske žive rane“ (1989.) kao rezultat Leljakova otkrića Hude Jame.

„Pitaju me, jesam li Hrvat ili Slovenac? Oboje. Rođen sam u Đurmancu, u Hrvatskom zagorju, od majke Hrvatice i oca Hrvata, odrastao sam u Sloveniji i živim u Radencima. U šezdesetminutnom dokumentarnom filmu 'Maribor: najveće stratište Hrvata' i knjizi prikazano je kako je 1945. godine partizanska Treća armija Titova generala Koste Nađa u šumi Tezno kraj Maribora, od 24. do 28. svibnja, likvidirala više od 30.000 Hrvata. Titovi su partizani likvidirane zakopavali u protutenkovske rovove na Teznom... Iz dijela protutenkovskog rova ekshumirani su (1999. g.) posmrtni ostaci 1187 žrtva zbog gradnje autoceste Lendava-Ljubljana, ostali (približno 28.000) čekaju bez križa i spomen-obilježja na dostojanstven pokop koji je u civilnom društvu osnovno ljudsko pravo... Prikazani su u filmu brojni važni dokumenti arhivske građe Vojnog arhiva u Beogradu i svjedočenja. U filmu se spominje i Osijek“, kazao je Leljak, scenarist i režiser filma. Primjerice, film donosi ratno-politički kontekst tragičnih zbivanja, obiluje fotografskom i vojnom građom, filmskim kadrovima, izjavama svjedoka vremena i zbivanja, uključujući svjedočenje likvidatora Ive Križaneca, koji u iskazu opisuje što se događalo u Mariboru i kako su žrtve ubijane. Leljakovo odvažno i minuciozno istraživanje podrobno predočeno u knjizi Maribor: najveće stratište Hrvata nudi dokumente trenutno dostupne povijesne vojne arhivske građe te povijesni prinos donosi na 256 stranica knjige (objavljene 2017. godine u Sloveniji u nakladi mariborskoga Društva za raziskovanje zgodovine). Knjiga,

uz uvod, sadržava poglavlja: Titove laži i tajni rat protiv Churchila, Mrtvi u Mariboru, Likvidacija u Mariboru, Povlačenje HOS NDH i civila, Ulazak Treće armije u Maribor, Sudionici likvidacija u Tenkovskom rovu, Velečasni Josip Kapš iz Gospića, Tisak o Teznom, Stratišta na području Maribora, Posmrtni ostatci i osobni predmeti, Prijepis pisma odbora za istraživanje Bleiburške tragedije Krunoslavu Draganoviću, Iskazi o pokolju Hrvatske vojske, Pohvala vrhovnog komandata jedinicima Treće armije. U knjizi i filmu predočeni su svi operacijski dnevници vojnih jedinica koje su bile u Mariboru u vrijeme masovnih partizanskih likvidacija, a Leljak je odgovorio i na mučno pitanje u hrvatskoj povijesti - koliko je '45. bilo zarobljenih vojnika i civila na području Republike Slovenije, ustvrdivši kako je riječ o 444426 osoba od kojih je desetak posto preživjelih koji su se vratili s Križnoga puta. Leljak je, nakon prikazivanja filma, istaknuo kako je smisao javnoga prikazivanja „tajnih“ spisa i napisana knjiga „da žrtve budu dostojno ukopane i da nas preko svoje smrti nauče da se takvo što ne ponovi“, pripominjući kako su se europski narodi pobrinuli za svoje mrtve, ali „Hrvatska i Slovenija jedine su države koje nisu uredile grobove svojih mrtvih, a Maribor je najveće stratište Hrvata“. Naposljetku je istraživač komentirao predočene povijesne izvore, spomenuo svoje školovanje za tajnopisca (kriptologa) koje pomaže u razotkrivanju arhiva o operacijama obavještajnih služba (UDBA, OZNA, KOS i dr.), a najavio je i aktualne projekte za koje prikuplja dokumentarnu građu budućih knjiga radnih naslova: „Mit o Jasenovcu“, „Stratište Kočevski rog“, „Okupacija Zagreba 1945. godine“, „Jugoslavenski krvnik James Bond – udbaš Milan Dorič“.

Sjednica Prezbiterskog vijeća Splitsko-makarske nadbiskupije

Dani su mnogi prijedlozi, kako za samu pripravu nacionalnog susreta katoličkih obitelji, tako i za trajni obiteljski i bračni pastoral

Split, 7.2.2018. (IKA) - Sjednica Prezbiterskoga vijeća Splitsko-makarske nadbiskupije, pod predsjedanjem nadbiskupa Marina Barišića, održana je u srijedu 7. veljače u Nadbiskupskom ordinarijatu u Splitu. Na sjednici su se okupili svećenici, članovi Prezbiterskoga vijeća, koji su članovi po službi ili su izabrani glasovanjem svećenika u svojim izbornim jedinicama ili ih je imenovao nadbiskup. Nakon uvodne molitve, nadbiskup Barišić pozdravio je fra Joška Kodžomana, provincijala Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja i generalnog vikara mons. Miroslava Vidovića kao i ostale članove Vijeća, podsjećajući ih na njihovu važnu zadaću i suodgovornost koju imaju za mjesnu Crkvu. Potom se generalni vikar osvrnuo na prošlu sjednicu Vijeća i zaključke koji su doneseni.

Središnja tema ove sjednice bila je usmjerena na neposrednu pripravu za Treći nacionalni susret hrvatskih katoličkih obitelji koji će se održati 15. i 16. rujna u Splitu i Solinu pod geslom „Obitelj – izvor života i radosti“. U živoj raspravi dani su mnogi prijedlozi, kako za samu pripravu nacionalnog susreta, tako i za trajni obiteljski i bračni pastoral.

Iduća točka sjednice bila je posvećena umirovljenju svećenika i potrebi povezivanja manjih župa. Zaključeno je da zbog dobi svećenika i trajnog manjka duhovnih zvanja nužno slijedi povezivanje nekih župa koje bi zadržale svoj status, ali bi ih posluživao jedan svećenik. Potom se govorilo

o Caritasu na nadbiskupijskoj i župnoj razini. Istaknuto je da Caritas nema samo humanitarnu i socijalnu dimenziju već prije svega pastoralnu i misionarsku. Još jednom je naglašena potreba živih karitativnih zajednica u svakoj župi koje bi, u suradnji sa središnjim nadbiskupijskim Caritasom, vršili djelo ljubavi i milosrđa u mjesnoj Crkvi.

Nadalje, iznesen je i izvještaj o gradnjama u Splitsko-makarskoj nadbiskupiji. Generalni vikar okupljene je upoznao s nekim informacijama o građevinskim radovima koji su već u tijeku te o planovima za iduću godinu, ali i za bližu budućnost. Svakako je primarno osigurati smještaj svećenicima koji, zbog bolesti ili napunjene kanonske dobi, trebaju posebnu brigu i smještaj u Svećeničkom domu. K tome je istaknuta potreba planiranja nove zgrade Katoličkog bogoslovnog fakulteta te nužna obnova Centralnog bogoslovnog sjemeništa.

Na završetku sjednice nadbiskup je zahvalio članovima Prezbiterijskoga vijeća na njihovim prijedlozima te još jednom sve potaknuo da što više pastoralno djeluju u skladu s Godinom majčinstva.

Susret biskupa Škvorčevića i ministrice kulture

Razgovarali su o pitanjima provedbe Ugovora između Svete Stolice i Republike Hrvatske o suradnji na području odgoja i kulture te o početku rada Mješovite komisije Katoličke Crkve i Republike Hrvatske za očuvanje kulturne i umjetničke baštine Katoličke Crkve

Zagreb, 7.2.2018. (IKA) - U prostorima Ministarstva kulture u Zagrebu 7. veljače održali su radni sastanak požeški biskup Antun Škvorčević, član Biskupske komisije Hrvatske biskupske konferencije za odnos s državom, zadužen za pitanja crkvene kulturne baštine, i ministrica kulture Republike Hrvatske Nina Obuljen Koržinek, članica Komisije Vlade Republike Hrvatske za odnose s vjerskim zajednicama. Razgovarali su o pitanjima provedbe Ugovora između Svete Stolice i Republike Hrvatske o suradnji na području odgoja i kulture te o početku rada Mješovite komisije Katoličke Crkve i Republike Hrvatske za očuvanje kulturne i umjetničke baštine Katoličke Crkve. Razmotrili su i razloge zbog kojih još nije ostvareno ono što je utvrđeno Sporazumom između Vlade Republike Hrvatske i Hrvatske biskupske konferencije o povratu crkvenih matičnih knjiga, knjiga stanja duša, ljetopisa i drugih knjiga koje su u doba komunističkog režima nezakonito oduzete Katoličkoj Crkvi, potpisanim 31. listopada 2005. u kojem je propisan točan postupak provedbe članka 13. točke 5. spomenutog Ugovora između Svete Stolice i Republike Hrvatske.

Biskup i ministrica među ostalim su razgovarali i o određenim načelima koja bi valjalo primijeniti u formuliranju pojedinih zakona Republike Hrvatske kako bi oni bili realno ostvarivi s obzirom na specifičnost crkvenih ustanova na koje se odnose, kao što su crkveni muzeji, arhivi i knjižnice. Osvrnuli su se i na neka aktualna pitanja obnove i čuvanje spomenika vjerske kulturne i umjetničke baštine te umjetničkih djela u vlasništvu Katoličke Crkve. U biskupovoj pratnji bio je Ivica Žuljević, član Mješovite komisije Katoličke Crkve i Republike Hrvatske za očuvanje kulturne i umjetničke baštine Katoličke Crkve a uz ministricu su bili Ivica Poljičak i Davor Trupković, članovi iste Mješovite komisije.

Dr. Matulić o prigovoru savjesti

Tribina za zdravstvene djelatnike pri Vikarijatu Osijek u povodu XXVI. svjetskog dana bolesnika

Osijek, 7.2.2018. (IKA/TU) - Obilježavanje XXVI. svjetskog dana bolesnika tematiziranog porukom pape Franje „Mater Ecclesiae: 'Evo ti sina!... Evo ti majke!' I od toga časa uze je učenik k sebi" (Iv 19,26-27) u Osijeku je započelo 7. veljače tribinom u organizaciji Instituta za novu evangelizaciju „Sv. Ivan Pavao II." i Hrvatskoga katoličkog društva medicinskih sestara i tehničara. Tema tribine održane u pastoralnim prostorima pri Vikarijatu Osijek bila je „Prigovor savjesti", a izlagao je prof. dr. Tonči Matulić. Prisutne su pozdravili: uime Hrvatskoga katoličkog liječničkog društva, Podružnica Osijek, Anamarija Čondor, dr. med., uime Hrvatskoga katoličkog društva medicinskih sestara i tehničara – Ogranak Osijek Sanja Višević mag. med. techn., glavna sestra KBC-a Osijek Nevenka Begić, mag. dr. med. te biskupski vikar za pastoral grada Osijeka mons. dr. Vladimir Dugalić.

„Ove tribine osmišljene su kako bismo iskazali zahvalnost i priznanje liječnicima, medicinskim sestrama i medicinskom osoblju za sav trud koji ulažu u odgovornom obavljanju svoga posla", rekao je mons. Dugalić. U temu tribine uveo je ističući: „Priziv savjesti zapravo je posljednja obrana demokracije. U totalitarnim sustavima nema se pravo na priziv savjesti. Tamo je ideologija iznad čovjeka. Pravo na priziv savjesti izražava čovjekovo dostojanstvo. Čovjek ima pravo djelovati u skladu s vlastitim uvjerenjem i odbiti permissivne i nepravedne zakone, ako po svojoj savjesti smatra da nešto ne može učiniti." Rekao je i kako područje priziva savjesti postaje sve šire, pa to više nije samo pitanje liječnika i medicinskih sestara, već i matičara, farmaceuta, nastavnika kojima se mogu nametati kojekakvi programi koji nisu u duhu njihova svjetonazora, pa ne mogu promovirati neke ideje uime ideologije... „Ta će borba s ideologijama biti trajna i upravo tema priziva savjesti na najbolji način govori o dostojanstvu čovjeka i njegovoj slobodi", uputio je biskupski vikar.

Govoreći o pravu na priziv savjesti u pravnim i etičkim dokumentima međunarodnog i domaćeg karaktera, dr. Matulić istaknuo je kako je Ustavom zajamčeno pravo na slobodu savjesti, a na tom temelju je u zakonima i specijalnim etičkim kodeksima zajamčeno i pravo na priziv savjesti. „Pravo na prigovor savjesti zdravstvenih djelatnika nema ograničenja, osim kada zakonodavac aludira na činjenicu važnosti onoga što primarno spada na zdravstvene ustanove, a to je zaštititi život bolesnika. Ne može se okrenuti leđa bolesniku koji tada zbog nemara i nehata djelatnika trpi ili je izložen životnoj opasnosti. S druge strane, važno je ne postaviti se na način proizvoljnog izbora, nego s obzirom na zahtjeve i opise poslova profesije u zdravstvenoj ustanovi, poslodavca treba informirati da postoje slučajevi koje zdravstveni djelatnik po svojoj savjesti neće moći obavljati i zamoliti da se u skladu s moralnim zakonom, Božjim zakonom u savjesti, poštuje pravo na priziv savjesti." Istaknuo je da se u redovitoj praksi fundamentalno načelo liječnika da zaštitite život i pravo na priziv savjesti neće sukobljavati, već se radi o graničnim, konfliktnim situacijama - namjernom pobačaju, liječnički potpomognutom samoubojstvu, aktivnoj eutanaziji, a u farmaceutskoj profesiji – izdavanju kontraceptiva i dr.

Oslanjajući se na kartu zdravstvenih djelatnika Papinskog vijeća za pastoral zdravstvenih djelatnika, dr. Matulić iznio je i katoličko shvaćanje prigovora savjesti: „Čovjek nikada ne smije slušati zakon koji je u sebi nemoralan, a to je slučaj sa zakonom koji načelno opravdava pobačaj. Liječnici i medicinske sestre dužni su postaviti prigovor savjesti.

Veliko i temeljno dobro života nameće takvu dužnost teškom moralnom obvezom zdravstvenog osoblja, koju uzrokuje zakon koji dopušta pobačaj ili zahtijeva neposredno sudjelovanje u izvršenju pobačaja. Savjest o nepovredivom dobru života i Božjega zakona koji ga štiti, prethodi svakom pozitivnom ljudskom zakonu. Kad se ljudski zakon tomu protivi, savjest potvrđuje svoje izvorno pravo i prvenstvo Božjega zakona. Treba se većma pokoravati Bogu nego li ljudima (Dj 5,29). Slijediti vlastitu savjest u poslušnosti Božjem zakonu nije uvijek laki put, to može uključivati žrtvu i terete, zato nije dopušteno prikrivati težinu. Katkada se traži heroizam za vjernost takvim zahtjevima. Ipak, nužno je jasno naglasiti da put autentičnog razvoja ljudske osobe ide preko stalne vjernosti savjesti održavanoj u ispravnosti i istini, kao što je rečeno u skladu s izvornim pravom i prvenstvom Božjega zakona." Prigovor savjesti star je koliko je star i čovjek kao subjekt savjesti, kao moralni subjekt. Prigovor savjesti kao neposluh prema ljudskom zakonu i autoritetu koji se doživljava kao napad na savjest bilježi se već u antičkome dobu, zaključio je prof. Matulić, ali i naglasio da savjest treba biti odgojena na zdravim, ispravnim osnovama.

Četvrti srijeda Josipovih pobožnosti u karlovačkom svetištu

Svjedočanstvo vjere glavnoga urednika Hrvatske katoličke mreže Siniše Kovačića u Nacionalnom svetištu sv. Josipa

Karlovac, 7.2.2018. (IKA) - „Za mene dvojbe nema, ja Boga živim, Boga osjećam i Boga vidim“, rekao je Siniša Kovačić, glavni urednik Hrvatske katoličke mreže i donedavno urednik, novinar i voditelj na HRT-u, svjedočeći vjeru 7. veljače u Nacionalnom svetištu svetog Josipa u Karlovcu. Iznoseći svoje svjedočanstvo prigodom Velike pobožnosti svetom Josipu, Kovačić je naglasio kako vjeruje jer je Boga vidio srcem i dušom, ali i kako danas nije lako svjedočiti i prakticirati vjeru jer je sve postalo važnije od nje. Istaknuo je kako mu vjera pomaže i u njegovu profesionalnom životu, posebno u donošenju teških i bitnih odluka. Iz iskustva oca Kovačić je posvjedočio da je u današnje vrijeme očevima otežana njihova uloga u odgoju djece jer je zbog različitih utjecaja i medija i tehnologije često potrebno uložiti mnogo više vremena i razgovora da bi djecu izveli na pravi put. Pritom je istaknuo svetog Josipa kao zagovornika i pomoćnika u očinskoj ulozi.

Četvrtu srijedu Josipovih pobožnosti u karlovačko svetištu hodočastili su vjernici župe Presvetog Srca Isusova iz Karlovca predvođeni župnikom i karlovačkim dekanom preč. Draženom Karačićem koji je slavio misu u zajedništvu s mons. Antunom Senteom, ml., rektorom svetišta, mons. Ferdinandom Vražićem, umirovljenim svećenikom, preč. Anđelkom Katanecom, povjerenikom za pastoral migranata i turista Zagrebačke nadbiskupije i vlč. Ivicom Tollom, župnikom župe sv. Antuna Padovanskog u Generalskom Stolu. Misno slavlje pjesmom je pratio zbor župe Presvetog Srca Isusova pod vodstvom s. Antonije Topalović.

Preč. Karačić propovijedao je o opasnosti kada vanjšina postane bitnija od nutrine što ljude čini bezličnima i nesprennima na promjene, ali ako pogledaju u dubinu srca i duše vidjet će koliko toga trebaju predati Bogu da bi mu bili bliži i slobodni. Naglasio je da čovjek treba imati hrabrosti čuti Isusa i usmjeravati svoj život prema onomu što je bitno, a ne robovati nekim običajima i ustaljenostima kojima više ne zna ni smisao. Kazao je „da nas ono što nosimo iznutra čini ljudima ili neljudima, a vanjšina je nebitna i odvlači nas od bitnoga“. Preč. Karačić istaknuo je svetog Josipa kao onoga koji je bio s Isusom, koji je u Isusu prepoznao Boga i

od Isusa učio. Na kraju propovijedi pročitao je pjesmu „Slika na zidu“ autora Marijana Culjaka, kroz koju je poručio kako je Josip pronalazio smisao u druženju s Isusom i u molitvi crpio snagu i utjehu za sve svoje patnje i brige.

Ovu srijedu obilježila su i dva korejska hodočasnika koji su pohodili Josipovo svetište predvođeni preč. Anđelkom Katanecom. U zajedništvu s njim i mons. Senteom razgledali su znamenitosti svetišta i župe BDM Snježne upoznajući povijest štovanja svetog Josipa u Hrvata.

Biskup Bogdan blagoslovio novu Postaju granične policije u Cetingradu

Cetingrad, 7.2.2018. (IKA) - Vojni biskup Jure Bogdan nazočio je 7. veljače u Cetingradu otvaranju nove postaje granične policije u koju je uloženo više od milijun eura iz europskih fondova. Uz ministra hrvatskih branitelja Tomu Medveda, domaćeg sina, svečanosti je nazočio i ministar policije Davor Božinović.

Biskup Bogdan blagoslovio je novi objekt koji zapošljava 164 osobe i koji se nalazi na mjestu gdje je najtanja veza između unutarnjih i vanjskih granica Europske unije, samo 55 km. Na svečanosti su uz biskupova tajnika bili i mjesni župnik Cetingrada Stanko Smiljanić, umirovljeni svećenik iz Cetingrada mons. Marijan Ožura te slunjski župnik i dekan mons. Mile Pecić. Biskup Bogdan je uz blagoslov istaknuo simbolički značaj tog čina Božje milosti te ukazao na uzvišenost uloge policije u zaštiti domovine. Ministar Božinović istaknuo je važnost tog objekta i uopće kontrolu granice na tom prostoru koja bi uskoro trebala postati vanjska granica EU-a ili Šengenska, zbog čega Vlada ulaže u potrebitu opremu i pripremanje policajaca za odgovorne zadaće. Zgrada granične policije nalazi se odmah pored župnog stana župe Navještenja BDM u Cetingradu. Biskup Bogdan zatim je s ministrima u Slunju nazočio i otvaranju tvornice za proizvodnju peleta Š-PELET, koju je i blagoslovio.

U najvećoj nemoći čovjek može činiti najveća djela ljubavi

Nadbiskup Devčić predvodio svečano misno slavlje u Domu za starije osobe „Kantrida“

Rijeka, 8.2.2018. (IKA) - „Evo ti sina!... Evo ti majke! I od toga časa uze je učenik k sebi“ (Iv 19, 26-27), Isusove su riječi s križa uzete za geslo ovogodišnjega Svjetskog dana bolesnika. Sveti Otac potiče nas da se u njima ugledamo na Isusov primjer kako se u najvećoj nemoći mogu činiti najveća djela ljubavi, rekao je riječki nadbiskup Ivan Devčić predvođeni u četvrtak 8. veljače svečano misno slavlje u Domu za starije osobe „Kantrida“. Kao i svake godine, kapelica toga riječkog Doma bila je premala za sve korisnike koji su htjeli sudjelovati na misi, a koju su glazbeno animirali učenici Prve sušačke hrvatske gimnazije sa svojim profesorom Brankom Ivoševićem.

Nadbiskup je u nastavku pojasnio da je Isus na križu mislio na spasenje svih te da je tu zadaću povjerio i svojoj Majci koja nije postala samo Ivanova majka, nego majka svih nas. Papa Franjo nas želi usmjeriti na Isusa na križu, da učimo kako trpljenje učiniti plodonosnim. Ovo je velika pouka za sve nas - ako vjerujemo u Gospodina doći ćemo u Kraljevstvo Božje. Zbog svoje vjere i danas su mnogi kršćani proganjani, no znaju da smo bez Krista 'mrtvi'. Kada Bog dopušta bol i trpljenje, priprema nam blaženstvo, kazao je nadbiskup. Podsjetio je na Isusov govor na gori o blaženstvima, kazavši da je radi toga Krist došao na svijet. Vjerovati u njega znači do kraja biti njegov učenik i

sljedbenik. Samo tako ćemo ući u kraljevstvo nebesko. Neka nam uvijek pred očima bude Krist na križu kojega trebamo nasljedovati i u trpljenju ga moliti da nam da snagu da izvršimo poslanje koje smo primili od Boga, rekao je riječki nadbiskup.

Na kraju mise zahvalio je svećenicima, sestrama milosrdnicama, ravnateljici Doma Mariji Maras i djelatnicima na skrbi za korisnike Doma, kao i Organizacijskom odboru Svjetskoga dana bolesnika u Rijeci, osobito dr. Asji Valković - Mika koja je na misu došla u pratnji supruga. S posebnim pietetom prisjetio se i prim. dr. Blaženke Kozulić. Prigodnu riječ na kraju mise uputio je i župnik župe sv. Antuna Padovanskog na Kantridi don Ivan Kordić.

Nakon mise svećenici su obišli korisnike Doma koji nisu mogli sudjelovati na misi i podijelili im sakrament bolesničkog pomazanja.

Nadbiskup Barišić primio izaslanstvo Zdruga katoličkih skauta Hrvatske

Split, 8.2.2018. (IKA) - Splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić primio je u četvrtak 8. veljače u Nadbiskupskom ordinarijatu u Splitu izaslanstvo Zdruga katoličkih skauta Hrvatske: predsjednika Marina Miletića, voditelja katoličkih skauta Šibenske biskupije Filipa Plenču, Hrvoja Krnića i Antoniju Roca. Susretu su nazočili i generalni vikar mons. Miroslav Vidović i fra Ivica Jurić.

Skauti su predstavili nadbiskupu rad cijele organizacije, njihov odnos s izviđačima, karizmu, postojeće stanje i planove za rast. „Samo u Šibenskoj i Dubrovačkoj biskupiji imamo gotovo 400 katoličkih skauta i držimo da bi bilo divno da i u Splitsko-makarskoj nadbiskupiji radimo programe kroz koje će naši mladi rasti u ljubavi prema Bogu, Crkvi i Domovini“, kazao je predsjednik Miletić.

Zdrug katoličkih skauta Hrvatske je nevladina i neprofitna organizacija koja je osnovana prije 15 godina u Rijeci, u pastoralnom domu Riječke nadbiskupije bl. Alojzije Stepinac u Driveniku. „U svaku biskupiju gdje dolazimo tražimo i molimo mjesnog biskupa da nas blagoslovi i da nam da odobrenje djelovanja. Naime, tijesno u suradnji s biskupima djelujemo što odlikuje našu organizaciju u svakoj mjesnoj biskupiji gdje smo do sada pravno osnovani: Đakovačko-osječkoj nadbiskupiji, Zagrebačkoj nadbiskupiji, Riječkoj nadbiskupiji, Požeškoj biskupiji, Varaždinskoj biskupiji, Šibenskoj biskupiji, Dubrovačkoj biskupiji. Radimo na osnivanju i u Porečkoj i Pulskoj biskupiji gdje nas prihvaća biskup kao i drugdje gdje nam se po Providnosti otvaraju vrata“, kazao je Miletić.

Imaju svoj tiskani Priručnik, jasnu strukturu, misiju i viziju, razrađen program djelovanja za sve dobne skupine, budući da u katoličkim skautima okupljaju vrtičke skupine djece, osnovnoškolce i srednjoškolce, studente i obiteljsku zajednicu. Rade prepoznatljiv program promicanja vrednota Domovinskog rata, humanitarne akcije za siromašnu djecu Vukovara, za Banjolučku biskupiju, ali rade i interkonfesionalne akcije (brinu o djeci Srebrenice već 11 godina). Prije dvije godine dobili su dozvolu Agencije za elektroničke medije i pokrenuli svoj Radio Skaut i skautsku televiziju (www.radioskaut.hr i skauttv.hr).

Iznimno su aktivni tijekom zimskih, proljetnih i ljetnih praznika kada mladima nude programe logorovanja i hodočašća (dvo tjedna logorovanja na pustom otoku Zmajanu u Šibenskom arhipelagu, specijalističke obuke na Velebitu u suradnji s Nacionalnim parkom Sjeverni Velebit). Rade na razvoju duha i tijela naše mladeži. „Važno je napomenuti da svaka biskupija, do sada, zaduži jednog svećenika, ili odobri

postojećeg koji se već pronašao u skautima da skauti kada odlaze izvan svoje župe ili biskupije uvijek, osim svojih vođa, imaju i svećenike kao duhovnu pratnju. Trenutačno imamo nekoliko svećenika na razini cijele domovine koji su se i sami oduševili skautskim pokretom da su postali katolički skauti što su biskupi blagoslovili“, rekli su predstavnici skauta.

Susreti su im usko vezani uz župnu zajednicu. Svi katolički skauti, na razini Hrvatske, provode isti program, s jednogodišnjim i trogodišnjim planom. Tako više od tisuću aktivnih članova raste istim znanjem u ljubavi prema Bogu, Crkvi i Domovini, što su tri temelja katoličkih skauta Hrvatske. Katoličkim skautom može postati svatko tko prihvaća Statut i Pravilnik Zdruga katoličkih skauta Hrvatske.

Nadbiskup je istaknuo da vidi katoličke skaute kao bogatstvo Crkve koja je otvorena za svakoga. Izrazio im je svoju podršku i blagoslov te ih pozvao na Treći nacionalni susret hrvatskih katoličkih obitelji 15. i 16. rujna u Splitu i Solinu. U tom svjetlu darovao je predsjedniku Miletiću svijeću s logotipom Susreta, a svakome od članova po krunicu i privjesak s logotipom Susreta. Miletić je nadbiskupu uručio primjerak prvoga izdanja Priručnika i zastavicu Zdruga katoličkih skauta Hrvatske, a susret je završio zajedničkim ručkom u prostorijama Nadbiskupskog ordinarijata.

Peta obljetnica smrti vlč. Mile Ivančića

Zavalje, 8.2.2018. (IKA) - Misom zadušnicom koju je predvodio umirovljeni gospičko-senjski biskup Mile Bogović obilježena je u Zavalju u četvrtak 8. veljače peta obljetnica mučeničke smrti domaćeg sina, zavaljskog župnika Mile Ivančića. Uz mjesnog župnika Dina Rupčića koncelebrirali su župnik Korenice mons. Mile Čančar, župnik Perušića i Kaluđerovca Mile Šajfar, te o. Euzebij, pavlin iz Kamenskoga. U asistenciji su bili ministranti iz Donjega Lapca te pavlinski bogoslov i pavlinski časni brat. Na misi su bile i klanjateljice Krvi Kristove koje djeluju u župi sv. Ante u Bihaću, dok je pjevanje sa zavaljskim ženama starih liturgijskih pjesama predvodila Dragica Keča.

U pozdravu župnik Rupčić istaknuo je da su došli Bogu zahvaliti na daru života Mile Ivančića kao čovjeka i svećenika, ali i reći jedno veliko hvala vlč. Mili za sve što je učinio na njivi Gospodnjoj osobito kad je došao u rodnu župu Zavalje 1997. godine gdje su župna i filijalna crkva bile srušene, a župni stan spaljen.

U povijesti biskup Bogović istaknuo je da su u povijesti mlade Gospičko-senjske biskupije ubijena dvojica svećenika - Josip Rafaj i Mile Ivančić. Biskup je također naglasio da je u slunjskom kraju mnogo svećenika ubijeno u tijeku II. svjetskog rata i da se Mile Ivančić pridružuje svim tim svećenicima mučenicima. Biskup je istaknuo da kao što je Isus krenuo u Jeruzalem i pokojni župnik Ivančić odlučno prihvatio doći na Zavalje. Pokojni Mile volio je svoj narod, s njim se radovao i plakao i kao što se Isus znjio u Maslinskom vrtu krvavim znojem, tako se i vlč. Mile znjio krvavim znojem umirući u Maslinskom vrtu u župi Zavalje. Blagoslivljajući svojom krvlju ne samo zidove i tlo župnog stana nego i čitavu župu neka nam vlč. Mile bude zagovornik u nebu, zaključio je mons. Bogović.

Biskup je na kraju blagoslovio spomen-ploču podignutu na mjestu pogibije vlč. Ivančića u župnom stanu. Ploču je podignuo župnik Rupčić uz pomoć zahvalnih župljana.

Akademija i predstavljanje Godišnjaka „Blaženi Alojzije Stepinac“

Posebna gošća akademije bila je sutkinja Claudia Stahl koja je predstavila svoju inicijativu da bl. Stepinac postane zaštitnik sudaca

Zagreb, 8.2.2018. (IKA) – U organizaciji Postulature za proglašenje svetim Alojzija Stepinca i Nadbiskupskoga bogoslovnog sjemeništa u četvrtak 8. veljače u dvorani „Vijenac“ Nadbiskupijskoga pastoralnoga instituta u Zagrebu održana je svečana akademija u čast bl. Alojzija Stepinca i predstavljanje Godišnjaka Postulature za godinu 2017.

Uvodeći u program, Tanja Popec rekla je da je tekuća godina u znaku 120. obljetnice Stepinčeva rođenja te 20. obljetnice njegove beatifikacije.

Sadržaj drugoga Godišnjaka Postulature predstavio je rektor Nadbiskupskoga bogoslovnog sjemeništa preč. Anđelko Koščak. Istaknuo je svojevrstu ekskluzivu toga Godišnjaka. Riječ je o detaljnoj analizi prometne nesreće kardinala Franza Königa, njegova, još živućega, ceremonijara dr. Helmuta Krätzla i vozača Stadlera kod Novoga Marofa na putu prema Zagrebu gdje je bečki kardinal trebao nazočiti pogrebu kardinala Alojzija Stepinca. „Mnogo novih, zataških činjenica, mnogo osnovanih sumnji očitovano je u tome članku. Gotovo isti scenarij zbio se u pogibiji dr. Mije Pišonića, tajnika zagrebačkoga nadbiskupa dr. Franje Šepera, i dvojice bogoslova Marijana Filkovića i Josipa Brebrića, o tome je također zaseban članak“, rekao je mr. Koščak. Istaknuo je i kroniku koja donosi pregršt događaja s raznih strana Hrvatske, Bosne i Hercegovine i svijeta, a vezanih s blaženikom. Slijede dvije važne cjeline jer su povezane sa sudbinama pojedinaca i naroda. Riječ je o posredovanju za prognane Židove iz Sarajeva, potom je izneseno svjedočanstvo Židova Vladimira Poljaka (vratar samostana Gospe Lurdske) prisutnoga na montiranom sudskom procesu zagrebačkom nadbiskupu, a koji je također bio suđen poradi „neprijateljskih djelatnosti s područja djelatnosti Crkve“.

Kao nova rubrika, u odnosu na prošlogodišnji Godišnjak, je „Bl. Alojzije Stepinac o kulturi i dostojanstvu“. U tekstu dr. Agneze Szabo, na osnovi blaženikova života, djelovanja i raznih nastupa, istaknuta je važnost trajnoga obrazovanja, promicanja kulture te neprocjenjiva vrijednost i mjesto poštenoga rada, a isto tako poštenih radnika kojima je, kako je istaknuo blaženik na posveti kamena temeljca crkve na Trešnjevci, uzor sv. Josip kojega je Katolička Crkva i Hrvatski sabor izabrao za svoga zaštitnika.

Urednik nastavlja objavljivati životopise svećenika, redovnika, redovnica i svećeničkih pripravnika koji su kao žrtve komunizma „utkali svoje živote u slobodu Crkve, i samobitnosti hrvatskoga naroda i slobodne njegove države“ i to čini, odnosno objavljuje, zbog sustavne šutnje u hrvatskoj društvenoj javnosti o tim žrtvama, pojasnio je. Mr. Koščak preporuča pročitati i svjedočanstvo Adelinde Zanusso Roma, čiji je šogor svećenik mons. Aldo Roma redovito do svoje smrti dolazio na Stepinčevo, često i s velikom skupinom vjernika, te priloge u rubrikama posvećenima slugama Božjim kardinalu Franji Kuhariću i biskupu Josipu Langu.

Posebna gošća akademije bila je sutkinja Njemica Claudia Stahl koja je molila zagovor bl. Alojzija Stepinca, a onda kako bi ga bolje upoznala naučila i hrvatski jezik. Prošle godine napisala je i njegov životopis na njemačkom jeziku. Ovaj njezin boravak u Zagrebu u znaku je hodočašća na blaženikov grob. Predstavljajući je, postulator mons. Batelja rekao je da „u svijetu imamo malo veleposlanika naše stvarnosti, često puta i naših poniženja“.

Claudia Stahl posvjedočila je kako je ponekad nailazila na

ime kardinala Stepinca u Njemačkoj u kontekstu Trećeg Reicha. Kad je bio proglašen blaženim čitala je o kontroverzi oko njega. Pri pripremi za državni ispit, nešto ju je potaknulo i na internetu je tražila njegovo ime, te željela više saznati o njemu. „Molila sam Alojzija za njegov zagovor i za njegovu pomoć pri ispitu. Obećala sam mu da ću posjetiti njegov grob te o njemu pisati. Uspjeh na ispitu bio je veliki znak za mene: duhovni dodir. Željela sam više saznati o Alojziju, i održati obećanje, te sam počela učiti hrvatski jezik u Berlinu, jer sam uvidjela da bez znanja jezika nikada neću razumjeti što je bilo s njim. Putovala sam u Hrvatsku, na njegov grob u katedrali, i dvije male sobe u župnom dvoru u Krašiću gdje je umro. Krašić me je najviše dirnuo. Prije osam godina postala sam sutkinja, a to zahvaljujem dragom Bogu i bl. Alojziju. Nikada mu to neću zaboraviti. Sretna sam što sam mogla izvršiti svoje obećanje i tako mu iskazati svoju zahvalnost“, rekla je. Stahl je pojasnila i inicijativu koju je pokrenula da bl. Alojzije Stepinac postane zaštitnik sudaca. Naglasila je da postupak koji se vodio protiv Stepinca mora biti upozorenje svim pravnicima i cijelom pravosuđu, te mu se utječe, i moli da suci sude uvijek neovisno i da kao suci zastupaju samo istinu i pravедnost.

Mons. Batelja posjetio je na više svjedočanstava od kojih su neka i predstavljena u ovome broju, te se upitao „zar stvarno mi kao Crkva nemamo hrabrosti progovoriti o onoj ljubavi kako smo izvršili zapovijed Kristove ljubavi u evanđelju, pa nam se stalno stavlja pred oči da smo činili zločine“.

Tijekom programa, recitaciju na kajkavskom posvećenu blaženiku u prigorskoj narodnoj nošnji izrekao je Ivan Šturlić, a Tanja Popec pročitala je odlomak iz Stepinčeve duhovne oporuke koju je sastavio u Krašiću 1957. godine: „U našu su se sredinu uvukli bezbožni ljudi, koji iako su bili ništava manjina (kad ovo pišem, niti dva postotka), dočepavši se vlasti, sve su poduzeli da istrijebe ime Božje iz vaših duša, i da vas učine, vele, blaženim i bez Boga. A ja vam, dragi moji dijecezani, u času kad odlazim s ovoga svijeta moram reći na sve te pokušaje ono, što je o takvim vođama rekao Izaija prorok: 'Narode moj, zavodnici su tvoje vođe. Oni kvare tjele tvojim stazi.' (Iz. 3, 12) Zar niste nikad čuli što kaže Bogom nadahnuti pjesnik? 'Ako Gospod ne gradi kuće, uzalud se muče, koji je grade. Ako Gospod ne čuva grada, uzalud bdije, koji ga čuva.' (Ps. 126,1) Htjeti biti sretan bez Boga, znači graditi babilonski toranj, čija je gradnja svršila za graditelje pometnjom jezika i rasapom širom svijeta. Tako će sasvim biti i u buduće! Svaki pokušaj, izgraditi kulturu civilizaciju, sreću jednog naroda bez Boga, znači zapečatiti njegovu vremenitu i vječnu propast. Zato, dragi moji dijecezani, ono što je sveti Pavao doviknuo Filipljanima, to i ja dovikujem vama na rastanku: 'Stojte čvrsto u Gospodinu!' (Flp. 4,1) Samo u Bogu je vaša sreća i vremenita i vječna. Izvan Boga ne ostaje ništa nego propast“.

U glazbenom dijelu sudjelovao je Zbor Nadbiskupskoga bogoslovnog sjemeništa pod ravnanjem Ivona Fabijanca i Mješoviti zbor župe sv. Male Terezije u Zagrebu sa solistom Tihomirom Pršom, prof., pod ravnanjem s. Domagoje Ljubičić. U toj prigodi posebna zahvala izrečena je kćerima Božje ljubavi, koje kite zagrebačku katedralu, ali tradicionalno i dvoranu predstavljanja.

Večeri su nazočili štovatelji bl. Alojzija Stepinca, među kojima i rektor Hrvatskoga katoličkog sveučilišta prof. dr. Željko Tanjić, svećenici iz Svećeničkog doma, kao i veći broj redovnica predvođenih predsjednicom Hrvatske redovničke konferencije s. Anom Marijom Antolović.

Posljednje zasjedanje Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije

Sinoda nas je približila u ljubavi prema Crkvi, u nastojanju da Crkvu bolje upoznamo, u želji da crkveno bolje djelujemo, istaknuo kardinal Bozanić

Zagreb, 9.2.2018. (IKA) - Želim i molim da Sinoda očituje našu volju da cijelim svojim bićem hoćemo slijediti Isusa Krista, da želimo uvijek postojano stajati i ostati na njegovoj strani, navješćujući ga kao svoga Spasitelja i Otkupitelja, kako bi po nama i po svim Kristovim vjernicima pozvanima na hod u novosti života Crkva zagrebačka odražavala lice našega Gospodina, rekao je zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić pozdravljajući članove Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije i goste, koji su se u petak 9. veljače 2018. godine okupili u dvorani Vijenac Nadbiskupijskog pastoralnog instituta na svojem petom i posljednjem sinodskom zasjedanju.

Kao i svaki put dosad, zasjedanje je počelo Večernjim pohvalama. Kardinal Bozanić podsjetio je kako je puno vremena prošlo od Sinode koja je održana u prvim desetljećima dvadesetog stoljeća te da su se razne promjene dogodile na crkvenom i društvenom polju. Kako u pripremi tako i u održavanju Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije našli smo se pred zadatkom za koji smo, bez prethodnog iskustva, sami trebali krčiti putove za oblikovanje načina i metoda, kako glede organizacije tako i glede odvijanja samih zasjedanja, kazao je kardinal. Premda Pravilnik naše Sinode, nastavio je, držeći se uputa općih crkvenih propisa, omogućuje da nadbiskup može intervenirati u svakom trenutku sinodskog zasjedanja (usp. čl. 24,3), izabrao sam put aktivnog slušanja, izbjegavajući direktne intervjue, osim uvodnih govora na početku zasjedanja i kraćih zaključnih obraćanja na kraju zasjedanja. Pozorno sam saslušao svaki intervent propitkujući svjetlom vjere na što i kamo Duh Sveti usmjerava Crkvu zagrebačku moleći za mudrost odozgo da nam svima proširi horizonte ne samo za ono što je korisno i prihvatljivo od mnogih, nego u prvom redu za ono što je u sebi istinito i kristovski autentično, naglasio je kardinal. Zahvalio je svakome članu Sinode na spremnosti kojom su se založili u radu Sinode, za njihove doprinose, prijedloge, primjedbe, odao je priznanje i Predsjedništvu Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije, koje je koordiniralo rad sinodskih zasjedanja te volonterima Sinode, voditeljima i članovima povjerenstava za tematska područja kao i članovima svih sinodskih komisija. Ističući kako su po planu sinodska zasjedanja trebala završiti na svetkovinu Krista Kralja u studenome prošle godine, napomenuo je kako je zbog objektivnih ljudskih teškoća Providnost i sam završetak sinodskih zasjedanja povezala s blagdanom blaženog mučenika Alojzija. S puno povjerenja blaženom Alojziju povjerali smo pripremu i odvijanje Sinode, a pod njegovu moćnu zaštitu stavljamo i provođenje sinodskog hoda u novosti života Crkve zagrebačke, zaključio je kardinal Bozanić.

Završnom zasjedanju Sinode nazočio je i vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić. Istaknuo je da ako je značenje Sinode „ići zajedno" onda zaključci trebaju biti pokretačka snaga za sve vjernike i strukture u Nadbiskupiji. Znak križa je bio i ostao najjači stijeg u svim kušnjama, ali on je i sadržaj vjerničkog života. Bez križa se ne može ništa ostvariti, tako da će i ova Sinoda biti vezana uz zahtjevnost i žrtvu, rekao je kardinal Puljić, pozivajući članove Sinode da u ovom vremenu posljednje etape sinodskog hoda otvore svoja srca kako bi oslušivali Božju riječ. Izdvojio je tri stvarnosti koje obilježavaju ove prostore na kojima živimo: Kristov križ, pobožnost Majci Božjoj i vjernost Petrovu nasljedniku. Govoreći o svojoj mjesnoj, Vrhbosanskoj

nadbiskupiji, napomenuo je kako ima mnogo „kočnica", no da su puni nade da će Sinoda biti hrabri iskorak za suočavanje sa životom svagdašnjice. Važna nam je ova bratska solidarnost jer smo kao narod iste krvi, ali još nas više veže krv Kristova, zaključio je kardinal Puljić.

Nakon prigodne riječi tajnika Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije dr. Denisa Barića, koji je donio pregled svih dosadašnjih sinodskih zasjedanja tijekom kojih su članovi Sinode podnijeli ukupno 574 intervenata, osvrt na sinodska zasjedanja izrekla je doc. dr. Zorana Sokol Gojnik. U ime članova Sinode naglasila je kako su zaista mogli doživjeti ljepotu Crkve u raznolikosti njezinih udova, u raznolikosti službi i poslanja, po kojima Krist dotiče živote ljudi, sve do naizgled nepristupačnih kutaka društva i do ljudi za koje se lako kaže da su zaboravljeni ili ostavljeni. Usuđujem se reći, nastavila je, da su raznolikošću pristupa, ljepoti i punini ove Sinode posebno pridonijeli vjernici laici koji su donijeli živa iskustva kršćanske prisutnosti u suvremenome hrvatskome društvu – društvu poljuljane ili potisnute vjere, društvu promicanog ateizma, indiferentizma, individualizma, društva u kojem se pokušava izgraditi novi poredak oprečan prirodnom i kršćanskom životu. Istaknula je da plodove Sinode ne treba tražiti u konkretnosti zaključaka i u skorosti njihove provedbe, već u zajedništvu koje i dalje treba rasti, u zajedništvu koje može postati oslonac za novi hod Crkve zagrebačke.

Na završnom zasjedanju članovi Sinode glasovali su o 47 prijedloga koje je Povjerenstvo za četvrto tematsko područje pripremlilo na temelju 109 intervenata s Četvrtog zasjedanja Sinode, održanog 24. i 25. studenoga 2017. godine, te 11 priloga koje su vjernici Zagrebačke nadbiskupije uputili Tajništvu Sinode kao svoj izvanjski doprinos sinodskom radu. Nakon predstavljanja prijedloga vezanih uz promicanje jedinstva među kršćanima, međureligijski dijalog, karitativnu zauzetost Crkve, socijalnu dimenziju crkvenoga djelovanja, kulturu, znanost i umjetnost u Crkvi, katoličke odgojno-obrazovne ustanove te uz Crkvu i medije, članovi Sinode pristupili su glasovanju. O 47 prijedloga glasovalo je 178 članova Sinode, koji su o svakom prijedlogu imali mogućnost glasovati na način da na prigodnom obrascu zabilježe jednu od tri opcije: odobravam, ne odobravam, odobravam s pridržajem. Članovi Sinode većinom su glasova prihvatili s odobravanjem svih 47 prijedloga. O rezultatima glasovanja sinodsku skupštinu izvijestio je predsjednik komisije za provedbu glasovanja preč. Vjekoslav Meštrić. Izglasani prijedlozi predani su zagrebačkom nadbiskupu koji ima zadatak pripremiti završni Dokument Sinode, tj. Izjave i odluke Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije.

Završnu riječ uputio je kardinal Bozanić, pri čemu je istaknuo da se tijekom ovih sinodskih zasjedanja dogodilo nešto više od onog materijalnog. Sinoda nas je približila u ljubavi prema Crkvi, u nastojanju da Crkvu bolje upoznamo, u želji da crkveno bolje djelujemo, kazao je kardinal. Sveti Pavao, nastavio je, kad se obraća kršćanima u pojedinim gradovima, naziva ih svetima. Možda nam je Sinoda pomogla da tu svetost bolje upoznamo jedni kod drugih. Ne toliko zbog naših osobnih zasluga nego zbog toga jer je svet Onaj koji po sakramentima djeluje u nama. Pokušajmo više vjerovati u tu svetost koja je prisutna u nama kršćanima, i nju razvijajmo kako bismo što više mogli prepoznati dobro u našoj sredini i to dobro širiti, zaključio je kardinal Bozanić. Kao uspomenu na sinodska zasjedanja, svaki član na poklon je dobio medalju i zahvalnicu za svoj dragocjeni doprinos radu Sinode, izvijestio je Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije.

Svećeničkim susretom i misom proslavljen zaštitnik Varaždinske biskupije bl. Stepinac

Varaždin, 9.2.2018. (IKA) - Uoči blagdana blaženog Alojzija Stepinca, biskupa i mučenika, ujedno zaštitnika Varaždinske biskupije, u petak 9. veljače u dvorani Biskupskog ordinarijata održan je svećenički susret. Nakon molitve, susret je otvorio generalni vikar mons. Antun Perčić koji je svećenicima dao nekoliko servisnih informacija. Između ostaloga, mons. Perčić je napomenuo kako će se od 25. veljače do 4. ožujka obilježiti „Tjedan solidarnosti i zajedništva s Crkvom i ljudima u Bosni i Hercegovini“, pa će, prema tome, milostinja prikupljena na misama te treće korizmene nedjelje ići za Crkvu u BiH.

Vlč. Tihomir Kosec, predstojnik Ureda za pastoral mladih, najavio je 18. križni put mladih Varaždinske biskupije koji će se održati 17. i 18. ožujka na trasi Mađarevo - Ljubešćica - Kučan Marof.

Gost svećeničkog susreta bio je prelat dr. Juraj Batelja koji je predstavio svoju novu knjigu o blaženom kardinalu Stepincu „Komunistički progon i mučeništvo blaženoga Alojzija Stepinca“.

Dr. Batelja je postulator kauze za proglašenje svetim bl. Alojzija Stepinca, a cijeli radni život posvetio je proučavanju Stepinčeva života, istražujući stotine arhiva u domovini i inozemstvu te prikupljajući dokumentaciju koja sadrži više od 40.000 stranica. Tako to njegovo monumentalno djelo multidisciplinarnog karaktera na 677 stranica donosi pregršt podataka o životu te progona i mučeničkoj smrti blaženog kardinala. Osim toga, knjiga donosi i DVD s podacima mjerenja koncentracije toksičnih elemenata, naročito antimona, u uzorcima sakupljenim u Krašiću i Brezovici.

U izlaganju dr. Batelje moglo se čuti mnogo podataka iz životopisa blaženog kardinala Stepinca. Neke informacije više manje su poznate, no neke od njih javnost do sada nije imala prilike čuti. Radi se o rezultatima 25 godina istraživanja dr. Batelje koje obuhvaća i dokumentaciju za proglašenjem Alojzija Stepinca blaženim.

Brojne slike, dokumenti, svjedočenja i drugi izvori vjerno svjedoče o progona, zatočeništvu i mučeništvu tadašnjeg zagrebačkog nadbiskupa. Posebno su dojmljivi medicinski nalazi koji se odnose na trovanja kojima je bio izložen kardinal Stepinac tijekom služenja zatvorske kazne u Lepoglavi, kao i u posljednjim danima života u kućnom pritvoru u Krašiću.

Nakon svećeničkog susreta uslijedilo je misno slavlje koje je u varaždinskoj katedrali Uznesenja Blažene Djevice Marije predvodio varaždinski biskup Josip Mrzljak. U uvodu mise podsjetio je kako se ove godine obilježava 20. obljetnica otkako je kardinal Stepinac u Mariji Bistrici proglašen blaženim, te 120. obljetnica njegova rođenja.

Dr. Batelja u propovijedi je s vjernicima podijelio nekoliko događaja iz života, kao i misli, blaženog Alojzija te svoje razmišljanje o tome kako je bl. Stepinac proveo svoj ovozemaljski život i koliki je trag ostavio iza sebe. „Na dan Stepinčeve smrti nemojmo zaboraviti tadašnja olovna vremena. Željeli su pokopati nadbiskupa na neoznačeno mjesto, da mu se zametne svaki trag. Tako bi i bilo da zrno bačeno u zemlju nije imalo snagu života, a taj život bio je toliko ugođen prema ritmu Isusova srca da ga nikakva ljudska zloća i mržnja nije mogla toliko ugasiti u zemlju da iz nje ne uskrсне u slavu. Božje zrno bačeno u zemlju se ne gubi, nego stasa za život vječni. Pisao je Stepinac jednom prilikom svećeniku Varaždinske biskupije: 'Dragi velečasni. Nemoj biti zabrinut, Gospodin svojih ne ispušta iz vida. Prisjeti se samo da su stari Rimljani na grobove svojih pokojnika pisali 'Sjena, čak ni sjena, podlegao je svojoj sudbini'. Smrću je sve izgubljeno, ali mi vjernici u Uskrslog

Krista znamo da on nije sjena nego Put, Istina i Život. Zato s hrabrim svjedočenjem osobne vjere vodite i pasite povjereno vam stado Božje'. Doista, imajmo povjerenje u Isusa Uskrsloga i tijekom svoga života ne klanjajmo se sjenama, već zbilji Isusove prisutnosti koja nam dolazi po snazi Njegove božanske riječi i po slatkom zalogaju u svetoj pričesti. Nakon što su izrekli presudu našem blaženiku, on im kaže: 'Odveli su me u sobu ispod sudnice i ja sam umornu glavu naslonio na ruke i zaspao. Bio sam posve miran. Ako za istinu Božju treba ići u zatvor, evo idemo, ako na križ, neka nas razapinju, ako u smrt, sto puta bilo blagoslovljeno. Da smo htjeli izdati Crkvu Božju i učiniti je ropkinjom bezbožnog sustava, danas bismo stajali na počasnim tribinama i primali državna i partijska odlikovanja. Ali mene je tješila Isusova riječ, što bi vrijedilo sav svijet zadobiti, a dušu svoju upropastiti'. Nakon što su 1950. nadbiskupa pustili u Krašić, došao je k njemu izaslanik Ministarstva unutarnjih poslova i pitao ga vjeruje li još uvijek u Boga. Stepinac je uhvatio kronicu koju je imao u džepu i molio Majku Božju za pomoć. Znao je da se događa nešto veliko i da se od njega očekuje da učini nešto protiv svoje savjesti i uvjerenja, pogotovo kada ga je ovaj priupitao zna li 'da su mu popovi osigurani'. Stepinac mu odgovara: 'Gospodine, ja ne znam o kakvom osiguranju govorite, ali ja znam da su meni osigurana dva metra zemlje i ta dva metra će se proširiti u vječnosti'. To je mjerilo vjere. Stepinac ne da je bio slijepo zaljubljen u Boga, nego si je razumski protumačio, svim srcem prihvatio i s Križem se Isusovim sljubio“, zaključio je dr. Batelja.

Krašić: Kardinal Puljić predvodio središnje misno slavlje na Stepinčevo

Želim hrabriti sve vas, dajmo našoj mladosti budućnost, utkajmo tu ljubav prema Crkvi, prema narodu, istini, prema grudi

Krašić, 10.2.2018. (IKA) – Na Stepinčevo, 10. veljače središnje euharistijsko slavlje u župnoj crkvi Presvetog Trojstva u rodnoj župi bl. Alojzija Stepinca u Krašiću predvodio je vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić u koncelebraciji s križevačkim vladikom Nikolom Kekićem i umirovljenim vojnim biskupom Jurjem Jezerincem te tridesetak svećenika.

U riječi dobrodošlice, upravitelj župe vlč. Ivan Vučak posebno je naglasio kako kardinal Puljić ima misnicu koju je u prigodi beatifikacije prije 20 godina u Mariji Bistrici na sebi imao sv. papa Ivan Pavao II.

Uvodeći u slavlje, kardinal Puljić izrazio je radost što „može biti i moliti u tom na svoj način posvećenom mjestu gdje se rodio i trpio blaženik“. „Molit ćemo na one nakane na koje je blaženi Alojzije Stepinac ovdje molio, a molio je za Crkvu katoličku, na poseban način za svoj hrvatski narod. Molio je i za sve one koji su prognani i koji su na neki način mučeni. Kao što je i on bio obespravljen, danas je jako puno kršćana prognanih i obespravljenih. Zato u prvom redu na ovaj oltar donosimo Crkvu katoličku u hrvatskom narodu, ali i sve kršćane koji trpe progonstvo da poput njega budu hrabri i ostanu vjerni“, rekao je kardinal.

U homiliji kardinal Puljić prisjetio se beatifikacije u Mariji Bistrici, kada su mu spontano potekle suze. Naime, tad se prisjetio svoga profesora isusovca Mate Jovića koji je na pitanje studenata što misli o Alojziju Stepincu rekao „vi ćete njega doživjeti na oltaru, ja neću, ja sam ostarilo“.

Obraćajući se pak župljanima krašičke župe, kardinal je rekao: „Vi ste ovdje zaista blagoslovljeni. Među vama se rodio svetac“. Ne samo što se rodio, nego tu je i sužanjstvo proveo i svoju žrtvu posvetio. Volio bih da se ova župa na

poseban način s ponosom, ne da se oholi, nego s ponosom ugleda na tog divnog blaženika koji je ostavio svijetli trag, ne samo ovome kraju, nego cijelom hrvatskom narodu i cijeloj Katoličkoj Crkvi, rekao je kardinal. Podsjetio je kako je nakon krštenja blaženiku majka Barbara na kolijevku stavila kronicu. „On nije znao da je donijela zavjet postiti da on postane svećenik. Nije ga nagovarala, ali je molila i izmolila. I nema svećeničkog zvanja da nije izmoljeno. Svako svećeničko zvanje je izmoljeno, tako je njegova majka izmolila njegovo zvanje. Prolazio je kroz kušnje, prolazio je kroz traženje što je volja Božja, ali je tu odgajan znati se žrtvovati za ono što voli ili ono što se voli za to se žrtvuje. Naučila ga je voljeti svoje, svoj hrvatski narod, Katoličku Crkvu i biti vjeran. To je što je naučio izmalena, ostvario kroz školu, i postao je zagrebački nadbiskup“, rekao je kardinal.

Nadalje je posvijestio važnost poznavanja života bl. Alojzija, jer kako je naglasio „često puta nam spočitavaju da ne znamo vrednovati velikane duha koji su utkali svoj život u našu povijest. Mi to moramo obnoviti, upoznati, vrednovati“. Na pitanje „što je bl. Alojzije Stepinac posebno volio“, propovjednik je uputio na riječi koje je izrekao u pismima, ili ih je u Dnevniku zapisao župnik Vraneković. „Vidi se koliko je ljubav imao prema Crkvi. Volio je Crkvu, jer je to Kristovo djelo: toj Crkvi je služio i za nju umro. Danas nam žele ogaditi tu Crkvu, što više ocrniti, na sve strane, ne samo za vrijeme komunizma, nego i danas. Kao da u svijetu smeta što Crkva propovijeda evanđelje, što naviješta uskrslug Krista“, rekao je kardinal Puljić, te nastavio: „Temelj naše vjere je uskrslu Krist. On je tu Crkvu osnovao i u njoj živi zauvijek 'ja sam s vama u sve dane do svršetka svijeta'. Blaženik je tu Crkvu volio i rekao da ne zna koliko života ima, dao bi svoj život za tu Crkvu. I kad su ga htjeli odvojiti od Crkve nije se dao, vjeran je ostao. Zato bih danas na poseban način hrabrio ljude: svi mi koji smo kršteni ucijepljeni smo u tu Crkvu, to mistično tijelo Kristovo da znamo voljeti Krista uskrsloga, Crkvu, biti svjesni 'ja sam ta Crkva', da osjećam 'to je dio mog tijela'“.

Kardinal je podsjetio i kako je blaženik posebno volio istinu, te u konačnici za tu istinu i život položio. „Danas je teško razlučiti istinu, jer na sve strane se miješa poluistina i polulaž i nije lako razlučiti što je prava istina“, rekao je kardinal, te podsjetio „Istina je jedino Isus Krist i kroz svjetlo Isusa Krista možemo upoznati pravu istinu, istinu koji je smisao života, koji je smisao žrtve, koji je smisao hoda ovom zemljom da stignemo u vječni život. Zato danas moramo biti hrabri i istinu učiniti vidljivom. Potrebna je vjernost istini, to je taj Isus Krist Istina, Put i Život“. Kardinal Puljić spomenuo je i blaženikovu ljubav prema vlastitom narodu, te upitao „zar je grijeh voljeti svoj narod?“. „Danas kad se pokaže da volimo svoj hrvatski narod, odmah nam lijepo etikete fašisti, ustaše, i ne znam što drugo. Svi narodi imaju pravo voljeti svoj narod, a nama se nameće kompleks ako volimo svoj narod. Zato želim hrabriti: ne treba voljeti svoj narod tako da se drugoga prezire, nego da budemo ponosni na svoje korijene“, rekao je.

Važnim je istaknuo svijest o potrebi napretka te posebno ohrabrio one koji imaju odgovornost u ovome društvu: „Dajte takve strategije kojima će se istinski naš narod obnoviti moralno, kulturno, gospodarski i naučimo djecu i mlade da vole grudu za koju su naši preci krv i znoj lili, suze prolivali. Ta gruda je natopljena i treba ju znati vrednovati. Zato želim hrabriti sve vas, dajmo toj našoj mladosti budućnost, utkajmo tu ljubav prema Crkvi, prema narodu, istini, prema grudi“.

Propovjednik je posvijestio kako je bl. Alojzije Stepinac

toliko puta znao dići glas za obnovu obitelji, jer „bez obitelji nema društva, a obitelj je gnijezdo života. Zato je on znao vrednovati život, volio je život svakog čovjeka. Svaki čovjek je vrijedan zato jer je Božje stvorenje, i mi smo dužni vrednovati život“.

„Moram priznati: dok se još nije smjelo čitati njegovu obranu, divio sam se njegovoj riječi, kako je znao divno ponosan biti, dostojanstvo sačuvati u svim tim teškim trenucima. Zato želim i nama dati ohrabrenje da sačuvamo svoje dostojanstvo. Nama treba tog dostojanstva da znamo sačuvati ljudsko dostojanstvo koje ne daje ni država ni politika, ni EU, niti SAD, dostojanstvo daje Bog i to trebamo znati vrednovati i živjeti: dostojanstvo čovjeka, dostojanstvo djeteta Božjega. Učimo od njega, jer treba ovaj narod obnoviti u vrednotama koje je on živio, za koje je umro i nama ostavio u baštinu. Zato ovdje, u njegovom rodnom mjestu želimo obnoviti svoj krsni savez, to dostojanstvo čovjeka, dostojanstvo djeteta Božjega da i mi ostavimo svijetli trag vrijednog života u ovom vremenu i na ovim prostorima“, rekao je kardinal Puljić, te sve još jednom potaknuo da posegnu za knjigama o blaženiku, proučavaju i nadahnjuju, i tako istinski obnove svoju vjeru, svoje srce, korijene, vjernost, te „da znamo živjeti od nade u uskrslug Krista koje je on živio, svjedočio i nama u baštinu ostavio“.

Nakon popričesne molitve svi su izmolili molitvu za što skorije proglašenje svetim bl. Alojzija Stepinca.

U znak zahvale za predvođenje ovoga euharistijskoga slavlja, kardinal je na poklon dobio bistu bl. Alojzija Stepinca, rad akademskog kipara Vida Vučaka.

U zahvalnoj riječi kardinal Puljić podsjetio je na riječi koje je za beatifikacije izrekao sv. Ivan Pavao II., da je Stepinac „kompas hrvatskom narodu“, a on je dodao: „Bio i ostao, i želim da slijedimo njegov svijetli primjer“.

Euharistijsko slavlje pjevanjem je animirao Mješoviti župni zbor župe Presvetog Trojstva uz orguljsku pratnju prof. Antona Ečimovića pod ravnanjem s. Katarine Penić-Sirak.

Poruka nadbiskupa Devčića za korizmu

Rijeka, 10.2.2018. (IKA) - Isus na početku svoga javnog djelovanja „proživljava dvojako iskustvo: s jedne strane iskustvo Božje blizine i ljubavi, a s druge iskustvo đavolskoga napastovanja. Đavao ga pokušava zavesti i odvratiti od zadaće koju mu je Otac nebeski namijenio“, piše riječki nadbiskup Ivan Devčić u korizmenoj poruci.

Isus „kušnju kruha“ prevladava prihvaćanjem Božjeg nauma koji je veći od svih ekonomskih i socijalnih sustava. Ne podliježe ni „kušnji Hrama“, nego Isus kaže „ne“ lažnoj religiji koja se služi Bogom umjesto da služi Bogu. „Kušnju brda“ rješava odbacujući represivnu vlast i prihvaćajući Božje gospodstvo. Pritom Isus oružjem Božje riječi odgovara na trostruki izazov Sotone. Ne koristi ni jednu svoju riječ, nego samo riječ iz Biblije. Također kršćanin, koji kroči kroz danteovsku šumu života, mora imati za vodiča riječ Božju, istiće se u poruci.

Na kraju poruke nadbiskup Devčić sve poziva da „dopustimo da nas ovom korizmom vodi Božja riječ, kako bi naš korizmeni hod bio siguran i plodan obraćenjem. Neka spali u nama sve ono što je trulo, a očisti i prekalí ono što je vrijedno i perspektivno u Božjim očima“.

Ura preminuća bl. Alojzija Stepinca

Zagreb, 10.2.2018. (IKA) – Po tradiciji, bogoslovi Nadbiskupskoga bogoslovnog sjemeništa upriličili su na Stepinčevo 10. veljače u 14 sati uz grob blaženog Alojzija Stepinca u zagrebačkoj katedrali molitveni susret, svetu uru preminuća, koju je predvodio duhovnik u Bogosloviji vlč. Andrija Miličević.

Molitveni susret na kojem se okupio velik broj vjernika započeo je čitanjem izvješća o preminuću koji je napisao fra Aleksa Benigar, a potom je pročitan odlomak iz „Duhovne oporuke“ kardinala Alojzija Stepinca od 28. svibnja 1957. godine. Vjernici su zajedno izmolili i desetku krunice, Litanije bl. Alojzija Stepinca, te molitvu za njegovo što skorije proglašenje svetim, a potom se u osobnoj molitvi u tišini zadržali kod groba.

Taj molitveni susret iz godine u godinu okuplja sve veći broj vjernika.

Završeni dekanatski susreti prvog Tjedna života i braka u Dubrovačkoj biskupiji

Dubrovnik, 10.2.2018. (IKA) - Obitelji dekanata Dubrovnik 1 svoj duhovno-molitveni susret u sklopu prvog Tjedna života i braka u Dubrovačkoj biskupiji održale su u subotu 10. veljače, na blagdan bl. Alojzija Stepinca. U dvorani sv. Ivana Pavla II. u Dubrovniku predavanje o naučavanju bl. Alojzija o braku i obitelji održao je katedralni župnik dr. don Stanko Lasić, i u dubrovačkoj katedrali gdje je bilo euharistijsko slavlje s obnovom bračnih obećanja, a koje je predvodio dubrovački biskup Mate Uzinić.

Predavanje je dr. Lasić podijelio u tri dijela: Povijesni kontekst života i djela blaženika u odnosu na crkveni nauk o braku i obitelji, Nauk o kršćanskom braku bl. Alojzija Stepinca i Primjer za nasljedovanje.

Govoreći o povijesnom kontekstu dao je pregled učenja papa Pija XI., Pija XII. i Ivana XXIII., koji su Crkvom upravljali dok je blaženik živio, te ustvrdio kako je kardinal crkveno učenje provodio na svojoj službi. Istaknuo je encikliku Casti Connubii pape Pija XI. iz 1930. godine, te je govorio o razvoju svijesti o obiteljskoj duhovnosti u samoj Crkvi koja nije uvijek bila prepoznavana kao takva. Dr. Lasić također je kazao kako je blaženik uvijek „osjećao s Crkvom“, te je više govorio o papinskom naučavanju o poimanju života kao dara Božjega, te o bijeloj kugi i pobačaju. Citirao je neke rečenice iz blaženikovih obraćanja o svetosti i stabilnosti kršćanske obitelji. Na kraju je potaknuo okupljene na promišljanje kakve bi odrednice blaženik donosio sučelice današnjim netradicionalnim postmodernim obiteljskim strukturama. Svakako ne bi stajao prekriznih ruku nego bi se riječju i perom, suradnjom i dogovorom, rabeći suvremena sredstava komunikacije, redovitom župnom i školskom katehezom za sve uzraste te prigodnim programima u pripremi za brak, hrabro suočio sa suprotnosti i neprijateljstvima Božjoj objavi o čovjeku i braku, kazao je predavač te citirao dio iz blaženikove propovijedi za svetkovinu sv. Vlaha 1941. godine kada je on predvodio slavlje u Dubrovniku.

Biskup Uzinić u propovijedi u katedrali spomenuo je razne elemente negativnog ozračja u kojem danas živimo, od projekcija demografske situacije preko sve manjeg sklapanja brakova, povećanja broja rastava do odlaska mladih iz Hrvatske i sela u kojima ostaju samo stari, bilo to sada u Slavoniji, ali već ranije na Pelješcu i Primorju. Dodao je tome i društveno-političku i ekonomsku situaciju i razne druge stvari, što sve govori kako nije sve onakvo kako bi trebalo biti, ali i da upravo zbog toga treba nešto poduzeti. Ali što, upitao se biskup.

Kao odgovor ponudio je riječi bl. Alojzija Stepinca (25.

listopada 1937.): „Temelj na kojem počivaju narod i čovječanstvo jest bez sumnje obitelj. Da se pak nešto valjano uredi, valja točno izvidjeti, koje su komponente, iz kojih rezultira red u dotičnoj stvari. Prema tome, ako hoćemo urediti obitelj, valja je dakako osvjetliti prije svega s religioznog i moralnog stanovišta, ali i s pravnog, ekonomskog, povijesnog, pedagoškog, higijenskog i socijalnog, kako bi se obitelj uzmogla urediti tako, da što lakše postigne svrhu namijenjenu joj od Stvoritelja svijeta. (...) Crkva pak katolička, koja je oduvijek bila nositeljica reda i mira, neće ni ubuduće zatajiti, niti ostati po strani kad se bude radilo o pitanjima od tolike važnosti, kao što je pitanje obitelji“.

Biskup Uzinić potom je kao odgovor na pitanje u kom smjeru ići da bismo u naše društvo unijeli više optimizma i mijenjali ga, istaknuo kako treba promijeniti naše obitelji. „Tu leži rješenje, i zato je ovaj naš Tjedan buđenje svijesti da s brakom i obitelji nije sve kako treba, ali i pokušaj da se nešto napravi, da se dadu usmjerenja, da se pošalje drukčija, pozitivna, slika o braku i obitelji, od one koja se svaki dan ponovno šalje o nasilju u obitelji, kojeg ima i s time se treba suočiti, ali to nije glavna značajka braka i obitelji“, kazao je biskup. Citirao je Stepinčevo obraćanje iz 1944. godine o gledanju očima vjere: „Tragika je u tome što se uslijed pomanjkanja vjere svi događaji u svijetu gledaju čisto naravnim očima, mjesto očima vjere. Zato naša jedina briga ima biti, da budemo u prijateljstvu s Bogom. I vi ćete vidjeti, da se nisu nikada prevarili ni pojedinci ni narodi, koji nadu svoju postavljaju u Njega, Stvoritelja neba i zemlje“. Primijenivši te riječi na obitelj, biskup Uzinić kazao je da je glavni problem hrvatske katoličke obitelji u tome što su se stvarnosti unutar obitelji prestale gledati očima vjere i gledaju se samo naravnim očima, ali se u tome nalazi i mogućnost za obnovu obitelji.

„Kako obnoviti obitelj? Obnavljajući vjeru!“, istaknuo je dubrovački biskup. Nastavio je govoriti o važnosti vjere u bračnim i obiteljskim odnosima, koja je s jedne strane važna u odnosu supružnika prema Bogu i Boga prema njima, a s druge strane je kao povjerenje važna za međusobne odnose supružnika, ali i cijele obitelji. Božja milost sa supružnicima nije bila samo u trenutku sklapanja braka nego Bog želi biti s njima i cijeli njihov život, kazao je biskup. Kad imamo to sjećanje u vjeri onda tu postoji čvrst temelj i brak može onda odoljeti svim izazovima. Što su muž i žena bliže Bogu onda su bliži i jedno drugome, a onda se i povjerenje i vjernost lakše živi.

Kao primjer obitelji koja funkcionira kroz te odnose dao je primjer Svete obitelji, ali je i dao primjer obitelji Abrahama i Sare koja je kroz svoje življenje imala dosta obiteljskih izazova u kojima se i moderne obitelji mogu ogledati, a s njima su povezane bile i obitelji koje se ne mogu nazvati funkcionalnim obiteljima. No, i one su vjerom savladavale poteškoće i odgovarale na Božji plan s njima.

Kako današnje obitelji učiniti obiteljima koje vjeruju u Boga i na tome se nadahnjuju za međusobno povjerenje i vjernost, postavio je biskup pitanje te kao način za to istaknuo molitvu. „Molitva je temelj na kojem raste vjera u obitelji. Ako u obitelji nema molitve kao komunikacije s Bogom koja nadahnjuje međusobne odnose bračnih drugova onda ne može biti niti rasta u vjeri“, kazao je biskup te pozvao obitelji da, ako možda to nemaju, uvedu molitvu u svoje obitelji. Tako se približavaju Bogu ali i međusobno. Biskup je također skrenuo pozornost na važnost međusobnog dijaloga, a posljedica svega toga je da „imamo snažniju i radosniju obitelj, ali i Isus u toj obitelji postaje sve vidljiviji“.

Na kraju propovijedi biskup je prenio i jedan događaj

zapisan u Stepinčevu dnevniku u kojem blaženik savjetuje jednom ocu što kao vrijedno može ostaviti svome sinu: „Pazite i ostavite sinu za baštinu vjeru. Što mu koriste milijuni ako vjeru izgubi. Naprotiv, ako mu ništa drugo ne ostavite nego samo vjeru – bit će sretan“.

Na početku susreta sve sudionike pozdravio je dekan don Ante Burić, a na kraju je svima koji su kroz šest dana sudjelovali u programima u svih šest dekanata zahvalio pročelnik Vijeća za život i obitelj mr. don Marinko Šljivić. Pokorničko bogoslužje u katedrali predvodio je katedralni kapelan don Marin Lučić, katedralni zborovi predvodili su liturgijsko pjevanje, a obitelji su čitale čitanja i molitvu vjernika, a predmolili su i krunicu prije mise. Nakon mise vjernici su mogli iskazati štovanje moćima bl. Alojzija Stepinca.

Tjedan života i obitelji započeo je u ponedjeljak 5. veljače u Korčulanskom dekanatu u župi Žrnovo, nastavljen je sljedećeg dana u Pelješkom dekanatu u župi Kuna, zatim u Stonskom dekanatu u Slanom, potom u dekanatu Dubrovnik 2 u župi u Mandaljeni, te u petak 9. veljače u Čilipima u Konavoskom dekanatu. U spomenutim mjestima na duhovno-molitvenim programima i druženjima sudjelovale su obitelji iz svih župa dekanata, biskup je na svakom susretu slavio misu u koncelecijaciji sa svećenicima tog dekanata, vjernici su imali prigodu za ispovijed, a supružnici su mogli obnoviti svoja obećanja. Prvi Tjedan života i braka u Dubrovačkoj biskupiji organiziralo je biskupijsko Vijeće za pastoral braka i obitelji, a obitelji iz vijeća svjedočile su o svom životu ostalim obiteljima na susretu.

U nedjelju 11. veljače stvarnosti života, braka i obitelji slave se u svim župama u biskupiji.

Svetkovina bl. Stepinca u Zadru

Nadbiskup Puljić blagoslovio gradilište uz polaganje kamena temeljca za izgradnju župne crkve Bl. Alojzija Stepinca

Zadar, 10.2.2018. (IKA) - Svetkovina bl. Alojzija Stepinca svečano je proslavljena u subotu 10. veljače u župi bl. Alojzija Stepinca na Bilom Brigu u Zadru. Koncelebrirano misno slavlje u OŠ 'Zadarski otoci' na Bilom Brigu predvodio je zadarski nadbiskup Želimir Puljić jer je u tijeku gradnja župne crkve za taj gradski predio. Nakon mise nadbiskup Puljić blagoslovio je gradilište uz polaganje kamena temeljca za izgradnju župne crkve Bl. Alojzija Stepinca, koji je blagoslovio sv. Ivan Pavao II. na misi Stepinčeve beatifikacije u Mariji Bistrici 3. listopada 1998. g. Od studenoga 2017. g. u zadarskoj Stepinčevoj župi mise se služe u OŠ 'Zadarski otoci' na Bilom Brigu, jer je počela gradnja nove župne crkve na mjestu gdje je osamnaest godina bila montažna crkva u kojoj se puk okupljao.

„Blaženi Alojzije službu navještanja Evanđelja ispunio je prije svega svojom patnjom za Crkvu, a svoju je poruku vjere zapečatio smrću. Draža mu je bila tamnica nego sloboda, i to samo zato da bi obranio slobodu Crkve i njeno jedinstvo. Nije se strašio okova, kako ne bi bile okovane riječi Evanđelja“, rekao je mons. Puljić u propovijedi, istaknuvši da se Stepinac izložio opasnostima i radije pošao u tamnicu i smrt, nego da prihvati odvajanje Katoličke Crkve u Hrvatskoj od Svete Stolice. „Njegova savjest i katolički odgoj rekli su mu, poći radije u zatvor i patnju, nego odvojiti se od Rima. Radije smrt, nego sloboda i 'darovi' koje su mu nudili. Stepinčeva hrabrost u tom teškom i mračnom razdoblju bila je izvorom nade za potlačene i ugrožene. Branio je dostojanstvo čovjeka, nije se dao slomiti. Bio je vjeran idealima. Branio je slobodu ljudi i svoga naroda. Potaknuti Stepinčevim primjerom, učimo kako vjerovati,

poput njega biti mirotvorci i mironosci u svijetu, vjerni njegovoj poruci i njegovom evanđelju. On nas uči kako ljubiti Boga i čovjeka“, poručio je nadbiskup, istaknuvši da se Stepinčeva oporuka narodu da se međusobno ljubi, uklapa u Isusov govor na Posljednjoj večeri kad svojim apostolima preporuča da se ljube.

„U brojnim povijesnim iskušenjima kada je bila ušutkivana ili isključivana iz javnosti, ograničavana u poslanju i do krvi progonjena, Crkva je po svojim herojima, po svojoj hrabroj djeci, branila dostojanstvo i slobodu svakog čovjeka. Jedan od tih izabраниh Božjih ugodnika, njenih hrabrih sinova i svijetlih likova naše narodne povijesti je blaženi Alojzije Stepinac. Živio je u vrlo teškom i kompleksnom povijesnom vremenu. Bio je nadbiskup u Zagrebu u tri susljedne diktature. Kad je preuzeo upravu zagrebačke Crkve, iz Njemačke se širio zadah nacizma i fašizma, a iz Rusije bezbožna ideologija komunizma. Žestoko se protivio jednoj, drugoj i trećoj ideologiji braneći ljudska i narodna prava“, rekao je mons. Puljić, upozorivši da i danas „postoje opasnosti, stupice i zavodjenja kojima smo izloženi“. Kao poticaj „da se ne damo zavesti od izdajnika“, nadbiskup je citirao ulomak iz Stepinčeve duhovne oporuke koji „potvrđuje o kakvom se velikanu radi“: „Dragi moji vjernici, pod svaku cijenu, pa i uz cijenu života svoga, ostanite vjerni Kristovoj Crkvi koja ima svoga vrhovnoga pastira, Petrova nasljednika! Naši su očevi kroz tolika stoljeća prolili potoke krvi kako bi očuvali sveto blago katoličke vjere i ostali vjerni Kristovoj Crkvi. Nitko neće biti dostojan imena otaca naših, ako dopusti da ga netko otrgne od pećine na kojoj je Krist sazidao Crkvu svoju. Ukoliko netko među vama, laik ili svećenik, bude i na časak kolebao u ovoj točki, neka mu kuća bude daleko od vaše“. "Stepinac se hrvao s moćnicima da zaštiti nemoćne. Povijest Crkve i svijeta upisat će ga u najhrabrije biskupe Europe onog tragičnog vremena. O njegovom neslomivom duhu govore 'Pisma iz sužanjstva' u kojima treperi njegova duša. Dok je bio u zatvoru i pritvoru, primao je pisma i na sva je odgovarao. U njima je pokazao svoju dušu i svoj herojski stav. Biskupu Čekadi piše: 'Stavljam Ti toplo na srce, da budeš potpuno vedar s obzirom na budućnost naše Crkve. Ako ja umrem ovdje, rado ću položiti svoj život za Boga i Crkvu Katoličku. Bog bitke nikada ne gubi, rekao sam više puta, a to ponavljam i sada. Neće je izgubiti niti u borbi s Komunističkom partijom Jugoslavije", podsjetio je nadbiskup Puljić.

Nakon mise, nadbiskup, svećenici i puk, pjevajući u čast Stepinca predvođeni župnim zborom, krenuli su iz škole u procesiji na obližnje gradilište koje je nadbiskup Puljić blagoslovio. Završetak radova predviđa se do veljače 2018. g. Prigodnu riječ je uputio i bilobriški župnik Mario Sikirić. Župa bl. Alojzija Stepinca u Zadru prva je župa u Hrvatskoj posvećena Stepincu. Utemeljena je 1998. g. a polumontažnu crkvu koja je sad u cijelosti uklonjena, na prvu obljetnicu Stepinčeva po beatifikaciji, 10. veljače 1999. g., blagoslovio je blagopokojni zadarski nadbiskup Ivan Pređa. Idejni projekt za budući župni pastoralni centar bl. Alojzija Stepinca izradio je Aleksandar Bašić, dipl. ing. arh. iz Zagreba. Projektanu dokumentaciju izradilo je poduzeće Modulus iz Zagreba. Glavni projektant je Oskar Fleischer, dipl. ing. arh. Centar je projektiran tako da se u središtu nalazi crkva s pjevalištem. Desno od ulaza smještene su vjeronaučne dvorane. Na katu se nalazi jedna veća i jedna manja dvorana. Površina prizemlja u kojem se nalazi lađa crkve iznosi 1128 četvornih metara, a kata 509 četvornih metara. Troškove gradnje crkve u iznosu od petnaest milijuna kuna snosi Zadarska nadbiskupija.

Požeška biskupija darovala bolnici medicinski uređaj

Požega, 10.2.2018. (IKA) - Prigodom blagdana Gospe Lurdske i Svjetskog dana bolesnika požeški biskup Antun Škvorčević pohodio je 9. veljače Opću županijsku bolnicu u Požegi te je na odjelu neurologije predao medicinski uređaj TCD Multi-Dop T digital sa sondom, što ga Požeška biskupija daruje Općoj županijskoj bolnici u Požegi. Ravnatelj Bolnice dr. Željko Glavić zahvalio je biskupu za darovani uređaj, a dr. Borislav Vuković ukratko je prikazao kako on radi i koja mu je funkcija u pretragama i liječenju krvnih žila vrata i mozga.

Biskup je izrazio radost što Požeška biskupija svake godine uspijeva iz svojih sredstava nabaviti za bolnicu određene uređaje, dajući tako uz duhovnu i materijalnu potporu onima koji se trude oko zdravlja bolesnog čovjeka. Potom je biskup na uređaj, na one koji će njime rukovati i na sve koji će se pomoću njega liječiti, zazvao Božji blagoslov.

Susret redovnica i redovnika koji djeluju u Krčkoj biskupiji

Krk, 10.2.2018. (IKA) - Na spomendan blaženog Alojzija Stepinca, a u povodu obilježavanja Dana posvećenog života, u krčkoj je katedrali 10. veljače održan susret redovnica i redovnika koji djeluju u Krčkoj biskupiji. Okupilo se petnaestak redovnica i četrdesetak redovnica.

Misi koju je predvodio biskup Ivica Petanjak prethodilo je predavanje s. Estere Radičević o povezanosti Družbe milosrdnih sestara sv. Križa i blaženog kardinala. S. Estera je nazočnima približila i herojsko djelovanje Majke Amadeje, čuvane provincijalke u ratno i poratno vrijeme II. svjetskog rata, koja je za svoj pothvat spašavanja djevojčice Zdenke nagrađena i naslovom Pravednika među narodima. Godine 2006. sestrama u Đakovo stiglo je pismo Zdenke Grünbaum iz Amerike koja je pod zaštitom majke Amadeje provela skrivena u samostanu u Đakovu godine svoga školovanja od lipnja 1941. do svibnja 1945. godine. Bila je Židovka i rodom iz Osijeka, a Majci Amadeji doveo ju je svećenik Alfred Holender. Ona ju je skrivala pod lažnim imenom i osim majke Amadeje vjerojatno su rijetke sestre znale za pravi identitet djevojčice. Majka Amadeja bila je duboko svjesna činjenice da tim činom izlaže cijeli samostan smrtnoj opasnosti. Nakon rata, Zdenka je napustila Hrvatsku i živjela u Izraelu i Americi. Godine 2007. posjetila je Đakovo. U znak zahvalnosti pokrenula je postupak kod izraelskih vlasti te ja Majka Amadeja proglašena Pravednicom među narodima i upisana u Jad Vašem u Jeruzalemu. Svečanost proglašenja održana je u Đakovu 23. ožujka 2009. godine.

Biskup Petanjak istaknuo je u propovijedi kako je prije dvadeset godina, za vrijeme beatifikacije u Mariji Bistrici, sv. Ivan Pavao II. izrekao rečenicu koja se neprestano ponavlja i provlači kroz sve govore o Stepincu: da je on kompas Crkvi u Hrvata. Ako kompas pokazuje strane svijeta i pomaže čovjeku da se ne izgubi, onda Crkva u našem narodu, ako se ne želi izgubiti i ako ne želi besciljno lutati bespućima ovog svijeta, ne može zaobići Alojzija Stepinca ili da budemo još jasniji: ne može postavljati nekog drugog temelja koji već nije postavljen ili koji ne bi imao isti Stepinčev sadržaj, naglasio je biskup i dodao da zato blaženi Alojzije Stepinac nije samo blagdan koji se spominje i slavi, nego je program života koji se mora ostvariti. Redovnicama i redovnicima je između ostalog posvijestio da bi oni po svom slobodnom izboru i predanju morali biti najsvetiji dio Crkve Kristove, a to je moguće samo pod jednim uvjetom: ljubeći Red ili zajednicu i družbu koju su izabrali/le, izvijestio je portal Krčke biskupije.

Župa bl. Alojzija Stepinca u Koprivnici proslavila svog nebeskog zaštitnika

Koprivnica, 10.2.2018. (IKA) - Župa blaženog Alojzija Stepinca u Koprivnici proslavila je 10. veljače svoga nebeskog zaštitnika, a središnje misno slavlje predvodio je varaždinski biskup Josip Mrzljak. S biskupom su koncelebrirali svećenici iz dekanata i okolice među kojima i dekan Koprivničkoga dekanata mons. Leonard Markač te župnik župe bl. Alojzija Stepinca Davor Šumandl.

U propovijedi biskup Mrzljak napomenuo je kako se s protokom vremena od proglašenja blaženim kardinala Stepinca dobiva dojam „da o njemu sve više znamo, sve više istražujemo i polako otkrivamo važnost i značenje njegove osobe za naš osobni život, našu Crkvu i našu domovinu“. Proces proglašenja blaženim započeo je sluga Božji kardinal Franjo Kuharić u potpunoj tajnosti zbog političkih i društvenih okolnosti u kojima je Hrvatska tada živjela. „Zanimljivo je kako se komunistička vlast njega više bojala nakon njegove smrti nego za vrijeme njegova života. Za vrijeme života mogli su ga osuditi, zatvoriti, mogli su ga držati pod kontrolom u zatvoru u Lepoglavi i u kućnom pritvoru u Krašiću, ali kada je umro kao da se povećao strah od njega“, istaknuo je biskup Mrzljak.

Vrijeme nakon blaženikove smrti bilo je vrijeme nadzora nad svima koji bi pohađali njegov grob, nije se smjelo govoriti niti pisati o njemu, procesu suđenja, njegovu boravku u zatvoru ili kućnom pritvoru. Kardinal Kuharić, kojeg je blaženik zaređio za svećenika 1945. godine, znao je za njegov sveti život, znao je što je Crkva u Hrvatskoj sa svojim svećenicima prolazila pedesetih i šezdesetih godina prošloga stoljeća i započeo je proces proglašenja blaženim u strogoj tajnosti. Sam proces traje dugo i vrlo se detaljno ispituje život osobe, do u najmanje detalje; ispituju se svjedoci, čita i analizira sva pisana građa, od propovijedi, pisama, novinskih članaka. Život budućeg blaženika mora biti u skladu s naukom Crkve i katoličke vjere. I blaženi Stepinac je nakon takvog pomnog ispitivanja dignut na čast oltara 1998. godine kada nam ga je sveti papa Ivan Pavao II. stavio kao uzor i zagovornika. Zagovornika, jer je među svetima na nebu, a uzor u ustrajnosti i svetosti života, u borbi za spoznatu Istinu, rekao je biskup.

Podsjetio je nadalje „da tu logiku gubitka života zbog veće vrednote, zbog vječnog života donosi i evanđeoski odlomak o sjemenu koje, bacivši se u zemlju umire, ali donosi novi život“. Tako i život blaženika koji je podnio mučeničku smrt postaje zalag novoga života kojem i mi danas svjedočimo. Blaženikovim se životom, čvrstoćom vjere i pouzdanjem u Boga nadahnjuje danas sve više vjernika. Svjedočanstvo njegova svetog života nadahnuće je i našim suvremenim životnim borbama u obiteljima i za vrednotu obiteljskog života koju je blaženik često naglašavao.

Život i svjedočanstvo blaženog Alojzija Stepinca treba biti nadahnuće za budućnost našeg osobnog kršćanskog života, ali i kršćanske Europe koja sve više gubi svoj kršćanski identitet. O životu, svetosti i hrabroj borbi biskupa Stepinca protiv komunizma znalo se i čulo već u ono vrijeme preko granica Europe. „On neće ostati zapamćen samo po tome što je živio u to, za vjeru i Crkvu, u vrijeme, nego će njegov nauk i njegove riječi vrijediti uvijek, bez obzira u kakvom ćemo poretku mi živjeti. Njegove su riječi i njegova poruka uvijek iste i uvijek vrijede, one se ne mijenjaju. Kao što se riječ Božja ne mijenja. On je uzor kako treba biti hrabar svjedok Božje riječi koja se ne mijenja“, poručio je mons. Mrzljak.

Biskup je mnoštvo okupljeno u dvorani pastoralnog centra ohrabrio na molitvu i zagovor blaženom Alojziju Stepincu, „jer i današnja vremena pred nas stavljaju velike izazove u

kojima je teško održati čvrstoću vjere".

Na kraju mise župnik Šumandl zahvalio je svim vjernicima, župnim suradnicima i svećenicima koji su se odazvali proslavi župnog zaštitnika te je zamolio biskupa Mrzljaka da, kao svjedok života i riječi blaženog Stepinca, moli za okupljenu župnu zajednicu.

Prije završnog blagoslova biskup je podsjetio kako nas blaženik uči kako treba trpjeti i biti strpljiv. Zsigurno smo svi mi vjernici nestrpljivi oko proglašenja svetim blaženog Stepinca, ali trebamo biti strpljivi i čekati taj trenutak proglašenja svetim koji će biti onda kada bude Božje vrijeme, rekao je.

Župljani župe bl. Stepinca pripremali su se za proslavu svog nebeskog zaštitnika devetnicom „Stepinčevi dani“ od 1. do 10. veljače bogatim katehetskim i duhovnim programom.

Stepinčevo u karmelu Majke Božje Bistričke i bl.

Alojzija Stepinca

Marija Bistrica, 10.2.2018. (IKA) - U ovoj jubilarnoj dvadesetoj godini od proglašenja blaženim kardinala Alojzija Stepinca u Mariji Bistrici, kao i dolaska karmelićanki u Mariju Bistricu (3. listopada 1998.), svečano je, u tom njemu posvećenom Karmelu, proslavljena 10. veljače svetkovina njemu u čast. Trodnevnicu pripreve za slavlje predvodio je redoviti misnik u bistričkom Karmelu vlč. Antun Motočić. Na samu svetkovinu svečanu misu predvodio je upravitelj župe Uznesenja BDM u Pregradi preč. Ivan Mikec u koncelebraciji s vlč. Motočićem. U trodnevnicu je vlč. Motočić govorio o daru mučeništva koji je primio kardinal Stepinac, navodeći primjere u kojima se vidi da on prihvaća mučeništvo iz ljubavi prema Bogu, Crkvi i vjeri u duhu praštanja neprijateljima. Razlog što je neustrašivo govorio istinu ležao je u tome, rekao je vlč. Motočić, što se nije bojao smrti, ali se bojao da ne izda Boga i njegovu istinu. „Njegov je dar mučeništva bio izvor hrabrosti i svim vjernicima. To je svjedočanstvo i danas potrebno našoj Crkvi, našim biskupima, svećenicima i svemu Božjem narodu“, naglasio je voditelj trodnevnice.

Na samo Stepinčevo preč. Mikec je u propovijedi također istaknuo ljubav Alojzija Stepinca koju je pokazao u svojoj nesebičnoj žrtvi. Blaženik je kao Božji čovjek, čovjek vjere i molitve, mogao vizionarski djelovati. Prije II. svjetskog rata osnovao je Karmel u Brezovici, zatim Caritas i tako pripremio zagrebačku Crkvu, svećenike i narod za nadolazeću silu koja je prijetila. A upravo zbog toga što je bio čovjek vjere i pouzdanja u Boga, čija je svetost neupitna, mogao je donositi pravi sud i reći istinu, nastavio je preč. Mikec, i objasnio da su baš to njegovi protivnici htjeli ušutkati. No, kada su mislili da će zatvoriti usta kardinalu zatvorivši ga u Lepoglavu, nisu uspjeli jer su progovorile njegove „poslanice iz Lepoglave“, ali progovorila je i molitva i pjesma hodočasnika u Mariju Bistricu koji su htjeli da glasovi njihove pjesme dopru i do uzničke ćelije kardinala, rekao je preč. Mikec. Naglasio je kako usta kardinala Stepinca i danas propovijedaju na njegovu grobu koji nikad nije prazan, uvijek su pred njim vjernici. Ljudi pred zemnim ostacima onoga koji je bio dar i svijetli trag našem narodu nalaze nadu i utjehu. „Mučitelji nestaju, odlaze u povijest, a mučenička žrtva ostaje kao trajna uspomena i toj žrtvi mi se klanjamo jer znamo da je u njoj prisutan Bog“, zaključio je preč. Mikec. Na kraju misnog slavlja, sada već tradicionalno, blagoslovljeni su bomboni u znak sjećanja na to kako je blaženik dijelio bombone djeci. Ova je proslava zaštitnika samostana i samostanske crkve bila i dio proslave osamnaeste obljetnice posvete crkve koja je slavi 12. veljače.

Proslava blagdana bl. Stepinca, drugog zaštitnika

Požeške biskupije

Svečano misno slavlje predvodio šibenski biskup Tomislav Rogić

Požega, 10.2.2018. (IKA) - Blagdan bl. Alojzija Stepinca, biskupa i mučenika, drugog zaštitnika Požeške biskupije, svečano je proslavljen 10. veljače u crkvi Sv. Lovre u Požegi. Misno slavlje predvodio je šibenski biskup Tomislav Rogić, u zajedništvu s domaćim biskupom Antunom Škvorčevićem, kanonicima požeškog Stolnog kaptola sv. Petra, svećenicima iz župa Katedralnog arhidakonata te svećenicima iz središnjih biskupijskih ustanova.

Biskup Škvorčević u pozdravu je rekao da su se okupili u požeškoj drevnoj crkvi Sv. Lovre „kako bismo se spomenuli 58. obljetnice smrti zagrebačkog nadbiskupa, kardinala Alojzija Stepinca, o 20. obljetnici njegova proglašenja blaženim“. Podsjetio ih je da je "papa Ivan Pavao II. 3. listopada 1998. u Mariji Bistrici tijekom svečanog čina proglašenja Alojzija Stepinca blaženim, prepoznao u njegovu progonu, nepravednoj osudi i mučeništvu na neki način sažetu i oličenu hrvatsku trinaeststoljetnu povijest te ga nazvao našim najsvjetlijim likom". Biskup je ustvrdio je da su bl. Alojzije Stepinac, koji je kao zagrebački nadbiskup bio pastir vjernika i na području današnje Požeške biskupije, i sv. Ivan Pavao II., njezin utemeljitelj, dvojica velikih i svetih ljudi koji su ugrađeni u zajedništvo požeške mjesne Crkve, a njezini vjernici stavljeni u sasvim poseban duhovni odnos prema njima. Podsjetio je nazočne da je, tek nešto više od mjesec dana nakon Alojzijeve proglašenja blaženim, u oltar crkve Sv. Lovre ugrađen dio njegova smrtnog tijela, o on izabran za drugog zaštitnika te crkve i Požeške biskupije, te je na taj način crkva Sv. Lovre postala središtem biskupijskog iskazivanju poštovanja, čašćenja i zahvalnosti mučeniku Alojziju za njegovo svjedočanstvo Bogu, Crkvi i svome narodu.

U homiliji biskup Rogić pozvao je vjernike da se uteknu blaženikovu zagovoru i da ga zamole da im od Boga ispri milost da budu svjedoci u ovom vremenu, da im Bog podari snagu vjere da mogu moliti za svoje neprijatelje, kako bi u našoj Domovini porasla sloga i briga za opće dobro svih ljudi. Osvrnuvši se na rasprave koje se i danas vode o Stepincu, biskup Rogić prisjetio se da je fra Bonaventura Duda na jednim duhovnim vježbama rekao kako ga je strah da će Hrvati, kao tolike svoje druge velikane, zaboraviti i Stepinca, kad jednom bude proglašen svetim. U tom smislu naslutio je da se u Božjem planu sva polemika oko proglašenja kardinala Stepinca svetim u posljednje vrijeme i odgađanje njegova proglašenja svetim možda događa upravo zato da ga ne bismo olako zaboravili, da bi nam još više zasvijetlio njegov primjer, da još više molimo njegov zagovor, i da svoje savjesti izgrađujemo na evanđeoskim temeljima, kako je to on činio. Jednom riječju, da ga bolje upoznamo i vjernije nasljeđujemo u dva vrhunca ljubavi, a to su spremnost na žrtvu i praštanje. Biskup Rogić rekao je nazočnima „da nam blaženi Stepinac i danas poručuje da čvrsto stojimo u Gospodinu, i da jedino na tom temelju možemo graditi bolju budućnost na zemlji, i blaženu vječnost na nebu“.

Na završetku slavlja biskup Škvorčević zajedno sa svim nazočnima izmolio je molitvu bl. Alojziju Stepincu, drugom zaštitniku Požeške biskupije. Zahvalio im je što su u slavlju očitivali svoju dušu koja vjeruje Bogu, u njega se ufa i njemu se nada. Zahvalio je učenicima Katoličke osnovne škole u Požegi na sudjelovanju i pjesmi. Zahvalio je biskupu Rogiću što je predvođenjem ovog slavlja posvjedočio koliko su Požega i Šibenik, „zemljopisno doduše ponešto udaljeni, blizu jedni drugima i međusobno povezani onom vjerom,

nadom i ljubavlju koju Isus Krist snagom svoga Duha u nas ulijeva, i na taj način produbio zajedništvo dviju mjesnih Crkava, požeške i šibenske". Biskup Rogić zahvalio je biskupu Škvorčeviću na pozivu da predvodi slavlje i na taj način poveže sjever i jug, Požegu i Šibenik, grad prvoga proglašenog hrvatskog sveca Nikole Tavelića, te ga je već sada pozvao na proslavu 50. obljetnice njegove kanonizacije koja će se održati u Šibeniku 2020. godine.

Stepinčevo u Srimi

Srima, 10.2.2018. (IKA) - Stepinčevo u Šibenskoj biskupiji proslavljeno je u subotu 10. veljače u župi bl. Alojzija Stepinca u Srimi. Svečano misno slavlje predvodio je vojni biskup Jure Bogdan uz kojeg su koncelebrirali umirovljeni šibenski biskup Ante Ivas, generalni vikar Šibenske biskupije mons. Marinko Mlakić, župnik domaćin don Anto Pavlović i dvadesetak svećenika. Na misnom slavlju uz domaće vjernike sudjelovao je i velik broj štovatelja blaženog Stepinca iz Šibenika i Vodica.

Blaženi Alojzije je velik upravo stoga jer njegov život obiluje kršćanskim krepostima, ljudskim vrlinama. Njegov život postao je jasni odraz Krista Isusa. On stoga predstavlja model za naš životni hod i osobne odabire u vjeri, poručio je u homiliji mons. Bogdan. U nastavku je približio životopis bl. Stepinca. Naglasio je kako je s propovjedaonice zagrebačke prvostolnice bl. Stepinac grmio protiv nacionalističkih ideologija svake vrste i rasističkih zakona u ondašnjim europskim državama.

Mons. Bogdan uputio je kako je bl. Alojzije bio iskreni hrvatski domoljub. On je jasno zastupao načelo da svaki narod, ako li to hoće ima pravo i na vlastitu domovinu, samostalnu državu, pa tako i hrvatski narod. I to mu je ubrojeno u teški i neoprostivi grijeh, do danas! U propovijedanju moralnih i etičkih načela bio je neslomljiv i nepopustljiv, kazao je biskup Bogdan.

Sveci nas pozivaju da slijedimo Isusa i njegovo Evanđelje u današnje doba koje je sve manje sklono Isusovoj poruci. Pokušavaju se donijeti zakoni koji relativiziraju naravnu istinu o čovjeku. Boga se progona iz javnih prostora, s javne scene! Umjesto da se dijaloški traže najbolja rješenja za otvorena pitanja, u zapadnoj kulturi sve više se pribjegava javnome linču kršćanskih svetinja i službenika. Ne biraju se ni riječi ni sredstva ni metode. U ime slobode govora sve glasniji je govor mržnje prema kršćanima, prema biskupima, svećenicima, prema Crkvi. U ime takozvanih umjetničkih sloboda vulgariziraju se naše najveće svetinje, naglasio je biskup Bogdan.

„Zar nas sve ovo ne plaši, ulijeva strah u kosti! Kako se nositi s time!? Zar mislite da je Rimsko carstvo svojim zakonima milovalo kršćane!? Kršćani su imali protiv sebe kompletno zakonodavstvo i javno mnijenje. Stepinčevo vrijeme bilo je slično! Stariji se toga sjećaju. Kršćani su dosljednošću kršćanskog života, živeći moralno, etički, reći ćemo kreposno – svetački, uz velike žrtve i patnje odgovarali, oplemenjivali europske prostore i kulturu. Na suvremeno neopoganstvo odgovarati svetošću života. Odgovor je uvijek isti: život po vjeri, suobličen Kristu“, zaključio je mons. Bogdan.

Na kraju misnog slavlja biskup Ivas izrecitirao je stihove posvećene bl. Stepincu. Nakon slavlja vjernici su štovanje prema blaženom Stepincu iskazali poljupcem moćnika koji sadrži njegove ovozeme ostatke.

Biskup Škvorčević primio tajnika Udruge za vjersku slobodu

Požega, 10.2.2018. (IKA) – Požeški biskup Antun Škvorčević primio je 10. veljače u Biskupskom domu u Požegi dr. Dragutina Mataka, glavnog tajnika Udruge za vjersku slobodu u Republici Hrvatskoj zajedno s dr. Tihomirom Brkićem, adventističkim pastorom iz Požege. Razgovarali su o više pitanja kršćanskog svjedočenja u Hrvatskoj, o međusobnom poštovanju, ekumenskim odnosima i suradnji na određenim područjima. Posebnu pozornost posvetili su vjerskim školama u Hrvatskoj te onome što im je zajedničko s obzirom na zakone Republike Hrvatske i različito zbog njihovih specifičnosti.

Biskup Jezerinac na Stepinčevo predvodio zahvalno euharistijsko slavlje u Krašiću

Krašić, 10.2.2018. (IKA) – Zahvalno euharistijsko slavlje na Stepinčevo, 10. veljače, u župnoj crkvi Presvetoga Trojstva u Krašiću po tradiciji je predvodio umirovljeni vojni biskup Juraj Jezerinac. Uvodeći u slavlje, biskup Jezerinac primijetio je kako se svake godine u Krašiću okuplja sve veći broj Stepinčevih štovatelja.

U homiliji biskup je podsjetio kako je pri imenovanju Stepinca za nadbiskupa koadjutora dr. Stjepan Bakšić, poznati sveučilišni profesor na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu, zapisao da novog zagrebačkog nadbiskupa krasi velike vrline. „On je prava svećenička duša, za koju se može reći da je 'prema srcu Isusovu. On je duboko odan molitvi, resi ga čednost i poniznost. On je milosrdan prema sirotinji, koju ljubi ljubavlju sv. Vinka Paulskoga, obilazeći bijednike zagrebačke periferije. On je pun apostolskog žara za Kristov križ. Budući nadbiskup bit će svome vjernom puku najbolji otac i prijatelj, spreman da za nj moli, radi i trpi sa svim svojim moćima i sposobnošću, da bude žrtva ljubavi za svoj narod“. Biskup Jezerinac na to je dodao da je „blaženik doista takav bio i ostao sve do smrti, štoviše, izrastao je u pravog velikana vjere i ljubavi prema Bogu i svom hrvatskom narodu“, a nakon smrti „glas o njegovoj svetosti sve se više širio ne samo u Domovini nego i u svijetu. To je znak da je na djelu sam Bog“.

Biskup je posvijestio da kad se ljudi obraćaju u svojim molitvama na grobu jednog čovjeka, onda to nije više samo ono ljudsko „tu je milost Božja na djelu. Na grobu kardinala Stepinca se moli. Na grobu sveca se moli. Kako i ne bi? Kao zagrebački nadbiskup i hrvatski kardinal bio je hrabri svjedok i branitelj Isusa Krista i njegova evanđelja, branitelj Crkve, slobode i hrvatskoga naroda. Život mu je bio nalik na Kristov život“.

U homiliji biskup je podsjetio na „Duhovnu oporuku“ kardinala Stepinca iz 1957. iz koje je kao prvu blaženikovu poruku istaknuo vjeru u Boga, zatim vjernost Svetom Ocu, ljubav prema majci Crkvi, majci Mariji i zemaljskim majkama, međusobnu bratsku ljubav i poziv na molitvu.

Homiliju je biskup Jezerinac zaključio molitvom: „Blaženi naš kardinale, moli za svoj hrvatski narod i ovaj vjerni i Bogu odani hrvatski katolički puk. Izmoli nam milost da ostanemo vjerni Bogu i Crkvi, da možemo nastaviti živjeti stoljećima na ovim prostorima Lijepe Naše. Ohrabri mlade da se odvaže živjeti svoju mladost kao oni od kojih ovisi budućnost Crkve i naroda. Čuvaj mlade od neodgovornosti, nutarnjeg nereda, zlih sklonosti. Otvori naše obitelji životu da nam kuće ne ostanu prazne, njive obrasle korovom. Otvori nas životu i povjerenju u Boga koji neće dopustiti da budemo prepušteni svojoj nemoći i budućnosti praznine“.

Stepinčevo u Karmelu Brezovici

Zagreb, 10.2.2018. (IKA) - „Isus Krist odviše je jaka ličnost u povijesti svijeta, a da ne bi na se privukao pažnju čovječanstva. Nauk njegov odviše odskače nad sve nauke, što ih je svijet čuo i vidio do sada, a da se ne bi ljudi interesirali za nj. Ali, nažalost, mnogi zataje kad valja priznati čitavoga Krista sa svim konsekvencama koje izviru iz njegova nauka. Mnogi bi htjeli biti članovi Kristove Crkve, ali neće nerazrješivost braka. Mnogi bi htjeli miran život na zemlji, ali neće zakon opraštanja... Ako Krista priznajemo svojim kraljem i svojim gospodarom, onda neka se to prije svega i nada sve odrazi u praktičnom životu. Priznajmo ga ne samo onda, kada to koristi našim zemaljskim interesima, nego i onda, kada nas to stoji žrtava", misli su bl. Alojzija Stepinca iz propovijedi na svetkovinu Krista Kralja, 1941. godine, a izrekao ih je u homiliji don Pejo Orkić, SDB, u subotu 10. veljače, na Stepinčevo, u Karmelu u Brezovici. Istaknuo je da nije moguće pomiriti lažne ideje svijeta s naukom Isusa Krista, kako je učio i svjedočio bl. Alojzije, već valja biti vjeran i odan Kristu Gospodinu i Crkvi. Njegovu vjernost prepoznali su i vrhovni poglavari Crkve, pape, koji su visoko cijenili Stepinčevo hrabrost, neporočnost i odanost Bogu, Crkvi i hrvatskom narodu.

Tako je blaženi Pavao VI., papa, a ondašnji milanski nadbiskup-kardinal, rekao 12. veljače 1960., između ostalog i ovo: „Da je Stepinac htio od slobodna i ponosna čovjeka postati slijepo poslušnim slugom marksizma, mogao je postati 'velik' predstavnik svoga naroda. On to nije htio, i zato je morao pasti... Stepinac neka nas uči. Neka nas nauči pouzdanju i dobroti!" A veliki papa Nade i prijatelj Hrvata, sv. Ivan Pavao II., u prigodi Stepinčeve beatifikacije u Mariji Bistrici, 3. listopada 1998., naglasio je i ovo: „Prepuni smo danas radosti u zajedničkom zahvaljivanju Bogu za novi plod svetosti što ga hrvatska zemlja pruža Crkvi u osobi mučenika Alojzija Stepinca... U osobi se novoga blaženika spaja, da se tako izrazim, cjelokupna tragedija koja je pogodila hrvatsko pučanstvo i Europu tijekom ovoga stoljeća obilježena trima velikim zlima: fašizmom, nacizmom i komunizmom. On je sada u nebeskoj slavi okružen svima onima koji su, kao i on, dobar boj bili, kaleći svoju vjeru u kušnjama i nevoljama...".

Papa Benedikt XVI. 5. lipnja 2011. kod Večernje u Stepinčevoj katedrali rekao je: „Zasluge toga nezaboravnoga biskupa bitno proizlaze iz njegove vjere: u svojem je životu uvijek čvrsto upravljao pogled na Isusa i Njemu se uvijek suobličavao, sve do toga da je postao živa slika Krista, pa i Krista patnika... Da, postao je 'branitelj' Boga na ovoj zemlji, jer je postojano branio istinu i pravo čovjeka da živi s Bogom". Na kraju homilije propovjednik je zaželio svima snažan život vjere očitovan u svakidašnjoj praksi, kao i vjernost Bogu i Presvetoj Djevici Mariji, uz hrabro svjedočenje za Ljubav i Istinu.

Misno slavlje animirale su čuvarice svetišta pod ravnanjem s. M. Bonite Kovačić, a za blagdan su se redovnice i štovatelji bl. Alojzija Stepinca pripremali devetnicom i trodnevnicom čija su misna slavlja uz prigodne homilije, predvodili svećenici iz Zagreba: o. Zdravko Barić, SMM, vlč. mr. Andrija Miličević i vlč. Ivica Berdik, župnik u Botincu. U ranim popodnevним satima hodočasnici iz Splita, štovatelji bl. Alojzija, hodočastili su u Krašić, u Stepinčev Karmel i u njegovu katedralu, pod vodstvom don Šime Doljanina i don Ivana Matkovića, a bilo ih je punih osam autobusa.

Stepinčevo u zagrebačkoj katedrali

Zagreb, 11.2.2018. (IKA) – Svečano euharistijsko slavlje na Stepinčevo, 10. veljače, u zagrebačkoj prvostolnici predvodio je zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić. Svečanim euharistijskim slavljem zaključeno je peto i posljednje zasjedanje Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije. Proslava je bila i u znaku 20. obljetnice proglašenja kardinala Stepinca blaženim. U ulaznoj procesiji bili su apostolski nuncij u RH nadbiskup Giuseppe Pinto, biskup Željeznog Egidije Živković, biskup mursko-soboški Peter Štrumpf, biskupi Zagrebačke crkvene pokrajine varaždinski Josip Mrzljak, sisački Vlado Košić, križevački grkokatolički Nikola Kekić, bjelovarsko-križevački Vjekoslav Huzjak, zagrebački pomoćni biskupi Ivan Šaško i Mijo Gorski, te umirovljeni đakovačko-osječki nadbiskup Marin Srakić i umirovljeni zagrebački pomoćni biskup Valentin Pozaić, generalni tajnik HBK mons. Petar Palić, članovi Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije te dvjestotinjak svećenika.

U koncelebraciji bio je i tajnik Apostolske nuncijature mons. Janusz Stanislaw Blachowiak koji je prije početka mise pročitao poruku pape Franje: „Papa Franjo s radošću je primio vijest da se Druga sinoda Zagrebačke nadbiskupije približila svome završetku. Ova je časna mjesna Crkva u svojoj devetstoljetnoj povijesti sve do naših dana doživjela nebrojeno puta milost i djelovanje Duha Svetoga preko njezinih svetih pastira i vjernika. Okupljeni danas u vjeri i zahvalnosti za sve Božje darove tijekom Sinode, Papa vas poziva da budete svjedocima obnovljene Pedesetnice vaše nadbiskupije. Prosvijetljeni istinskim svjetlom evanđelja, koje je nit, vodilja svih vaših napora, rimski biskup vas ohrabruje i poziva da idemo ususret svakom vjerniku, svakoj obitelji, i konačno svim ljudima dobre volje vašega grada i nadbiskupije. Samo tako će svi moći osjetiti zagrljaj Crkve, hodočasnice na zemlje koja pronosi milosrđe Božje, te se tako sama čisti, posvećuje, te hrabro hodi u novosti života u današnjemu društvu koje je više nego ikada potrebno svetih i poniznih svjedoka Kristove ljubavi". Pozdravljajući okupljene, kardinal Bozanić posebno je pozdravio nuncija Pinta kojemu je to bilo prvo sudjelovanje u proslavi Stepinčeva, te svećenike studente iz rimskog Papinskog zavoda S. Maria dell'Anima.

U homiliji kardinal Bozanić je u kontekstu pročitano odlomka iz Poslanice Korinćanima, u kojoj se u nekoliko redaka, čak deset puta spominje utjeha i tješjenje, istaknuo „da nam blaženi mučenik Alojzije trajno očituje blizinu našega Gospodina, koji je Bog svake utjehe!" „Zbilja, kada pogledamo vrijeme naše nedavne prošlosti, u kojemu se činilo da niti utjeha nema tla iz kojega bi niknula; kada su ljudi uklanjani, toliki zatvarani i ponižavani; kada su zatirane vrijednosti slobode i dostojanstva čovjeka; kada je obilato sijana laž; postojalo je evanđeosko zrnje koje je čuvalo život u pouzdanju u Boga po čistoj savjesti. U tom je zrnju bila vidljiva snažna utjeha, kako u Zagrebu, tako i u Lepoglavi i u Krašiću. Na današnji je dan, prije pedeset i osam godina, komunistička vlast smatrala da je to zrnje moguće prepustiti zaboravu, sakriti ga u zemlju, ispod kamene ploče među zidovima ove katedrale, ne sluteći da će to postati najplodnije tlo Crkve s kojega utjeha progovara još snažnije. Zato smo mi i večeras ovdje, u Stepinčevoj katedrali, zahvalni što ovdje čuvamo njegove zemne ostatke i što možemo moliti pred njegovim relikvijama. Blaženi Alojzije donositelj je utjehe vjernicima, cijeloj Crkvi i posebno svojemu hrvatskom narodu", istaknuo je kardinal. „Znamo da još uvijek postoje pokušaji da se ponavljanjem tumačenja, pojmova i prijedloga iz onih vremena, pa i najgrubljih neistina, druge želi uvjeriti u opravdanost onoga što se činilo

u vrijeme totalitarizma, a što se i danas želi nametnuti u nekom umotanom izdanju. I predstavljanje našeg blaženika, pa i čitave naše Crkve, suočava nas i nadalje s takvim pojavama. Laži, podmetane na taj način i sustavno promicane zadobivaju moć koja otežava pristup istini da bi se nastavilo razarati dobro. U trenucima obeshrabrenosti, u osobnim bolima, kao i u tegobama koje prolazimo kao pojedinci, kao obitelj i kao narod, ujedinjeni smo onim što je veće od nas. Naš Bog nas ne ostavlja same u trpljenjima. Utjeha je dar koji nas povezuje, najprije s Bogom koji nas sve ispunja utjehom, da bismo sami živjeli utjehu i bili utjeha jedni drugima. Kršćanska utjeha traži slušanje, strpljivost, sućut, pozornost, dobro bližnjih, pružanje pomoći svima, a posebno čovjeku u potrebi, svjedočenje nade i molitvu". Kardinal je nadalje posvijestio „da mi Stepinčevu utjehu imamo odakle crpsti. Ona nam je i danas itekako potrebna kada na drukčiji način osjećamo nove izazove, pa i prijetnju tjeskobe i sijanje očaja. No, ta je utjeha Božja. Ona uvijek govori jezikom ljubavi i – što je najvažnije – čovjek je ne može oduzeti".

Podsjetio je kako je i Druga sinoda Zagrebačke nadbiskupije od prvoga trenutka bila povjerena osobitom zagovoru blaženoga Alojzija. K tomu, Sinoda je na njegov blagdan najavljena.

Govoreći o Sinodi, kardinal je rekao: Zahvalni smo za taj milosni hod u kojemu živi snaga Duha koji oživljuje, tješi i obnavlja. Kao zagrebački nadbiskup, zahvaljujem ponajprije svim članovima Sinode koji su spremno darovali svoje vrijeme, ljubav i znanje te marljivo sudjelovali u radu Sinode. No, u duhu želje da u Sinodu bude uključena cijela nadbiskupija, posebno zahvaljujem svim župama, redovničkim zajednicama, udrugama, pokretima i drugim molitvenim zajednicama, svakoj vjernici i vjerniku koji su pridonijeli da se tijekom godina predsinodskoga razdoblja i sinodskog zasjedanja ne samo predlažu inicijative nego na mnogovrsne načine, a napose molitvom, živi briga i radost naše Crkve zagrebačke". „Spominjući se početaka pripreme, s ove vremenske udaljenosti vidimo i plodove toga hoda koji nam u nadi ulijevaju sigurnost pogleda prema budućemu. Nadahnjujući se na primjeru blaženoga Alojzija, vjerujem da s pravom možemo reći da nas je naš blaženik na sinodskome hodu učio i pomagao nam živjeti crkvenost. Pokušat ću to sažeti u tri točke: upoznati Crkvu, voljeti Crkvu i djelovati crkveno", rekao je kardinal. U osvrtu na Sinodu kardinal je također istaknuo kako je ona posvijestila pripadnost konkretnoj Crkvi zagrebačkoj u zajedničkom hodu svetoga naroda Božjega. „Ona nas je još više međusobno zbližila, kako vjernike sa svećenicima i drugim službenicima, tako i vjernike međusobno. Tu smo blizinu pozvani jačati i unositi je u sva područja života naše nadbiskupije, posebno moleći jedni za druge. Osjetili smo da ima mnogo vjernika koji žive svoju vjeru, dobro su ugrađeni u župne zajednice, uključeni su i pomažu u raznim poslovima, žive redovitost u ritmu života obitelji i zajednice kojoj pripadaju. Imali smo prigodu bolje upoznati narav i djelovanje crkvenih institucija, tijela, služba; susretati pozitivne crkvene propise, opće odredbe i tolike prilike što ih Božji Duh potiče u našoj sredini, dajući nam svoje darove i otvarajući nove mogućnosti, došene ljubavlju i služenjem. U postavljanim pitanjima i iznošenim prijedlozima očitovale se iskreno htijenje, uočena ostvarenja i izražena očekivanja. Naznačeni su i novi putovi, ali su predočene i stvarne teškoće koje ne moraju biti nepremostive", rekao je.

Upućujući na činjenicu da „Crkvu istinski upoznaje onaj tko je voli", kardinal je istaknuo kako je blaženi Alojzije ostavio obilatu baštinu ljubavi prema Crkvi koja struji iz njegovih riječi, a najviše iz stava koji je svjedočio iz dana u dan, do

zadnjega zemaljskog izdaha. „Sinoda je ponovno pred nas stavila radosnu istinu da Crkva zagrebačka živi upravo od ljubavi koju svjedoče vjernici u svojim obiteljima, na radnim mjestima, u društvu, često izloženi pitanjima i neugodnostima, nalazeći se pred kušnjom da zaniječu obranu i svjedočenje vjerskih istina. Ali, Sinoda pokazuje da je ljubav jača i od tih kušnja".

Kardinal je posvijestio i važnost crkvenosti, jer „djelovati crkveno znači djelovati kristovski. U tom djelovanju uvijek se osjeća duh sinodalnosti, počevši od molitve koja pogled usmjerava prema Božjem kraljevstvu, pri čemu u Crkvi dolazi do izražaja: zajedništvo, supsidijarnost, sloboda iznošenja mišljenja, slušanje drugoga, raspravljanje i provjeravanje, traženje dobra, preuzimanje odgovornosti". „Potičem vas da u događaju Sinode vidite novi početak, novi zamah pastoralnog djelovanja, posebno u našim župnim zajednicama, u njima prisutnim molitvenim zajednicama, vjerničkim udrugama i pokretima te župnim tijelima sudjelovanja. Kršćanstvo uvijek započinje iznova. Sinoda nam daje sigurnost, učvršćuje korake, izostrava pogled, osobito u novim ozračjima, u kojima se jedan naraštaj pokušavao nositi s izazovima na svoj način, a sada je to pozvan činiti novi naraštaj. Naša Sinoda je, od samog pripremnog razdoblja, pokazala tu generacijsku razmjenu prisutnošću mladih, koji na razne načine pokazuju da su izrasli u odgovorne vjernike", rekao je kardinal te se posebno obratio mladima: „Pred vama, draga mladeži, djevojke i mladići, neposredna je dvogodišnja priprema za Susret hrvatske katoličke mladeži koji će se 2020. godine održati u Zagrebu i Zagrebačkoj nadbiskupiji. Sve vas pozivam da svojom mladošću otkrivete darove i snagu duhovnoga iskustva, snažne duhovnosti, koja ne ostaje na površini emotivnosti, nego je napajana svježinom vjerskih izvora: Svetim pismom, sakramentima i duhovnim vodstvom".

U homiliji kardinal je podsjetio kako se ove godine spominjemo dvadesete obljetnice proglašenja blaženim kardinala Stepinca, te nastavio: „I baš kao što smo u beatifikaciji osjetili potvrdu utjehe kojom nas je jačao u doba komunističkoga režima, tako smo i tijekom ovih dvadeset godina živjeli istu blizinu utjehe znajući da će i njezina potvrda biti okrunjena proglašenjem svetim. Jer, svaki pokušaj da se neistinom ospori Blaženikova svetost, zapravo teži oduzeti nam utjehu, životnu snagu i nadu. Utjeha onoga vremena, u sigurnosti čiste savjesti, nade i milosti, vrijedi i za ovo vrijeme, djelotvorna je zasnaga". Podsjećajući na riječi sv. pape Ivana Pavla II. izgovorene u prigodi beatifikacije, da je u liku „našega blaženika sažeta cijela tragedija koja je pogodila Europu tijekom dvadesetoga stoljeća, obilježena velikim zlima fašizma, nacizma i komunizma", te u blaženiku „blista u punini katolički odgovor: vjera u Boga, poštovanje čovjeka, ljubav prema svima potvrđena praštanjem, jedinstvo s Crkvom vođenom Petrovim nasljednikom", kardinal Bozanić naglasio je kako je „i danas potrebno ustrajati na tome u dosljednom odmaku od svih režima zla 20. stoljeća. U Hrvatskoj smo u opasnosti da se grade mehanizmi društvenoga postupanja u kojima se lako zanemare vrednote koje se tiču cjeline života i istine o svim žrtava ratova i poraća 20. stoljeća bez razlike. Osjećamo posljedice nedostataka kriterija te se izmiče od primjene pravila koja su promovirale i europske institucije. Naše je hrvatsko društvo još uvijek izazvano upravo time, a to je temeljni uvjet da se postigne društveni mir, oslobodi od neprestanog instrumentaliziranja prošlošću, vrati zdrav nacionalni ponos, probudi nadu i otvori budućnosti. Crkveno djelovanje na tom području odvija se na podlozi vjere u Boga milosrdnog Oca, na evanđeoskoj ljubavi, na

zajedništvu i odgovornosti, koje je trajno ispravljano poniznošću, kajanjem i milosrdem, te podupirano križem i prosvijetljeno uskrsnućem. Na tom crkvenom hodu osjećamo da nas prati trajna pomoć Presvete Bogorodice Marije i svetoga Josipa, zaštitnika hrvatske nam Domovine". Nakon popričesne molitve, predstavnici članova Druge sinode Zagrebačke sinode predali su kardinalu Bozaniću knjigu u kojoj je sabrano 199 prijedloga koji su plod četiriju zasjedanja Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije. Potom je otpjevan svečani „Tebe Boga hvalimo“, a kardinal je zahvaljujući na knjizi prijedloga naglasio kako je to zajedničko djelo, no dodao je „ovim nismo završili. Zaključili smo jedan dio, počinje novi: provedba Sinode, priprema završnog dokumenta, a sve je u cilju samo jednoga - da mi budemo, svatko od nas, i svi zajedno više Crkva. To će reći, da budemo više Božji, i međusobno više braća i sestre. I nemojmo se bojati, imamo zaštitnika, svetost blaženog Alojzija Stepinca. Njemu smo preporučili ovo djelo na početku, on će nas voditi, i ovime mi svjedočimo da želimo biti i ostajemo Stepinčeva Crkva“.

Na grobu bl. Alojzija Stepinca kardinal je izmolio molitvu za što skorije proglašenje svetim blaženika, te udijelio blagoslov, a potom je otpjevana hrvatska himna „Lijepa naša“. Euharistijsko slavlje pjevanjem je animirao združeni zbor Nadbiskupskoga bogoslovnog sjemeništa i Koralista zagrebačke katedrale pod ravnanjem mo Miroslava Martinjaka. Trodnevnu pripremu za proslavu u katedrali su prevodili zagrebački pomoćni biskupi Mijo Gorski, Ivan Šaško i umirovljeni Valentin Pozaić.

Biskup Košić predvodio slavlje Stepinčeva u Kutinskoj Slatini

Kutinska Slatina, 11.2.2018. (IKA) - Blagdan svog zaštitnika bl. Alojzija Stepinca, biskupa i mučenika svečano je u nedjelju 11. veljače proslavila župa Kutinska Slatina. Središnje misno slavlje u župnoj crkvi predvodio je sisački biskup Vlado Košić u zajedništvu s domaćim župnikom o. Andrzejom Woskom, dekanom kutinskog dekanata preč. Ivanom Benkovićem, o. Marianom Paserinijem iz kutinske Družbe Sinova Bezgrješne i župnim vikarom o. Arturom Makarom, a služio je đakon Hrvoje Zovko. Uz predstavnike javnog i političkog života te župljane slavlju su prisustvovali i hodočasnici Moslavačkog kraja, štovatelji blaženika pristigli iz Repušnice, Ilove, Kutine i Volodera. Sve je pozdravio biskup Košić, podsjetivši da slave ne samo blagdan zaštitnika te župe i crkve već i dan posvete crkve, te blagdan Gospe Lurdske i Svjetski dan bolesnika.

U homiliji govoreći o velikim djelima našega svetog blaženika biskup je istaknuo spašavanje progonjenih, ali i ukazao na to da je njegovo još značajnije i možda i veće djelo, briga za gladnu i iznemoglu, bolesnu i napuštenu djecu iz Bosne koja su u ljeto 1942. dovezana u Sisak, u Jastrebarsko i Zagreb. „Tu se radilo o gotovo 12 tisuća djece, najviše siročadi s Kozare. Premda je mnogo djece umrlo, ipak je najveći broj njih spašen i udomljen kod mnogih obitelji. To se ima zahvaliti nadljudskim naporima upravo bl. Alojzija i Zagrebačkog Caritasa, ali i Hrvatskog Crvenog križa i Akciji Diane Budisavljević. Svi su oni surađivali da bi zbrinuli, nahranili, liječili i udomili tu sirotu djecu. Sama D. Budisavljević zapisala je u svojem Dnevniku da ništa ne bi mogla poduzeti bez Alojzija Stepinca. I umjesto da se kardinalu Stepincu i Katoličkoj Crkvi izriče trajna hvala za to humano djelo spašavanja djece od bolesti i gladi, komunistička propaganda ga je proglasila krivim za mučenje i ubijanje te djece. To se dogodilo i s redovnicama u Jastrebarskom, kao i sa svećenikom sisačkim katehetom

Petrom Žagmeštrom, koji su svi optuženi: blaženi je Alojzije osuđen od komunista, vlč. Žagmeštar je ubijen, a časne sestre su oklevetane i ostale tako do dana današnjega kada opet laži siju neokomunistička pera i branitelji propalog zločinačkog crvenog režima. Dapače, i aktualni političari odlučuju o tome te naš Sisak proglašavaju logorom, tj. mjestom ubijanja djece, što je notorna povijesno utvrđena laž. Ali – laž se isplatila mnogima tijekom povijesti, ima i jedan narod za koji se poslovično kaže da mu je laž više koristila kroz njegovu povijest negoli sve drugo... i to se nažalost nastavlja“, upozorio je biskup.

U nastavku biskup je rekao kako nije problem ni tuđinska laž ni propaganda, pa čak i u UN-u, koliko naše hrvatske izdajice i lašci, tzv. hrvatski političari, hrvatski povjesničari i hrvatski kulturnjaci. „Pogledajte samo stravičnu predstavu u zagrebačkom kazalištu Kerempuh, i sve će vam biti jasno. Tamo se – u ime umjetničke slobode – blate pojedine javne osobe, i među njima jedan biskup, što znači i Katolička Crkva u Hrvatskoj; nabija im se svinjska glava umjesto njihove, i na kraju ih se strijelja... i protiv toga nitko ne ustaje, premda to mi svi – i nas 86% katolika – financiramo, jer to kazalište plaća RH i grad Zagreb... Dok s druge strane, kada se na karnevalskoj predstavi spali krnju /odn. fašnika, koji je u jednom mjestu bila slikovnica na kojoj je pisalo 'mama + mama', 'tata + tata', povrijeđena spolna višeslojna manjina diže prašinu ali i kaznenu prijavu... Evo, to je Hrvatska u kojoj danas živimo. Siguran sam da se za takve 'slobode' nisu borili naši branitelji, nisu ginuli oni koji su svojim životima branili dom i domovinu. I sam sam bio sudionik tih vremena i na prvoj crti s braniteljima pa mi nitko ne može 'prodati rog za svijeću' te si dopuštam to reći iz prve ruke: da, ja znam da se za to nismo borili! Bili bismo sretniji, i ja se nadam jednog dana da ćemo i mi imati takvu vlast kao što ju imaju danas Mađarska i Poljska, zemlje koje se javno deklariraju kao kršćanske zemlje i koje štite i zakonima i postupcima svoj kršćanski identitet. Držim da naš narod u tom traženju može učvrstiti i potaknuti upravo bl. Alojzije Stepinac“, poručio je biskup, ustvrdivši kako je on bio ne samo svet čovjek, mučenik za Krista, veliki prijatelj Božji, dobrotvor i humanitarac, nego i prorok i vizionar. „On je sve činio da bi zaštitio svoj hrvatski narod. I zato mu to narod nikad zaboraviti neće i ne može, pa dizali se protiv njega svi zlodusi i svi nevjernici, svi mrzitelji Boga i hrvatskog bića, ali – neće uspjeti. Vjerujemo da će uspjeh na kraju biti upravo njegov, Stepinčev. Ali da bi to bilo doista tako, mi smo danas odgovorni: širiti istinu o bl. Alojziju Stepincu, prihvatiti njegove stavove i djelovati u korist pojedinaca, u korist naših hrvatskih katoličkih obitelji, u korist našega hrvatskog naroda koji je već toliko laži, nasilja i nepravdi pretrpio da je čudo što je uopće opstao. A ne samo da će opstati nego će i dalje napredovati i dapače cvjetati, no, uz jedan uvjet: da svi mi prihvatimo ono što je zastupao i učio, živio i svjedočio naš sveti Blaženik Alojzije Stepinac“.

Na kraju biskup je sve okupljene pozvao na molitvu blaženika. „Zamolimo ga da po njegovu zagovoru naša Hrvatska postane zemlja zadovoljnih ljudi, ali prije svega zemlja svetosti, zemlja dobrih ljudi, zemlja u kojoj će se graditi takav sustav u kojem će se poštovati čovjek, život i rad na temeljima vrijednosti naše vjere, na moralu koji počiva na Deset Božjih zapovijedi, na poštovanju dostojanstva svakog čovjeka... Molimo njegov zagovor da budu sretni naše obitelji, da imaju mnogo djece, da otac i majka mogu od svoga rada živjeti i podizati svoju obitelj, da naši mladi budu ponosni na svoju domovinu i da ju ne napuštaju; molimo da ne bude u našoj domovini gube pobačaja, da bude sloge, da nas Bog oslobodi zala prošlosti i

da budemo sposobni založiti se svim snagama za ono što je dobro, što ima na zemlji budućnost i u nebu sretnu vječnost. Blaženi Alojzije, moli za nas", zaključio je na kraju biskup. Nakon popričesne molitve okupljenima se obratio o. Wosko, zahvalivši svima koji su se uključili u proslavu župnog blagdana, ali i posvjedočivši svoju povezanost sa „svetim Stepincem“.

Blagdan Gospe Lurdske proslavljen u crkvi Sv. Ignacija u Dubrovniku

Dubrovnik, 11.2.2018. (IKA) - Blagdan Gospe Lurdske svečano je proslavljen u nedjelju 11. veljače u crkvi Sv. Ignacija u Dubrovniku. Središnje koncelebrirano misno slavlje na kojem se okupio veliki broj vjernika predvodio je dubrovački biskup Mate Uzinić. Nakon mise slijedila je prekrasna procesija sa svijećama na poljani ispred crkve, a u procesiji je nošen kip Gospe Lurdske.

U propovijedi je dubrovački biskup istaknuo razliku između suočavanja starozavjetnog društva s bolešću od Isusova pristupa. Starozavjetni je čovjek u skladu sa zakonom, o čemu je govorilo prvo čitanje, bolesnike sa zaraznom bolešću isključivao iz zajednice i na taj način spašavao zajednicu. Nije se toliko vodilo računa o tome što je bilo s konkretnim bolesnikom koji je bio isključen iz zajednice. Zajednica je bila važnija, pojedinac nije bio važan. On je bio isključen a s isključenjem je, osim bolesti, trpio i mnoge druge posljedice kao što su samoća, siromaštvo, obespravljenost, kazao je biskup. S Isusom iz Nazareta se stvar mijenja, a to se vidi iz pročitanog susreta Isusa i gubavca. „Isus ne prihvaća starozavjetnu logiku isključivanja“, istaknuo je dubrovački biskup. Kad ga je gubavac zamolio: Ako hoćeš možeš me očistiti, Isus je odgovorio: Hoću, budi čist. Onda se dotaknuo gubavca, čime su zarazni bolesnik i Isus prekršili Zakon, ali se dogodilo nešto puno važnije. Važnije čak od samog ozdravljenja i očišćenja! Čovjek kojeg je Isus dotakao je bio ponovno rehabilitiran, vraćen u zajednicu, više nije bio isključen. „Isus ne želi da netko bude isključen, on želi ponuditi mogućnost zajedništva s drugim ljudima i osobito zajedništva s Bogom svima. On je zato i došao!“, kazao je biskup. Govoreći o ukazanjima u Lurdu, biskup je istaknuo da se „u Lurdu želi navijestiti poruka o Bogu koji nas voli takve kakvi jesmo. Koji nas voli ne zato što smo čisti, ne zato što smo dobri, ne zato što smo pobožni, nego nas voli jednostavno zato što jesmo njegova stvorenja! Voli nas i tamne i prljave i mokre i hladne i skromne i bolesne. Osobito bolesne - to je poruka Lurda! Voli nas i neobrazovane, voli nas i gubave. To je poruka o Bogu koji nikog ne isključuje a svakog želi uključiti pod cijenu da i sam bude neshvaćen i isključen“. Govoreći o zadaći Crkve, rekao je da je njezina zadaća tražiti načine da ljudi mogu doći do Isusa i tražiti načine da Isus može doći do ljudi. Budimo nasljedovatelji Isusa Krista kako bi suvremeni gubavci, suvremeni isključeni mogli u nama pronaći Isusa koji ih dotiče, koji ih integrira, koji ih vraća, potaknuo je biskup okupljene vjernike.

Zbor "Marija" koji djeluje pri isusovačkoj crkvi predvodio je pjevanje na misi i u procesiji u kojoj su se pjevale poznate pjesme posvećene Gospi. Riječi zahvale izrekao je superior isusovačke dubrovačke rezidencije o. Pero Mijić Barišić. U prijepodnevnim satima na blagdan bile su dvije mise u crkvi, a na jednoj je bila i podjela sakramenta bolesničkog pomazanja. Prije blagdana održana je i trodnevna duhovna priprava. Svake večeri molila se krunica i slavila misa na kojoj je bila i prigodna propovijed.

Članovi Instituta Santa Maria dell' Anima pohodili karlovačko Svetište

Karlovac, 11.2.2018. (IKA) - Članovi Instituta Santa Maria dell' Anima iz Rima hodočastili su u Godini svetog Josipa u karlovačko nacionalno svetište u nedjelju 11. veljače kako bi zahvalili Josipu na brojnim milostima. Dvadeset i šest svećenika iz raznih zemalja predvođeni rektorom Instituta Franzom Xaverom Brandmayrom slavilo je misu u zajedništvu s predvoditeljem mons. Antunom Senteom ml., rektorom Svetišta. Zajedno s njima Svetište su pohodile i redovnice koje djeluju i pomažu pri Institutu. U misnom slavlju, zajedno sa svojom djecom, na poseban način sudjelovali su članovi obiteljske zajednice koja djeluju u Svetištu. Oni su u povodu Svjetskog dana braka za vrijeme misnog slavlja obnovili bračne zavjete i zahvalili na svom bračnom partneru i svemu proživljenom i ostvarenom. U prigodnoj propovijedi, tumačeći Evandjelje, mons. Sente potaknuo je supružnike da se svakog dana odlučuju za ljubav i služenje onome drugome, te da se nastoje usavršavati na dobrobit svojih obitelji. Na kraju mise u ime Nacionalnog svetišta obitelj Matije i Ive Barberić, članova obiteljske zajednice, darovala je rektoru Brandmayru sliku prijedloga oltarnog mozaika koji bi trebao krasiti Josipovo svetište i repliku kipa sv. Josipa koji se nalazi u Svetištu, a rektor Brandmayr uzvratilo je darovanjem monografije Instituta iz 2006. godine. Nakon mise članovi obiteljske zajednice i uvaženi hodočasnici nastavili su druženje uz objed u pastoralnom centru Svetišta. Ondje ih je pozdravio i prof. Damir Jelić, karlovački župan, te im izrazio dobrodošlicu.

U knjigu hodočasnika rektor Instituta Franz Xaver Brandmayr upisao je: Od srca zahvaljujemo na srdačnom dočeku u Nacionalnom svetištu svetog Josipa kada smo mi članovi Instituta Maria dell' Anima iz Rima hodočastili svetome Josipu. To je bio vrhunac našeg hodočašća u Godini svetog Josipa. Gostoljubiv prijem u Svetištu jako nas se dojmio, posebno misa koju smo slavili u zajedništvu s obiteljskom zajednicom i ostalim župljanima. Dojmilo nas se i obiteljsko zajedništvo uz ručak i ples. Do viđenja u Rimu! Nakon okrijepe i druženja hodočasnici su nastavili s upoznavanjem znamenitosti grada Karlovca koja im je pokazivao i tumačio dr. Vlado Mikšić, supsidijar u Svetištu. Pritom su posjetili Aquatiku, najveći slatkovodni akvarij u ovom dijelu Europe, Gradski muzej Karlovac kroz koji ih je proveo prof. Ivan Čulig u zajedništvu s vlč. Mikšićem, te su na kraju razgledali panoramu grada Karlovca s vidikovca Starog grada Dubovac.

Biskup Mrzljak pohodio specijalnu bolnicu u Varaždinskim Toplicama

Varaždinske Toplice, 11.2.2018. (IKA) - Na 26. svjetski dan bolesnika, ujedno blagdan Gospe Lurdske, u nedjelju 11. veljače, varaždinski biskup Josip Mrzljak predvodio je euharistijsko slavlje u Specijalnoj bolnici za medicinsku rehabilitaciju u Varaždinskim Toplicama. U zajedništvu s biskupom u Kongresnoj dvorani poznatoga rehabilitacijskog centra misu su slavili domaći župnik Stjepan Mostečak, dekan Varaždinskotopličkoga dekanata ujedno bolnički dušobrižnik, kao i župnici susjednih župa Juraj Kopjar (Svibovec) i Stjepan Makar (Ljubeščica) te Nikola Tomašević. Prije misnog slavlja okupljenima se obratio ravnatelj bolnice Damir Mihalić, koji je svima zaželio srdačnu dobrodošlicu, a korisnicima bolnice brz oporavak. Govoreći u homiliji o Gospinim ukazanjima i hodočašćima vjernika u Lurd, mons. Mrzljak rekao je da su mnogi ondje doživjeli svoje tjelesno, ali i duhovno ozdravljenje. Prihvatili

su svoje teškoće, bolest i nemoć i u tome pronašli svoj smisao. Bolest nije prokletstvo, već postaje sredstvo spasenja kada čovjek prihvaća svoj križ s vjerom, poručio je okupljenom mnoštvu biskup Mrzljak. Pročitao je nekoliko Papinih misli i rečenica iz ovogodišnje poruke uz Svjetski dan bolesnika.

Na kraju svečanog misnog slavlja vjernicima se obratio bolnički dušobrižnik vlč. Mostečak koji je zahvalio biskupu što je i ove godine pohodio Specijalnu bolnicu za medicinsku rehabilitaciju. Pjevanje su animirali Mješoviti župni zbor sv. Martina, Tamburaški župni orkestar i Dječji zbor „Martinčeki“, a sve pod vodstvom prof. Zlatka Pipleka. U sklopu rehabilitacijskog centra u Varaždinskim Toplicama postoji bolnička kapela kojoj je zaštitnik bl. Alojzije Stepinac, a suzaštitnica Majka Božja Lurdska. Tjedno se ondje slavi misa, a u njoj gotovo neprestano mole brojni bolesnici i pacijenti na rehabilitaciji. Vlč. Mostečak obilazi pak nepokretne bolesnike u njihovim bolničkim sobama.

Biskup Šaško predvodio slavlje svetkovine Gospe Lurdske

Zagreb, 11.2.2018. (IKA) – Središnje euharistijsko slavlje na svetkovinu Majke Gospe Lurdske u istoimenoj zagrebačkoj župi u nedjelju 11. veljače predvodio je zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško u koncelebraciji s petnaestak svećenika, među kojima su bili i oni iz Maksimirsko-trnjanskoga dekanata predvođeni dekanom preč. Josipom Golubićem, kao i iz zagrebačkih franjevačkih župa i samostana. Čestitajući župnoj i samostanskoj zajednici svetkovinu, biskup Šaško prenio je i čestitke i molitveno zajedništvo zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića. Uvodeći u slavlje, podsjetio je kako je slavlje u tome „zagrebačkom Lurdu“ šire od župe. „Ono ima nadbiskupijsko značenje i osobito ljepotu koja prismo povezuje jučerašnji spomendan blaženoga Alojzija Stepinca i pouzdanje koje imamo u zagovor naše nebeske Majke. Ove godine još veću ljepotu svetkovini daje nedjelja, dan Gospodnji, u kojemu živimo povezanost Boga i čovjeka, naše prolaznosti zemljom i naše nebeske vječnosti. Na toj poveznici nalazi se dar Lurda, u kojemu prikazujemo svoje boli, bolesnike i sve koji se za njih brinu, svjedočeći blizinu Krista koji ne isključuje nijednoga čovjeka. Ujedno zahvaljujemo bolesnicima za trpljenja koja prikazuju za naše potrebe. Molitva upućena Bogu po Blaženoj Djevici Mariji; susret s nebeskom Majkom živi od Isusovih riječi s križa: Evo ti Majke! Tim smo pozivom privučeni i ohrabreni u svojim pitanjima, slabostima i traženjima. A Mariju zazivamo kao: uzrok naše radosti i zdravlje bolesnih“.

Osvrćući se na misno evanđelje u homiliji biskup je posvijestio kako je prvo obilježje koje susrećemo u opisivanju bolesnika zahvaćanih gubom samoća, izolacija, isključenost i društvena izopćenost. „Gubavac iz Evanđelja dolazi k Isusu sam. Nema nikoga tko bi se za nj zauzeo, a i njemu je sam – prema propisima koje smo čuli iz Knjige Levitskoga zakonika – uskraćen razgovor. Evanđelje ne opisuje ozračje. Očito se ne radi o nekome javnom mjestu; nema uokolo osoba, čak niti najbližih učenika. Samo susret; a ni taj se susret, prema ljudskim odredbama, nije smio dogoditi. Budući da je gubavac smatran grešnikom, on je istodobno bio i žrtva i krivac. Nije promatran poglavito kao bolesnik, nego kao nečisto stvorenje. Zbog toga ne čudi jedna nijansa. Naime, ovaj bolestan čovjek od Isusa izravno ne traži da ga ozdravi, nego da ga očisti. Od Isusa se očekivalo da u takvome slučaju primijeni važeće propise te da udalji od sebe bolesnika, braneći sebe i 'čistoću naroda'. No, Isus čini ono radi čega je došao: ganut, pruži ruku“.

Posebno se zaustavljajući na toj gesti, propovjednik je naglasio kako u glagol 'biti ganut', „o kojemu smo puno razmatrali tijekom Godine milosrđa, u taj snažan glagol 'splanhnizomai' – u kojemu je sažeta Božja ljubav, koji govori da se u Isusu pokrenulo cijelo biće, da je pogođen do ganuća i ljutnje stane Radosna vijest, vazmeno otajstvo, kršćanska kultura ganuća i sućuti. Isus i ovdje pokazuje da pred nepravdom, pred propisima koji duboko vrijeđaju ljudsko biće kao Božje stvorenje, nije nimalo diplomatsan i da je daleko od ponašanja koje smo nazvali čudnim imenom 'političke korektnosti'. I druge kulture „poznavale su stanovitu brigu za bolesne, pazile na ono što danas zovemo 'socijalizacijom' ili 'integracijom u društvo', ali su istodobno poznavale i pravila isključenosti koja se nisu ticala samo opreza od zaraze nego su pogađala bit ljudskoga dostojanstva“. No, „Isus, osim što liječi, dodiruje, grli, ulazi u prostor tuđe boli i dopušta da život drugih zahvati njegov. Tako čineći i sam postaje 'nečistim', smatran odvojenim od Boga, od Hrama, od društva ljudi koji su smatrani najboljima, najuglednijima i poželjnima. Ali, ta kultura pružene ruke, dodira i zagrljaja čovjeka, ostala je snažan pečat kršćanstva u ljudskoj civilizaciji. Iz vjere u Spasitelja Isusa i kršćanske ljubavi prema čovjeku nastaje remek-djelo sućuti. Iz krila te ljubavi, iz krila Crkve rastu ljudi koji osjećaju poziv da budu njegovatelji, liječnici, dragovoljci, znanstvenici; rađaju se bolnice, institucije koje se sustavno bave brigom za bolesne, pazeći na cjelinu čovjeka: na tijelo, duh i dušu. Takva je cijela Europa i kultura koja se iz nje širila; takva je Hrvatska. I naš je Zagreb svjedok upravo te kulture, jer u gotovo svim današnjim zdravstvenim institucijama naše domovine, koliko god se to željelo zanijekati i prikriti, trag njihova nastanka vodi do kršćanske sućuti, do Kristova ganuća i ispružene ruke“.

Na tom tragu propovjednik je postavio pitanje „nije li Lurd, nisu li okolnosti Marijinih ukazanja, njezin susret i razgovor s Bernardicom, govor i znakovi, upravo to: neizreciv susret prepun prihvaćanja, sućuti i zdravih odnosa? Lurd pred nas stavlja siromaštvo i malenost kojoj proturječimo iluzijama o bogatstvu i ljudskoj veličini. Marija nam donosi Božju blizinu i ljudskost, a danas smo u oholosti skloni isticati čovjekovu samodostatnost koja donosi plodove nasilja, neosjetljivosti i neljudskosti. Pred nama su stvarnosti koje nas povezuju sa stvorenim svijetom: zemljom, vodom, vrtom i poljima, a mi se dičimo zanemarivanjem te povezanosti, pokazujući da udaljavanje od Stvoritelja postaje udaljavanjem od stvorenja i od odnosa potrebnoga poštovanja prema stvorenjima i prema Stvoriteljevu planu. Bernardica nosi poruku koju do kraja ne razumije. A mi se često hvalimo znanjem koje pokazuje posvemašnju nedostatnost. Istinska spoznaja traži poniznost; ona želi čuti i skupiti iskustva drugih; ona povezuje i obogaćuje; daje tumačenja koja su širokih obzora uključujući ponajviše pitanje o konačnom smislu. Istinsko je znanje ono koje raduje i koje u sebi ima ugrađeno pitanje prolaznosti i neprolaznosti, istaknuo je biskup Šaško. Napomenuvši kako se spomenuti naglasci očituju i u franjevačkoj karizmi koju u Zagrebu svjedoči franjevačka zajednica, zahvalio je za njihovu nesebičnost i služenje te izrazio nadu skorašnjeg završetka radova na prostoru ponad kripte.

Nakon popričesne molitve, gvardijan fra Mate Matić zahvalio je predvoditelju slavlja, istaknuvši kako ga je na taj dan prije 10 godina papa Benedikt XVI. imenovao pomoćnim zagrebačkim biskupom. „Želimo Vas i Vaše služenje Crkve zagrebačke povjeriti zagovoru Majke Božje Lurdske, osobito moleći da Druga sinoda Zagrebačke nadbiskupije urodi plodom zajedništva i obnovljenoga zanosa u življenju vjere u cijeloj nadbiskupiji“. Biskupu je

darovan buket od deset ruža.

Proslavi svetkovine prethodila je devetnica koju su predvodili i propovijedali remetski župnik o. Antonio Čirko, OCD, rektor Hrvatskoga katoličkog sveučilišta dr. Željko Tanjić, župnik župe sv. Petra, ap. preč. Josip Golubić i profesor na KBF-u u Splitu fra Domagoj Runje, OFM.

Svjetski dan bolesnika u Rijeci

Rijeka, 12.2.2018. (IKA) - Tradicionalno u kapucinskoj crkvi Gospe Lurdske u Rijeci 11. veljače svečanim euharistijskim slavljem obilježen je Svjetski dan bolesnika. Misu je predvodio riječki nadbiskup Ivan Devčić u zajedništvu s mnogobrojnim svećenicima, a liturgijsko pjevanje animirao župni zbor mladih VIS Osmjeh. Pod misom, nadbiskup i svećenici vjernicima su podijelili sakrament bolesničkog pomazanja. Pozdravnu riječ uputio je domaćin gvardijan kapucinskog samostana fra Eugen Pavlek koji je podsjetio da je za riječke kapucine ovo jubilara 110. godina kako je izgrađena i posvećena donja kapela crkve Gospe Lurdske.

Podsjećajući na ovogodišnje geslo Svjetskog dana bolesnika: „Evo ti sina!... Evo ti majke! I od toga časa uze je učenik k sebi" (Iv 19, 26-27), nadbiskup je u propovijedi poručio da je s povjerenjem Isus povjerio Mariji sav narod. Zato se možemo utjecati Mariji jer ona čuje naše molitve i vidi naše potrebe. Potvrdila je to na bezbroj način, pa i ukazanjem djevojčici Bernardici u Lurdu. Poručila joj je da pozove narod na molitvu za obraćenje grešnika jer mnoge bolesti upravo su posljedica grijeha. Oslobođenje od grijeha temeljno je za ozdravljenje i Marija nas poziva da pogledamo i duhovni aspekt bolesti. Lurd je danas jedno od najpoznatijih hodočasničkih mjesta, mjesto ozdravljenja mnogih. Riječani su u prošlosti htjeli da im Gospa Lurdska uvijek bude blizu i zato su sagradili ovu crkvu, rekao je nadbiskup.

Govoreći o svetopisamskom tekstu o gubavcu koji je zamolio Isusa za ozdravljenje, istaknuo je da nas taj tekst Evanđelja poziva da promislimo o svom odnosu prema bolesnicima. Gubavci su u ono vrijeme bili izopćeni iz društva, a Isus je uslišio njegovu želju i očistio ga. Krist nikoga ne isključuje i spreman je naše grijeha uzeti na sebe i vratiti nas u zajednicu - Crkvu. Poručuje nam, ako se isključimo od zajednice, ne možemo duhovno napredovati. Zato je važno da smo živi dio Crkve, ali i da se prema našoj bolesnoj braći odnosimo onako kako je to Isus činio, kazao je nadbiskup. To nam u savjest doziva veliki problem današnjice. Mnogi bolesnici osamljeni su i prepušteni sami sebi. Nemamo vremena za naše bližnje. Medicina puno čini i nenadomjestiva je u tom smislu, ali važno je i da smo mi uz naše bolesnike, da imamo vremena za njih i da ih ne isključujemo. Promislite o toj činjenici, o svojim stavovima i od Isusa, koji ide ususret bolesnima, učimo kako se odnositi prema starima, nemoćnima i bolesnima.

Na kraju mise zahvalio je kapucinima na domaćinstvu, kao i pastoralnom radu koji u Rijeci. Podsjetio je da je ova godina u znaku 20. obljetnice proglašenja blaženim kardinala Stepinca te da su njegove moći ugrađene u dva oltara u Riječkoj nadbiskupiji, u crkvama Sv. Mihovila ark. u Jelenju i Sv. Ane na Gordnjoj Vežici. Potaknuo je vjernike na molitvu da ove godine bl. Stepinac bude proglašen svetim. Prema našim ljudskim kriterijima on je pretrpio mučeništvo jer se nije htio odreći Krista, zaključio je nadbiskup Devčić.

Sjednica Zbora savjetnika i dekana Gospičko-senjske biskupije

Gospić, 12.2.2018. (IKA) - Pod predsjedanjem gospičko-senjskog biskupa Zdenka Križića 12. veljače u Gospiću održana je sjednica Zbora savjetnika i dekana Gospičko-senjske biskupije. Članovi Zbora savjetnika s biskupom ordinarijem promišljali su o aktualnim temama biskupije kao i konkretnim planovima koje treba ostvariti.

U drugom dijelu sastanka nazočili su dekani iz šest dekanata biskupije, koji su biskupa izvijestili o protekloj pastoralnoj godini, ostvarenim planovima i stanju na župama i među klerom. Dogovorena su korizmena hodočašća biskupije u gospićku katedralu. Bilo je riječi i o nacionalnom susretu obitelji u Solinu kao i svećeničkom danu i hodočašću svećenika Riječke metropolije na grob bl. Miroslava Bulešića, izvijestili su iz Ordinarijata u Gospiću.

Kardinal Bozanić primio Predsjednika Republike Srbije

Dana je podrška da se dogovorom rješavaju otvorena pitanja između Republike Hrvatske i Republike Srbije kako bi se što više učvršćivali dobrosusjedski odnosi i stabilan mir među dvjema državama

Zagreb, 12.2.2018. (IKA) - Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić primio je u ponedjeljak 12. veljače u Nadbiskupskom dvoru predsjednika Republike Srbije Aleksandra Vučića i predsjednicu Republike Hrvatske Kolindu Grabar-Kitarović, izvijestio je Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije.

U dužem, četrdesetominutnom, otvorenom razgovoru razmotrena su pitanja koja se tiču odnosa vjernika Katoličke Crkve i Srpske pravoslavne Crkve, kako u Hrvatskoj tako i u Srbiji.

Isto tako, dana je podrška da se dogovorom rješavaju otvorena pitanja između Republike Hrvatske i Republike Srbije kako bi se što više učvršćivali dobrosusjedski odnosi i stabilan mir među dvjema državama, objavio je Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije.

Dan bolesnika u Topuskom

Topusko, 12.2.2018. (IKA) - Sisački biskup Vlado Košić predvodio je u ponedjeljak 12. veljače u kapelici Gospe Lurdske u Lječilištu Topusko misno slavlje u povodu 26. svjetskog dana bolesnika i blagdana Gospe Lurdske. U koncelebraciji bili su povjerenik za pastoral bolesnih i starijih vlč. Saša Jozić te domaći župnik fra Goran Rukavina. Na početku biskupa su pozdravili župnik Rukavina i ravnatelj Lječilišta Topusko Domagoj Mosler, dr. med., a slavlju su nazočili i predsjednik Upravnog vijeća Lječilišta Dario Abaza, direktorica Top-Termi Topusko Đurđa Kovačević te bolesnici, liječnici, medicinsko osoblje i vjernici župe Topusko.

U homiliji biskup je rekao kako se svake godine okupljaju za Dan bolesnika da bi zahvalili Bogu za njegove milosti te se preporučili njemu i Majci Božjoj za svoje potrebe. „Stanje bolesti često je poticaj čovjeku da više vapi prema Bogu, da se utječe Mariji u zaštitu i da traži nebesku pomoć. Za ovogodišnji Svjetski dan bolesnika papa Franjo uzeo je geslo pročitano u Evanđelju, a Isus ga govori s križa: 'Evo ti sina!... Evo ti majke!' I od toga časa uze je učenik k sebi'. Rekao je On to Ivanu, jedinome koji je od dvanaestorice apostola ostao uz njega kada je umirao. Učinio je to jer je znao da se više neće imati tko brinuti za njegovu majku, pa se kao dobar sin želio za nju pobrinuti, povjeriti je svom najdražem učeniku. Zanimljivo, da je jedini od učenika ostao

Ivan jer su se svi razbježali u strahu od Židova nakon što je Isus osuđen, pa čak se i Petar jedva približio. Kasnije znamo da ga je Petar i tri puta zatajio. Dakle, samo je Ivan bio hrabar, došao je zajedno s Marijom i ženama koje su stajale pod križem i bio je uz njega. Možemo reći kako je to vrlo važno da uz onoga tko trpi, tko je u boli, tko umire kao što je Isus umirao na križu, bude netko blizak. To je bilo važno i Isusu da kao čovjek osjeti ljudsku blizinu, prijateljstvo i ljubav. Osjetio je to po blizini svoje majke koja je pod križem stajala, po ženama koje su ga pratile, a osobito po Ivanovoj blizini koji ga je toliko volio da ga nije nikada napustio. Zato mu je Isus povjerio majku: 'Evo ti majke', a majci je rekao 'Evo ti sina' uputivši je tako svom ljubljenom učeniku da se i ona brine za njega. Mnogi apostolski oci već od početka pišu o tome kako Ivan zapravo predstavlja sve učenike, sve nas koji u Isusa vjerujemo, koji smo uz njega i koji ga slavimo znajući da je On umro za nas, ali i uskrsnuo te je među nama prisutan kada mu se molimo i kada slavimo svetu liturgiju. Mi smo u tom učeniku već tada bili predstavljeni, pa tako kad je Isus rekao Ivanu 'Evo ti majke', kao da je svima nama rekao evo vam Marije da vam svima bude majka", ustvrdio je biskup te dodao kako je kroz povijest Marija to i prihvatila i vrši poslanje biti majka svim Isusovim učenicima.

U nastavku biskup je rekao kako se to posebno vidi na događaju koji se zbio prije 160 godina u Lurdu. „Tamo se Bernardici ukazala Blažena Djevica Marija pozvavši je te davne 1858. godine na molitvu krunice i pokoru. A kada ju je Bernardica pitala kako joj je ime Marija je rekla da je ona Bezgrešno začete. Bilo je to svega pet godina nakon što ja papa Pio IX. proglasio da je Marija bezgrešno začeta te je to zasigurno bila nebeska potvrda te dogme. Svetište u Lurdu, nakon Rima i Jeruzalema, postalo je jedno od najznačajnijih svetišta za nas katolike gdje posebno hodočaste bolesnici, a i mi se toga prisjećamo svake godine kroz Dane bolesnika i slavlja u medicinskim ustanovama na području naše biskupije. Zahvaljujemo zato danas Bogu na svemu onome što čine liječnici i sve medicinsko osoblje za naše bolesnike. Kad-tad svi se mi nađemo u situaciji da smo u potrebi i da smo upućeni i na svoje bližnje i na liječnike koji nam daju medicinsku i ljudsku pomoć. Zato molimo za njih puni zahvalnosti što im je Bog dao to zvanje", istaknuo je biskup Košić.

Na kraju biskup je rekao i da se kao kršćani „trebamo znati suočavati s teškoćama života i time da ne možemo uvijek ovdje ostaviti". „Neke križeve trebamo znati prihvatiti jer nas oni jačaju i duhovno krijepe da svoj život u potpunosti predamo u ruke Božje", poručio je biskup, istaknuvši primjer Blažene Djevice Marije i bl. Alojzija Stepinca te je na kraju slavlje i zaključeno Molitvom za proglašenjem svetim bl. Alojzija.

Tjedan solidarnosti i zajedništva s Crkvom i ljudima u BiH

Zagreb, 13.2.2018. (IKA) – Hrvatski Caritas i ove godine organizira Tjedan solidarnosti i zajedništva s Crkvom i ljudima u Bosni i Hercegovini koji će se održati od 26. veljače do 4. ožujka pod geslom „Da ne ohladi ljubav mnogih" (usp. Mt 24,12).

U akciju se može uključiti pozivom na donacijski telefon 060 9010 (cijena po pozivu 6,25 kn, PDV uključen); uplatom na račun Hrvatskog Caritasa, IBAN: HR05 2340 0091 1000 80340, poziv na br. 101; uplatom novčanog dara u župi i on-line donacijom na mrežnim stranicama Hrvatskog Caritasa.

Obnovljena i osnažena duha

Korizmena poruka gospičko-senjskog biskupa Zdenka Križića

Gospić, 13.2.2018. (IKA) - "Korizma je posebno milosno vrijeme u kojemu smo pozvani provjeriti svoj duh te ga staviti u Gospodinove ruke da nam ga On očisti, obnovi i učvrsti kako nas životne poteškoće ne bi slomile i da nikada ne klonemo duhom. Bog nam u ovom milosnom vremenu posebno pomaže. Zato nas apostol Pavao na početku Korizme upozorava: 'Evo sad je vrijeme milosti'. To je vrijeme u kojem Bog posebije izlazi u susret našim prošnjama", piše biskup Zdenko Križić u korizmenoj poruci. Najučinkovitija sredstava za jačanje našeg duha su molitva i djela ljubavi prema svima, a osobito prema siromašnima i ljudima patnje. "Ne dopustimo da nam Korizma bude siromašna ovim vrjednotama." Dopustimo Bogu "da oblikuje naše srce i obnovi duh te budemo trajno usmjereni prema dobru. To je istinsko uskrsnuće koje se događa još za života", ističe biskup.

"Želim vam svima da nakon ovog milosnog i zauzetog korizmenog vremena dočekate blagdan Isusova uskrsnuća osnaženiji u duhu, ispunjeniji životom, ojačaniji u vjeri, nadi i ljubavi te poletniji u velikodušnosti i služenju", zaključuje biskup Križić.

Predsjednici Grabar-Kitarović i Vučić susreli se s metropolitom SPC Porfirijem

Zagreb, 13.2.2018. (IKA) - Predsjednica Republike Hrvatske Kolinda Grabar-Kitarović i predsjednik Republike Srbije Aleksandar Vučić posjetili su 12. veljače Metropoliju SPC zagrebačko-ljubljansku u njezinim prostorijama na Svetome Duhu gdje su se susreli s mladima, izvijestio je Ured predsjednice Republike Hrvatske.

Predsjednici su posjetili polaznike Političke akademije Srpskoga narodnog vijeća i nazočili predstavljanju projekta „Budućnost Srba u Hrvatskoj" u Metropoliji zagrebačko-ljubljanskoj. Tamo su se u društvu polaznika pravoslavne gimnazije susreli s metropolitom zagrebačko-ljubljanskim Porfirijem. On je izrazio zahvalnost hrvatskoj predsjednici Grabar-Kitarović i srbijanskom predsjedniku Vučiću na organizaciji službenog posjeta srbijanskog čelnika, ustvrdivši kako je riječ o hrabrom koraku i pozivu na mir.

„Gledajući sva zbivanja danas moram reći da sam prije svega oduševljen vašim raspoloženjima i riječima koje ste oboje uputili hrvatskoj javnosti, a to su prije svega riječi odgovornosti i brige za normalne odnose između Srba i Hrvata, ovdje i svugdje", poručio je metropolit Porfirije.

„Srbi i Hrvati oduvijek su upućeni jedni na druge, ali nažalost vremena su bila takva da smo se udaljili i stoga je ovaj iskorak, s jedne strane vas da pozovete gospodina Vučića, i s druge strane da vi napravite jedan zaista hrabar i odgovoran korak da dođete ovdje, prije svega poziv na razumijevanje, poziv na mir", kazao je metropolit predsjednici Grabar-Kitarović i predsjedniku Vučiću.

Predsjednicima je nakon Porfirijeva obraćanja predstavljena zbirka eseja polaznika šeste generacije Političke akademije Srpskoga narodnog vijeća koji su pisali o svojim viđenjima središnjeg problema Srba u Hrvatskoj, te mogućnostima napretka u idućih deset godina, objavio je Ured predsjednice Republike Hrvatske.

37. sjednica biskupa Zagrebačke crkvene pokrajine

Varaždin, 13.2.2018. (IKA) - Svoju 37. sjednicu biskupi Zagrebačke crkvene pokrajine održali su u srijedu 13. veljače u Biskupskoj ordinarijatu u Varaždinu, pod predsjedanjem zagrebačkoga nadbiskupa i metropolita kardinala Josipa Bozanića, a nazočni su bili: domaćin susreta varaždinski biskup Josip Mrzljak, sisački biskup Vlado Košić, križevački vladika Nikola Kekić, bjelovarsko-križevački biskup Vjekoslav Huzjak te zagrebački pomoćni biskupi Ivan Šaško i Mijo Gorski. Sjednica je bila u ozračju 20. obljetnice Varaždinske biskupije. Jedna od važnih tema bio je Dekret o uspostavi Ureda za upravna postupanja vezana uz klerički stalež. Biskupi su zatim razmatrali razne vidike života u metropoliji s naglaskom na onim pitanjima koja se tiču pripreme za pohod 'ad limina' koji je predviđen za studeni ove godine. Osvrnuli su se na prisutnost Crkve u hrvatskome društvu i naročito na predstavljanje života i djelovanje Crkve u necrkvenim medijima. Budući da se sjednica održala dan prije Pepelnice, biskupi su razmijenili razmišljanja o pastoralnim programima u svojim biskupijama tijekom pripreme za slavlje vazmenih otajstava.

Dr. Aračić na Tjednu braka u Splitu

Potrebno je riješiti se mentaliteta „vatrogasnih mjera“ i očekivanja brzih rezultata, mjere traže da budu stalne i čvrste barem 50 godina da bi dale rezultate

Split, 13.2.2018. (IKA) - Prve i druge večeri Tjedna braka, 12. i 13. veljače, koji se i ove godine održava u Splitsko-makarskoj nadbiskupiji, u župi Presvetog Srca Isusova na Visokoj u Splitu akademik prof. dr. Pero Aračić govorio je o temama „Bračna i obiteljska zbilja u Hrvatskoj“ te „Osnaživanje očinstva i majčinstva u pastoralnoj praksi“.

U prvom izlaganju iznio je niz zabrinjavajućih statističkih podataka: u posljednjih 40 godina smanjen je broj sklapanja sakramenta braka za polovicu, svaki treći brak se razvodi, u gradovima i svaki 2,5; dob ženjenja se pomaknula prema 31, a udavanja prema 28 godina i više čime se smanjuje generativna dob za rađanje i odgoj djece; broj rođenih izvan braka se povećao za više od polovice i prvi put prešao granicu od 7000 djece; osnovni model obitelji u Hrvatskoj je jedno ili dvoje djece, a tek troje djece osigurava održanje naroda. Sve su to pokazatelji kako čitava Hrvatska izumire.

Dogodio se kolaps neženjenja i neudavanja, kolaps institucije braka (crkveni obred vjenčanja traži svega 55% parova), generativni kolaps je jer prosječna obitelj ima nešto više od 1,3 djeteta i četvrti kolaps su djeca opterećena razvodom i rastavom, a njih je danas u Hrvatskoj oko 200.000! Njima se nažalost malo tko bavi, oni kao da ne postoje.

Druge večeri prof. Aračić je kroz razmišljanje o osnaživanju očinstva i majčinstva u pastoralu, iznio nekoliko prijedloga i usmjerenja za izlazak iz ove teške situacije. Budući da su u pozadini navedenih procesa egzistencijalni strah, konzumerizam i nestajanje shvaćanja institucije kao nečeg trajnog i pozitivnog, potrebno je razgrađivati strahove od budućnosti, neuspjeha, nezaposlenosti - kroz zajedništvo solidarnosti i blizine potrebima, kroz crkvenu zajednicu koja je „kontrastno društvo“ gdje vladaju zakoni Evanđelja, gdje se pomaže međusobno, gdje postoji sigurnost da osoba neće ostati sama bez blizine i pažnje drugoga.

Prof. Aračić predložio je i financijsko poticanje i pomoć obiteljima koje rađaju novi život u smislu fonda na razini cijele države iz kojeg bi se jednako i dovoljno izdvajalo za svako novorođenče i time pokazala skrb cijelog društva za najmanje, koji su u ovom trenutku najpotrebniji. Na taj bi način svaka obitelj imala osjećaj sigurnosti, svako bi dijete

bilo jednako vrijedno i važno. Potrebno je riješiti se mentaliteta „vatrogasnih mjera“ i očekivanja brzih rezultata, mjere traže da budu stalne i čvrste barem 50 godina da bi dale rezultate. Jedna od najvažnijih mjera, naglasio je prof. Aračić, bila bi povratak Hrvata u Domovinu i stvaranje sveopće vrijednosne klime podrške i optimizma s razgrađivanjem straha od budućnosti.

Obiteljima s više djece treba dati popuste kod kupnje automobila i povećati takvim ljudima mirovine jer njihova djeca zarađuju za cijelo društvo, kao što je to primjer u nekim zemljama. Važno je probuditi domoljublje i odgovornost za zemlju u kojoj živimo, ne nasjedati na malignu medijsku kampanju koja širi defetizam i laže kako je Hrvatska najgora zemlja za život na svijetu... Predlaže da HBK osnuje tijelo - Hrvatski obiteljski institut (HOI) koje će stalno pratiti situaciju, predlagati mjere, studentski promišljati i pronalaziti rješenja za demografske ugroze i ostale krizne situacije. Ključno je stvaranje ozračja i svijesti odgovornosti svakog pojedinca za osobnu, bračnu i obiteljsku te nacionalnu stabilnost i budućnost.

Prof. Aračić je u ponedjeljak 12. veljače održao predavanje o bračnoj i obiteljskoj zbilji u Hrvatskoj u Centru za socijalnu skrb u Splitu za stručne djelatnike Centara iz Trogira, Sinja, Makarske i Splita. To je bila prigoda za zajedničko obilježavanje Svjetskog dana braka, djelatnika Bračnog i obiteljskog savjetovišta i savjetovišta koji djeluje pri Obiteljskom savjetovištu (CZSS), stručnjaka koji su duboko uronjeni u probleme braka.

Duhovna oporuka kardinala Stepinca prevedena na esperanto

Zagreb, 14.2.2018. (IKA) – U povodu blagdana bl. kardinala Alojzija Stepinca na međunarodni jezik esperanto prevedena je Stepinčeva „Duhovna oporuka“. Prijevod je napravio Antonio De Salvo iz Rima, a uredila Marija Belošević, potpredsjednica Međunarodne udruge katoličkih esperantista. Na taj način katolički esperantisti dali su još jedan doprinos širenju istine o hrvatskom blaženiku, posebno u godini u kojoj se obilježava 120 godina od njegova rođenja te 20. obljetnica beatifikacije.

U povodu beatifikacije Belošević je na esperanto prevela i homiliju pape Ivana Pavla II. te životopis bl. Stepinca. U raznim prigodama na međunarodnim kongresima katolika esperantista, u raspravama o mučenicima našega vremena bilo je spomena i o Stepincu. U više navrata Stepinac je spominjan i u emisiji Radio Vatikana na esperantu, a na blaženikov lik posebno se upućuje o njegovu blagdanu putem društvenih mreža.

Na blaženikovu grobu katolici esperantisti molili su 2001. kada je u Zagrebu održan 15. ekumenski esperantski kongres, te 2011. u prigodi 64. kongresa Međunarodne udruge katoličkih esperantista. Tim povodom sudionici su pohodili i Krašić te je u župnoj crkvi Presvetoga Trojstva slavljena misa na esperantu. Letak sa životopisom bl. Alojzija Stepinca redovito je prisutan na informativnom štandu Međunarodne udruge katoličkih esperantista u vrijeme održavanja Svjetskoga esperantskog kongresa, pa tako i prošle godine u Seoulu.

Jubilarni 20. kongres Međunarodne udruge katoličkih esperantista održan je početkom kolovoza 1938. godine u Ljubljani. U počasnom odboru kongresa bio je i sarajevski nadbiskup Ivan Šarić, beogradski nadbiskup Josip Ujčić, mariborski biskup Ivan Tomažič, praški biskup Antonio Eltschknor. U odboru se nalazio i tadašnji zagrebački nadbiskup Alojzije Stepinac, a njegova fotografija nalazi se i u kongresnoj knjizi.

Crkva u Hrvata

Područne sjednice s delegatom u Njemačkoj

Na sjednicama se okupilo 95-ero hrvatskih pastoralnih djelatnika

Nürnberg, 7.2.2018. (IKA) - Prve područne sjednice u 2018. godini hrvatskih pastoralnih djelatnika, koji djeluju u hrvatskim katoličkim misijama i zajednicama u Njemačkoj, na čelu s delegatom za hrvatsku pastvu u Njemačkoj vlč. Ivicom Komadinom, održane su od 5. do 9. veljače u pet njemačkih gradova, u organizaciji Hrvatskoga dušobrižničkog ureda iz Frankfurta na Majni i hrvatskih katoličkih misija (HKM) i zajednica (HKZ), na čijem su se području sjednice održavale. Na sjednicama se okupilo 95-ero hrvatskih pastoralnih djelatnika iz Njemačke. U Hrvatskoj katoličkoj misiji u Nürnbergu u ponedjeljak 5. veljače održana je prva sjednica za Bavarsko pastoralno područje. Na sjednici se okupilo dvadeset četvero sudionika i sudionica. Druga sjednica održana je u utorak 6. veljače u HKZ Heidenheim a.d. Brenz, na kojoj se okupilo 40 sudionika i sudionica iz pastoralnih područja Baden-Württemberg I. i Baden-Württemberg II. Treća sjednica održana je u srijedu 7. veljače, na kojoj su se okupili sudionici i sudionice iz Pastoralnog područja Sjeverna Rajna i Vestfalija u Hrvatskoj katoličkoj misiji u Wuppertalu. Na sjednici se okupilo devetnaestero sudionika i sudionica. Četvrta sjednica održana je u četvrtak 8. veljače za Sjeverno pastoralno područje u samostanu Marienrode kod Hildesheima. Na sjednici je bila i predstavnica Generalnog vikarijata iz Hildesheima Hanna Slowinski. Na sjednici se okupilo desetero sudionika i sudionica. Peta sjednica za Rajnsko-majnsko pastoralno područje održana je u petak 9. veljače u njemačkoj zajednici sv. Kristofora u Frankfurtu. Na sjednici se okupilo dvadeset dvoje sudionika i sudionica. Uz domaćina delegata za hrvatsku pastvu u Njemačkoj vlč. Ivicu Komadinu na svim je sjednicama bio i ravnatelj Dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu vlč. dr. Tomislav Markić.

Nakon pozdrava delegata Komadine, predstavnika pastoralnih područja i voditelja misija i zajednica na čijem su se području održavale sjednice, susret je počeo prigodnom molitvom za preminule pastoralne djelatnike u hrvatskoj pastvi u Njemačkoj i u svijetu. Potom je predavanje o odnosu znanosti i vjere održao prof. dr. Stipe Kutleša, znanstveni savjetnik na Institutu za filozofiju u Zagrebu. Podsjetio je kako je odnos znanosti i religije jedna je od najintrigantnijih tema suvremenih akademskih rasprava u svijetu. „Nakon pada Berlinskog zida dogodile su se u Europi, ali i svijetu, važne promjene. Čini se kao da više nema totalitarističkih sustava kojima su religije bile neka vrsta smetnje. Oni su religioznost nadomještali na razne načine, a ponajviše znanošću, tvrdeći da se znanost i religija isključuju. U tzv. posttotalitarnom svijetu sve se više daje pozornost ulozi religije bilo da se o njoj govori s afirmativnog bilo s negativnog motrišta. Tako su intenzivirane rasprave o odnosu znanosti, religije i vjere. Postoji nekoliko modela toga odnosa, od modela posvemašnjeg suprotstavljanja i isključivanja do modela međusobnog dijaloga znanosti i religije i njihova komplementarnog pristupa stvarnosti. U krugovima onih koji smatraju da se znanost i religija međusobno ne suprotstavljaju jedna drugoj nalaze se ne samo mnogi kršćanski, ili općenito religiozni znanstvenici (bez obzira kojoj svjetskoj religiji pripadali), nego i neki znanstvenici koji se deklariraju kao ateisti, agnosticisti ili slično", istaknuo

je dr. Kutleša, dodavši kako drugoj skupini pripadaju oni znanstvenici, filozofi ili drugi članovi akademske zajednice koji se nazivaju „novi ateisti" i scijentisti kojima je glavni argument za suprotstavljenost znanosti i vjere znanstveni napredak i pouzdanost u znanost koja će, navodno, uskoro pokazati da je religija suvišna. „Te teze, naravno, nisu ni po čemu originalne jer su i prijašnji ateisti, barem u posljednja dva stoljeća, imali slične argumente koji su se empirijski gledano pokazali kao neutemeljeni". Tzv. „novi ateisti" i scijentisti zastupaju teze prema kojima je znanost ne samo najbolji način spoznaje stvarnosti nego čak tvrde da je to jedini način spoznaje koji vodi do istine. U tom smislu oni odbacuju sve što nije „znanstveno" pa tako i svaku vrstu religije, vjere pa i metafizike. Filozofiju svode na tzv. znanstvenu filozofiju. Scijentisti smatraju da su vjera i religija posve iracionalne i štetne, a time i besmislene. No, scijentizam upada u logička protuslovlja te je filozofski nedosljedan i neodrživ. On se ne može znanstveno opravdati i potvrditi. Kako scijentisti uglavnom, bez obzira na teorijske slabosti svojih teza, u praksi ne odustaju od svoga uvjerenja može ih se smatrati nekom vrstom ideologa koji znanost krivotvori i zloupotrebljavaju u borbi protiv neistomišljenika. Znanost se nipošto ne smije poistovjećivati sa scijentizmom. Danas najveći broj znanstvenika u svijetu nisu scijentisti. U svojoj kritici religije i povijesti religioznosti i religijskih institucija scijentisti krivotvore znanost prošlosti i navode svoje primjere koji trebaju „dokazati" da su religija i njezine institucije, posebno Katolička Crkva, bila zapreka razvitku znanosti. U tu svrhu su smišljeni mnogi mitovi znanosti koji se odnose na neke ljude, tobožnje žrtve progona kao naprednih znanstvenika. No to su posve neutemeljene tvrdnje koje se sve više razotkrivaju, rekao je. Na kraju je istaknuo kako se odnos znanosti i religije zrcali i u hrvatskom društvu i u Crkvi u Hrvata. U ime znanosti i tzv. znanstvenosti žele se nametnuti znanstveno nedokazani i neutemeljeni koncepti i ponašanja koji imaju namjeru srušiti sve tradicionalno i nacionalno u ime nečega tobože naprednoga i globalnoga. Time se stvara ne samo neznanstveno i ideološko ozračje nego se izravno šteti općeljudskim, moralnim, religijskim, ali i nacionalnim i etničkim vrijednostima. Rasprave o odnosu znanosti i religije važne su ne samo za stvaranje kritičkog mišljenja nego i za otkrivanje svih vrsta namjernih ili nenamjernih neistina sadašnjosti i prošlosti kako bi se mladima omogućilo slobodno i utemeljeno razvijanje kritičnosti koja može voditi samo boljem razumijevanju i traženju smisla u doba kada se smatra da smisla gotovo da nema. Zato je nužno bolje se uputiti i u samu znanost i u religiju i duhovnost", zaključio je dr. Kutleša. Nakon predavanja bile su rasprave.

Delegat Komadina govorio je o aktualnostima u hrvatskom dušobrižništvu u Njemačkoj na temelju novijih statističkih pokazatelja. Ujedno je podsjetio na aktivnosti Hrvatskoga dušobrižničkog ureda, posebno na nedavno pokrenuti portal toga ureda „Živa zajednica" - www.zivazajednica.de.

Dr. Markić u izvješću za proteklu godinu istaknuo je kako u Hrvatskoj inozemnoj pastvi danas u 187 misija, zajednica, župa i centara djeluje 197 svećenika, od čega su 63 dijecezanska i 134 redovnička. Od dijecezanskih svećenika 17 ih pripada Sarajevskoj nadbiskupiji, 9 Varaždinskoj, 7 Zagrebačkoj, 7 Mostarsko-duvanjskoj i 6 Đakovačko-osječkoj nad/biskupiji. Od redovničkih su 36 franjevci Splitske provincije, 35 franjevci Mostarske provincije, 20

franjevci Zagrebačke provincije, 17 franjevci provincije Bosne Srebrene i 10 salezijanaca. Ujedno je istaknuo neke aktualne aktivnosti ravnateljstva i druge važne događaje, od kojih se izdvaja Komemoracija na Bleiburgu 12. svibnja 2018., Ljetna škola hrvatskog jezika, povijesti i kulture, koja će se održati od 16. do 21. srpnja 2018. u Zagrebu, 3. Hrvatski iseljenički kongres u Osijeku 29. lipnja do 1. srpnja 2018., a podsjetio je i na opće i lokalne izbore u Bosni i Hercegovini, prenijevši aktualne crkvene podatke prema kojima danas u toj zemlji ukupno živi 390.241 Hrvata, dok ih je prije rata bilo 825.000. Ujedno je obavijestio nazočne i o kolegiju o ulozi hrvatskih katoličkih misija u inozemstvu, koji se u proteklom semestru održavao kao izborni predmet na studiju sociologije na Hrvatskim studijima. Na kolegiju je bilo 14 upisanih studenata povijesti i sociologije. Uputio je i na facebook stranicu Ravnateljstva: m.facebook.com/hrvatskainozemnapastva/, koja postiže zapažene rezultate.

XVII. godišnja skupština Nacionalnog vijeća PMD BiH

Na Skupštini je sudjelovao i vlč. Antun Štefan, nacionalni ravnatelj PMD u Republici Hrvatskoj

Banja Luka, 7.2.2018. (IKA/KTA) - U Banjoj Luci je od 5. do 7. veljače održana XVII. godišnja skupština Nacionalnog vijeća Papinskih misijskih djela BiH. Uz dijecezanske ravnatelje i nacionalnog ravnatelja PMD u BiH mons. Luku Tunjića, na Skupštini je sudjelovao i vlč. Antun Štefan, nacionalni ravnatelj PMD u Republici Hrvatskoj. Skupština je počela 5. veljače večernjom misom koju je u katedrali Sv. Bonaventure predvodio banjolučki biskup Franjo Komarica. Na početku mise dobrodošlicu sudionicima izrazio je mons. Vlado Lukenda, ravnatelj PMD za Banjolučku biskupiju. Biskup Komarica u propovijedi je istaknuo važnost misija u svijetu i pozvao vjernike na što aktivnije sudjelovanje u misijskom životu Crkve a ravnateljima je zahvalio na požrtvornom radu. Na kraju mise vlč. Štefan govorio je o svom misijskom iskustvu u Beninu, a mons. Tunjić o nesebičnom djelovanju naših 80-ak misionara po cijelom svijetu.

U utorak 6. veljače na skupštini su predstavljana i razmatrana godišnja izvješća. Mons. Tunjić posebno je pozdravio dvojicu novih dijecezanskih ravnatelja - fra Stipana Radića za Vrhbosansku nadbiskupiju i don Peru Miličevića za Mostarsko-duvanjsku i Trebinjsko-mrkansku biskupiju te istaknuo da se misijsko djelovanje svih Nacionalnih uprava temelji na četiri misijska djela: Djelo za širenje vjere, Djelo sv. Djetinjstva, Djelo sv. Petra Apostola i Djelo Misijska zajednica, s tim da svaka Nacionalna uprava ima svoje specifičnosti i svoje programe. Misije trebaju postati stil života i vjerovanja svakog vjernika, naglasio je mons. Tunjić. Mons. Lukenda, zadužen za organizaciju skupštine, u svojstvu domaćina sve je srdačno pozdravio te zaželio uspješan i plodonosan rad u Banjoj Luci koja je, usprkos proživljenih nedaća, misijski izuzetno aktivna. Vlč. Štefan pohvalio je dobru suradnju između dvije Nacionalne uprave i kao dugogodišnji misionar rekao da svatko treba osjetiti bilo misionara, uživjeti se u njihov rad i potrebe te pokušati oduševljenije, poput misionara, širiti Radosnu vijest. Izvješća su prihvaćena uz preporuku da se budno oslušuju potrebe misionara i mogućnosti realizacije pojedinih projekata. Istaknuto je da se misije rađaju iz vjere Crkve i da materijalna potpora ne smije nikad zamijeniti onu molitvenu. Uslijedilo je razmišljanje o svakom projektu pojedinačno i preuzimanje obveza za što bolju organizaciju i realizaciju projekata. U večernjim satima misu u župnoj crkvi Pohoda BDM u Banjoj Luci predvodio je vlč. Štefan.

Domaći župnik Žarko Ošap pozdravio je ravnatelje i vjernike te ih pozvao na svakodnevnu molitvu za misije. Druženje, kojem se pridružio i biskup Komarica, nastavljeno je u župnoj kući.

U srijedu 7. veljače u zajedništvu članova Ordinarijata, ravnatelja i klanjateljica Krvi Kristove, jutarnju misu predvodio je biskup Komarica, pozvavši sve da budu trajni misijski zaljubljenici. Ravnatelji su zatim posjetili neke od važnih ustanova Banjolučke biskupije: Caritasov centar za život i obitelj, sestre misionarke ljubavi, župu i franjevački samostan na Petrićevcu, Caritasov dom za starije osobe u kojem su se kratko zadržali kod vlč. Zvonimira Matijevića, umirovljenog svećenika Banjolučke biskupije koji je pred papom Franjom u Sarajevu svjedočio o svom progonu i oprostima progoniteljima. Zatim su posjetili nekadašnju žilu kucavicu života, ne samo za banjolučki kraj nego za cijelu regiju, trapistički samostan Marija Zvijezda. Posebno dojmljivo bilo je u župi Presnače u kojoj su 12. svibnja 1995. ubijeni župnik Filip Lukenda i s. Cecilija Grgić.

Stadlerovo u sarajevskoj prvostolnici

Sarajevo, 8.2.2018. (IKA) - Dan molitve i spomena na slugu Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera proslavljen je u četvrtak 8. veljače u sarajevskoj prvostolnici. Na molitvu krunice i euharistijsko slavlje okupile su se sestre služavke Maloga Isusa, djeca Stadlerova dječjeg Egipta iz Sarajeva, zajednica bogoslova Vrhbosanskoga bogoslovnog sjemeništa te hodočasnici iz Viteza predvođeni redovnicama iz samostana sv. Josipa i Doma za stare i nemoćne „Sv. Josip“ u Vitezu.

Euharistijsko slavlje predslavio je katedralni župnik preč. Marko Majstorović, uz koncelebraciju prof. Marka Stanušića, vlč. Marka Mikića, vicerektora na Vrhbosanskom bogoslovnom sjemeništu, te umirovljenoga svećenika Mire Agostinija, te asistenciju bogoslova. Preč. Majstorović na početku homilije istaknuo je da tim slavljem na poseban način žele moliti zagovor sluge Božjega nadbiskupa Stadlera, te učiti od njega živjeti po evanđelju. Protumačivši potom naviještenu riječ Božju, istaknuo je važnost vjere i predanja u Božju ljubav i milosrđe prema svima nama, kao što je to pokazala žena iz evanđelja koja je tražila Isusa da joj ozdravi kćer. Sluga Božji Stadler također je bio čovjek vjere i predanja u beskrajnu Božju ljubav i milosrđe. U ovoj godini kada se posebno spominjemo našega prvog nadbiskupa možemo i trebamo moliti za njegov zagovor s vjerom da ćemo biti uslišani i da ćemo iskusiti posebne milosti. Trebamo mu se više približiti, povjerovati u njegovu svetost i svjedočiti o tome drugim ljudima, kako bi što više vjernika otkrilo njegov svjetli primjer života.

Na kraju mise na grobu sluge Božjega izmoljena je molitva za njegovu beatifikaciju.

Stepinčevo proslavljeno u banjolučkoj katedrali

Biskup Komarica posebno se osvrnuo na povezanost bl. Stepinca s hrvatskim katolicima u Bosni i Hercegovini, prema kojima je gajio „iskreno poštovanje, neskrivenu ljubav i duhovnu blizinu“

Banja Luka, 10.2.2018. (IKA/TABB) - Blagdan blaženog Alojzija Stepinca u banjolučkoj katedrali liturgijski je proslavljen 10. veljače večernjom koncelebriranom misom koju je predvodio domaći biskup Franjo Komarica. Velika slika blaženika, svečano ukrašena, bila je postavljena blizu oltara, kako bi se vjernici pred njom mogli pomoliti. U katedrali se nalazi i veliki kip blaženog Alojzija, dar župe bl. Alojzija Stepinca iz Svete Nedelje kod Zagreba.

Biskup je u propovijedi podsjetio na najznačajnije riječi o

blaženiku sv. pape Ivana Pavla II. za vrijeme beatifikacije prije dvadeset godina. „Kad svetac govori o svecu, te su riječi za vjernike osobito značajne“, naglasio je biskup. Protumačio je i vrlo stroge kriterije koje Sveta Stolica primjenjuje kod svakog pojedinog kandidata za čast oltara, pojasnivši da je prema tim kriterijima i sudu svetog pape zagrebački nadbiskup Stepinac zaslužio da ga se naziva blaženim i da ga se prikladno slavi u Crkvi.

Biskup se posebno osvrnuo na povezanost blaženog Alojzija s hrvatskim katolicima u Bosni i Hercegovini, prema kojima je gajio „iskreno poštovanje, neskrivenu ljubav i duhovnu blizinu“. Naveo je njegova četiri pohoda Banjoj Luci te većem broju župa i samostana Banjolučke biskupije, osobito tijekom 1938. i 1939. godine.

Citirajući riječi poticaja sv. pape Ivana Pavla II., da u „blaženog Alojzija treba upirati pogled, njime se nadahnjivati i na njega oslanjati“, biskup je nazočne podsjetio kako su se i biskup i svećenici, redovnice i vjernici Banjolučke biskupije, po uzoru na blaženika, tijekom ratnih i poratnih godina pouzdavali u Gospodina i bili dosljedni u obrani istine i pravde, ali i u prakticiranju praštanja i pomirenja. Utvrdio je kako su mnogi – i od nazočnih – dobro osjetili zagovor blaženog Alojzija i trajno su mu zahvalni. Potaknuo je sve da se i ubuduće njemu utječu u svojim nastojanjima da vjerodostojno žive svoje kršćansko poslanje, otvoreni u ljubavi prema Bogu i prema svojim bližnjima u njihovim potrebama, bilo da su oni blizu ili daleko. Svima je preporučio da se mole za što skorije proglašenje bl. Alojzija svetim.

Na kraju je biskup nazočnima prenio zahvalnost katolika s Korejskog poluotoka za svakodnevne molitve za mir i pomirenje među Sjevernom i Južnom Korejom, te osobito za članove teško uništene biskupije Pjongjang s kojom Banjolučka biskupija od početka prošle godine ima duhovno-molitveni savez.

Proslavljen zaštitnik župe bl. Alojzije Stepinac i 70. obljetnica djelovanja Hrvatske katoličke župe u Münchenu

München, 11.2.2018. (IKA) - Hrvatska katolička župa München svečano je u nedjelju 11. veljače proslavila svoga zaštitnika – bl. Alojzija Stepinca i 70. obljetnicu svoga postojanja i djelovanja. Svečano misno slavlje u tom je povodu u crkvi Sv. Mihaela u glavnom bavarskom gradu Münchenu predvodio vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić u zajedništvu s mons. dr. Alexandrom Hoffmanom u ime Nadbiskupije München i Freising odgovornim za pastoral zajednica drugih materinskih jezika u toj nadbiskupiji, provincijalom Franjevačke provincije Presvetoga Otkupitelja sa sjedištem u Splitu fra Joškom Kodžomanom, ravnateljem dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu dr. vlč. Tomislavom Markićem, domaćinom voditeljem župe fra Borisom Čarićem, s još devetoricom svećenika i uz asistenciju dvojice trajnih đakona.

U ulaznoj procesiji mladi u narodnim nošnjama nosili su križ, stjegove Bavorske i R. Hrvatske, barjak bl. Alojzija Stepinca i Čudotvorne Gospe Sinjske i moći bl. Alojzija Stepinca. Sve je na početku pozdravio domaćin fra Boris Čarić koji je istaknuo kako danas slavimo bl. Alojzija Stepinca, našeg mučenika, hrvatskog kardinala koji je svojim životom posvjedočio da jedino ljubav i predanje Bogu čovjeku daruju snagu za njegovo životno djelovanje. „Njegov mučenički primjer života je primjer kako svaki čovjek može postati, unatoč svemu vjeran Bogu i bližnjemu čuvajući svoj vlastiti identitet, a njegove moći koje smo nosili u procesiji su nam osobiti dar milosti, blagoslova

njegova zagovora. Danas na dan našeg Zaštitnika slavimo također i 70 godina djelovanja naše župe, očuvanje vjere i nacionalnog identiteta ovdje u tuđini izvan naše domovine. Svi smo mi došli iz naše nam domovine Hrvatske i Bosne i Hercegovine. Također nas ima ovdje iz Vojvodine, Boke kotorske i s Kosova, što je pokazatelj jednog velikog našeg zajedništva“, istaknuo je posebno pozdravivši predvoditelja misnog slavlja kardinala Puljića, koji je došao iz domovine u ime cijele domovinske Crkve, sve koncelebrante i okupljeni Božji narod. Istaknuo je kako od 70 godina (misije) župe već 68 godina u njoj služe svećenici franjevci Franjevačke provincije Presvetoga Otkupitelja sa sjedištem u Splitu, a 44 godine djeluju i franjevke od Bezgrešne iz Šibenika. Misnom slavljem pribivala je i č.m. franjevki od Bezgrešne iz Šibenika s. Zdravka Gverić, saborski zastupnik R. Hrvatske i izaslanik predsjednika Hrvatskog sabora Gordana Jandrokovića Ante Babić, član gradskog vijeća Münchena izaslanik nadgradonačelnika Münchena Dietera Reitera i grada Münchena Johann Sauer, generalni konzul R. Hrvatske iz Münchena Petar Uzorinac i konzul Generalnog konzulata Bosne i Hercegovine iz Münchena Dragan Bagarić. Pokrovitelj proslave je Hrvatski sabor.

Kardinal Puljić u uvodu uputio je čestitku u povodu proslave zaštitnika župe i jubileja. „Sve vas donosimo na oltar i sve naše pokojne čiji su grobovi ostali u domovini, ali i sve pokojne koji su dolazili tijekom 70 ljeta u ovu misiju. Neka po zagovoru bl. Alojzija svima Bog udijeli vječnu radost i sreću!“ U propovijedi je istaknuo: „Kad vas vidim u ovolikom broju, srce mi je radosno jer ste sačuvali vjeru svojih otaca, sačuvali vjeru i ona vas okuplja ovdje. Potom se pojavljuju i drugi osjećaji, jer mi je žao da vas je tamo odakle ste nikli sve manje. Često obilazim te krajeve i vidim da su opustjeli. Zato se u meni izmjenjuju ta dva osjećaja. Ovdje ste uzeli za zaštitnika bl. Alojzija Stepinca. Istinski rečeno, Crkva je uz vas bila tijekom 70 godina kako biste sačuvali vjeru da po njoj živite unatoč svih životnih izazova, koje ste proživljavali. Crkva je bila rame za plakanje, rame na kojem ste tražili utjehu. Posebno pritom valja Bogu zahvaliti što su tijekom tih godina s vama bili svećenici, ponajviše franjevci Franjevačke provincije Presvetoga Otkupitelja, boreći se sačuvati zajedništvo, jedinstvo i postojanost u vjeri. Danas posebno molimo zagovor zaštitnika vašega bl. Alojzija Stepinca. Danas ga želimo dodirnuti preko njegovih moći, ali i upoznati i na njemu se nadahnuti. Ako ga volimo, od njega želimo učiti kakvi bismo trebali biti u ovom vremenu bez obzira na kojim prostorima“. Potaknuo je okupljene neka čitaju blaženikov životopis. „Sramota je ne znati svoje korijenje. Zato vjerujem da će mnogi od vas posegnuti za knjigom o bl. Alojziju Stepincu kako bismo ga bolje upoznali i još bolje se nadahnuli na njegovu životu.“ Potom je kardinal podsjetio na blaženikov život. „Mnoge su se neistine govorile o bl. Alojziju Stepincu, a tada sam se zakleo da ću tog čovjek upoznati i kad se nije smjelo doći do knjiga o njemu. Uspio sam upoznati veličinu bl. Alojzija Stepinca, zavolio sam ga i njemu sam se molio da ustrajem u svom zvanju kad sam bio kandidat za svećenika, a pogotovo kad sam postao svećenik, nadbiskup i kardinal. Bl. Alojzije Stepinac znao je slijediti savjest u teškim trenucima. Nažalost, mi danas slušamo o tužnim pričama kako naši odlaze s rodne grude koja se branila krvlju, a neprijatelj uživa što bježimo od svoje rodne grude. Ljudi beže zato što je stvorena nezdrava klima u politici. Umjesto da se borimo za narod, najveća je borba za stranku. Bl. Alojzije Stepinac bio je čovjek koji je volio svoj narod, za njega je živio, usmjeravao ga je Božjim putem. Danas nam treba bl. Alojzije da nas usmjeri Bogu, da nas ne zavadi nikakva medijska kampanja, nikakav politički interes,

nikakav sekularizam ili komunizam ili ne znam koji fašizam. Nego da se usmjerimo putem vjere i morala, putem vjernosti kako je on naučavao naše ljude u prošlosti. Zato želim da shvatimo njegovu ljubav prema svome narodu. Upravo želim radi te krize koja je nastala shvatiti da je naš blaženik volio svoju grud. Kad su mu nudili da ide izvan domovine, za njega nije bilo te cijene. Da je imao ne znam koliko života, svoj život bi dao za Crkvu u toj grudi na kojoj je nikao. To nam danas treba ponovno, znati voljeti svoju Crkvu, svoju grud, biti vjeran svome narodu. Nažalost, danas zaboravljamo gdje su grobovi naših predaka. Dok obilazim naše krajeve, svjedočim s tugom, pa vidim te starce koji su sami u svojim kućama, koji stalno gledaju kroz prozor hoće li navratiti koje dijete i donijeti im utjehu. To je bolno doživjeti. Pitam se gdje je ta četvrta zapovijed Božja, zašto smo je prekrizili. Zato je potrebna savjest koja će nas probuditi da znamo poštovati roditelje i djecu. Lijemo krokodilske suze zbog nedostatka djece, a donosimo zakone da se smije ubijati nerođeno dijete. Donosimo zakone da se starci smiju injekcijom uništiti da nam ne smetaju. To je današnja kultura, a trebala bi nam kultura vjere, kultura morala, kultura ljudskog dostojanstva i ljudskih prava. Biti Isusov bez križa je nemoguće. Ne treba se bojati žrtve. Samo oni koji su hrabri za žrtvu, sposobni su graditi budućnost. Ove probleme nosim u srcu živeći s narodom na rodnoj grudi i zato vas hrabrim, čuvajte vjeru otaca, svoje korijenje, sjećanje na grobove svojih predaka i znajte dovesti svoju unučad i svoju djecu na staze gdje ste nekada kročili kao djeca. Pokažite im neka ne zaborave svoje korijenje. Dok ste ovdje, svjedočite svoju vjeru. Budite ponosni na to korijenje, ali poštujujte ove zakone i ovu zemlju u kojoj živite. Ne mogu nikom reći da se vrati, ali kad bude trenutak, ne treba vam to nitko posebno reći, to ćete sami prepoznati. Silno sam radostan kad vidim djecu koju ste donijeli i doveli na misu. Bez djece narod nema budućnost. Djeca su budućnost naroda. Učimo od bl. Alojzija Stepinca o vrednotama života za koje se isplati žrtvovati i u budućnosti svijetli trag ostaviti", sve je na kraju propovijedi potaknuo kardinal Puljić. Na kraju misnog slavlja i tijekom akademije u dvorani Alte Kongresshalle u popodnevnim satima u Münchenu prigodnu riječ uputili su mons. Hoffmann, provincijal Kodžoman, predsjednik župnog vijeća Dinko Josip Grgić, kardinal Puljić, saborski zastupnik Ante Babić, uime nadgradonačelnika Münchena Johann Sauer, ravnatelj dr. vlč. Tomislav Markić i časna majka s. Zdravka Gverić. Misno slavlje uvećao je župni mješoviti zbor i orkestar pod vodstvom s. Nikoline Bilić i orguljskom pratnjom Diane Grubić. Na kraju misnog slavlja sve je moćima bl. Alojzija Stepinca blagoslovio kardinal Puljić. Nakon izvođenja himne R. Hrvatske i Njemačke, na akademiji je tekstom i slikom donesen povijesni hod Hrvatske katoličke župe (misije) München, a u bogatom programu nastupili su crkveni zbor, ženska vokalna skupina „Lira“, Anna Bagarić na violini i Diana Grubić na glasoviru, župna klapa „Croatia“, župna folklorna skupina „Bijele ruže“, župna folklorna skupina „Mladost“, te na kraju župna folklorna skupina „Fra Andrija Kačić Miošić“, koja je na oduševljenje svih okupljenih izvela „Eru s onog svijeta“. Na kraju je voditelj župe fra Boris Čarić predao prigodne darove zaslužnima za organizaciju proslave. Program je vodila Tanja Popec iz Zagreba. U zabavnom programu nastupio je Đani Stipanić i „Band“.

Večer ranije, 10. veljače, u svom hotelu „Poinger Hof“ u Poingu nedaleko Münchena vlasnici hotela Ivo i Ruža Sadrić sa sinovima priredili su svečani doček za kardinala i uzvanike uz zvuke „Musikkapelle Gelting e. V.“ pod vodstvom Günthera Schulera.

Proslava Stepinčeva u Rimu

Pontifikalnu misu predvodio kardinal Joao Braz de Aviz, pročelnik Kongregacije za ustanove posvećenoga života i družbe apostolskoga života, koji je poručio: „Blaženi mučenik Alojzije Stepinac, kao osoba i kao biskup, uzdao se samo u Boga, u burnim vremenima ostao je odan svojoj vjeri, svome narodu i sv. Petru u Rimu“

Rim, 11.2.2018. (IKA) - Hrvatska rimska zajednica proslavila je blagdan blaženoga Alojzija Stepinca u nedjelju 11. veljače svečanim pontifikalnim misnim slavljem koje je u Hrvatskoj crkvi sv. Jeronima predvodio kardinal Joao Braz de Aviz, pročelnik Kongregacije za ustanove posvećenoga života i družbe apostolskoga života. Koncelebrirali su apostolski nuncij Martin Vidović, barski nadbiskup Rrok Gjonlleshaj i pedesetak svećenika, među njima rektor Papinskoga salezijanskog sveučilišta don Mauro Mantovani, rektori nekoliko papinskih rimskih zavoda, službenici rimskih dikasterija te hrvatski svećenici i redovnici na studiju ili službi u Rimu. Nazočili su i visoki diplomatski dužnosnici: veleposlanik Republike Hrvatske pri Svetoj Stolici Neven Pelicarić, veleposlanica BiH pri Svetoj Stolici Slavica Karačić, veleposlanik RH u Italiji Jasen Mesić, veleposlanik BiH u Italiji Josip Gelo, te drugi diplomatski djelatnici.

Pozdravljajući sve okupljene, a osobito kardinala, rektor Zavoda preč. Bože Radoš istaknuo je značenje posvećenoga života za bl. Alojzija Stepinca: „Osnovao je prvi karmel u Hrvatskoj i često ga posjećivao, tako da je tamo ostajao u samoći i molitvi. Usudio bih se reći da je to bio njegov novicijat, da ga je Providnost već pripremala za njegov 'karmel', najprije u zatvoru u Lepoglavi, zatim u kućnom pritvoru u Krašiću. Bila su to zasigurno mjesta zatočeništva, ali također mjesta molitve i žrtve pastira za povjereni mu puk – te istodobno posljednja etapa sazrijevanja za nebo, za svetost.“

U homiliji kardinal Braz de Aviz opisao je bl. Alojzija kao primjer potpunoga predanja u Božje ruke. Osvrćući se na liturgijsko čitanje iz Knjige Mudrosti koje govori o progonu i patnjama pravednika, kardinal je iščitao životni put bl. Alojzija od kršćanskoga svjedočanstva koje je primio u obitelji do njegove službe zagrebačkoga nadbiskupa.

„Blaženi mučenik Alojzije Stepinac, kao osoba i kao biskup, uzdao se samo u Boga, u burnim vremenima ostao je odan svojoj vjeri, svome narodu i sv. Petru u Rimu“, istaknuo je kardinal Braz de Aviz te nastavio: „On je za nas pravednik koji je u ruci Božjoj jer je u velikim kušnjama koje su donijele ideologije protivne vjeri – komunizam, fašizam i nacizam – svjedočio sve do smrti svoju jasnu vjeru u Gospodina Isusa kojemu je služio u vjernosti.“

Kardinal je nadalje nazvao bl. Alojzija „svjetionikom poučljivosti u Božjim rukama“. Naime, „poput Isusa, u svojim je patnjama iz ljubavi prema čovjeku podnio i odbačenost i osudu na izolaciju i samu smrt. Svojim je progoniteljima i neprijateljima oprostio i za njih se molio. Nikada nije skrivao razloge svoje vjere, ističući se hrabrošću istine i dosljednošću nepokolebljivoga svjedočanstva“, zaključio je kardinal Braz de Aviz.

Tijekom euharistijskoga slavlja pjevao je zbor sv. Jeronima pod ravananjem vlč. Josipa Vidasa, a u liturgijskoj su asistenciji bili hrvatski bogoslovi iz Zavoda Germanicum-Hungaricum.

Stepinčevo u hrvatskoj župi u New Yorku

Misno slavlje predvodi nadbiskup Hranić

New York, 11.2.2018. (IKA) - U hrvatskoj župi sv. Ćirila i Metoda u New Yorku u nedjelju 11. veljače spomendan blaženoga Alojzija Stepinca proslavljen je svečanom misom koju je predvodio đakovačko-osječki nadbiskup i metropolit dr. Đuro Hranić uz koncelebraciju župnika fra Nikole Pašalića, te asistenciju župnog vikara fra Željka Barbarića. U misi su na poseban način sudjelovali mladi župne zajednice okupljeni u Kolo Grupu i Hrvatsku školu „Kardinal Stepinac“. Nazočni su bili i diplomatski predstavnici Republike Hrvatske, djelatnici Generalnog konzulata u New Yorku.

U povijesti je nadbiskup Hranić protumačio riječi iz evanđelja: „Ako pšenično zrno, pavši na zemlju, ne umre, ostaje samo; ako li umre donosi obilat rod. Tko ljubi svoj život, izgubit će ga. A tko mrzi svoj život na ovome svijetu, sačuvat će ga za život vječni“ (Iv 12,23-24). U svjetlu te Isusove riječi o zakonitosti pšeničnoga zrna mi očitavamo i vrednujemo mučeništvo bl. Alojzija Stepinca te njegovu spremnost „Radije umrijeti, negoli popustiti“ komunističkoj vlasti, koja ga je najprije zatvorila i tako mu onemogućila vršenje njegove službe zagrebačkoga nadbiskupa i metropolita, potom je na montiranom političkom procesu lažnim optužbama nad njim izvršila moralno ubojstvo i osudila ga na dugogodišnju robiju i gubitak političkih i građanskih prava, te napokon, nasiljem iz mržnje prema kršćanskoj vjeri i Katoličkoj Crkvi, toksičnim supstancama odnosno trovanjem izazvala njegovu prijevremenu smrt. A da bi sve to prikrija te spriječila da blaženik umre u zatvoru, kao mučenik pred licem domaće i međunarodne javnosti, pušten je da umre u kućnom pritvoru u svom rodnom Krašiću, istaknuo je nadbiskup Hranić. Spomenuo se i bl. Miroslava Bulešića i brojnih svećenika, bogoslova, redovnica i vjernika laika, a među njima i 64-ice hercegovačkih franjevac, koji su bili suđeni, proganjani i ubijeni zbog vjernosti Kristu i Crkvi.

Nadbiskup Hranić pojasnio je da se te Isusove riječi odnose i na svakodnevni život: Želim li sačuvati svoj život, svoju komotnost, slobodu i neovisnost, svoj izgled i zdravlje, te ne želim prihvatiti obaveze; ne želim djecu, pa čak niti muža, odnosno ženu; i čuvam svoje životne snage; pazim da se ne istrošim; pazim na svoj fizički izgled, ne želim se vezati uz drugu osobu, ne želim bračne i obiteljske obveze, ostajem sam. Život, snaga, mladost, komotnost koje sam htio zadržati i sačuvati, ipak s godinama nestaju. A od mene i od mojega života ostaje samo onaj dio i samo onoliko koliko sam darovao drugima: ostaju životi moje djece i unučadi, ostaju plodovi mojega odricanja, rada i nastojanja, a iznad svega, ostaje drugima darovana dobrota i ljubav. Ono što sam darivao i poklanjao, što je palo u zemlju i umrlo, čega sam se odrekao, to je postalo životno i donijelo mnogo roda, a ono što sam sebično čuvao to je zauvijek nestalo i propalo, rekao je nadbiskup Hranić. Posvjedočio je da je bl. Alojzije Stepinac u svjetlu te Isusove logike izabrao darivanje svoga života drugima kroz svećeničku službu. Nakon imenovanja zagrebačkim nadbiskupom, od početka je bio svjestan svoje odgovornosti za druge ljude: katolike i nekatolike. Svoj život pretvorio je u zauzeto biskupsko služenje kroz navještaj Evanđelja i hrabru proročku riječ u javnosti. Razlikovao je vlast od države. Radovao se ostvarenju vjekovnog sna hrvatskog naroda o ponovnom osamostaljenju hrvatske države, ali je hrabro žigosao zlodjela ustaške vlasti, sebe je izlagao opasnosti i spašavao ljude bez razlike. Sramni pokušaj sprječavanja njegova proglašenja svetim ima i svoje pozitivne učinke: dodatno osvjetljuje njegov humanitarni i karitativni rad te njegovo spašavanje Srba, Židova i Roma te

političkih zatvorenika. Čim je došla nova komunistička vlast, on je odmah u početku prozreo njezine namjere i poteze. Shvatio je da je zatvoren, oblačen i osuđen jer je kao zagrebački nadbiskup najugledniji predstavnik Katoličke Crkve, koju se željelo poniziti i do kraja uništiti. Otkrio je pravu nakanu potpuno neutemeljenih optužbi, lažnih svjedoka te nesnosnih poreza, ucjena i prijetnji svećenicima kao i njihova zatvaranja i ubijanja. Proročki je pročitao nastojanja komunističke vlasti da iznutra podijeli i paralizira Crkvu kroz tzv. Svećenička udruženja. Uvidio je da vlast progoni i čini pritisak na svećenike, da neke i ubija kako bi ih sve što više uplašila i kako bi što veći broj svećenika i redovnika izlazi iz takve situacije potražio učlanjenjem u staleško Svećeničko udruženje. Shvatio je da onima koji pokušavaju čuvati svoju kožu i život te postaju članovima Udruženja - tzv. „narodnim svećenicima“, bezbožna komunistička vlast obećava, a dijelom i daje određene pogodnosti - zdravstveno osiguranje, mirovinu, pa čak i plaću - ali da zauzvrat od njih traži određene usluge te da preko njih želi iznutra sijati nepovjerenje, međusobno podijeliti biskupe i svećenike te tako iznutra oslabljenu Crkvu na kraju odvojiti od Rima i potpuno je uništiti. Vidio je da proročke glasove, one biskupe i svećenike koji su predstavljali moralnu vertikalu i stup za ostale, vlast želi slomiti, ušutkati i ukloniti. U toj teškoj situaciji on se pokazao kao istinski i hrabar pastir Crkve. Potpuno slobodan od sebe i svoje dobrobiti, ni na koji način nije mislio za sebe i spašavao svoj život, nego je branio ljudska prava i slobodu Crkve“, zaključio je nadbiskup Hranić.

Poslije mise upriličen je kulturni program u dvorani pastoralnih okupljanja gdje se nadbiskup Hranić zatim sastao s brojnim vjernicima te njujorške župe.

Proslava Stepinčeva u Buenos Airesu

Buenos Aires, 11.2.2018. (IKA) - U Hrvatskome katoličkom središtu sv. Nikole Tavelića u Buenos Airesu u nedjelju 11. veljače svečano je proslavljen blagdan sv. Alojzija Stepinca. Euharistijsko slavlje predvodio je voditelj središta i delegat za Argentinu Franjevačke provincije sv. Jeronima u Dalmaciji i Istri fra Josip Peranić.

Bog je htio da je u moje ruke dospjela 'duhovna oporuka' našega blaženika. Toliko puta smo čuli o njegovu životu, o njegovim djelima i o njegovoj veličini, pa je dobro da danas čujem njegove riječi koje je napisao 1957. godine kao duhovnu oporuku svojim vjernicima. To je oporuka koja ostaje i za nas danas, kao vrijednost koje se uvijek moramo sjećati, koja nam mora biti kao duhovna hrana u našem rastu i u našoj vjernosti prema Bogu, rekao je u homiliji o. Peranić, a potom vjernicima pročitao cijeli tekst „Duhovne oporuke“ koji je blaženik napisao 28. svibnja 1957. godine.

Peranić je izrazio nadu da ta oporuka ostaje za sva vremena, te rekao da smatra važnim da se ona prevede i na španjolski jezik, „da bi je mogli imati u rukama i naši mladi kako bi se s tim mislima mogli napajati i dalje živjeti u vjeri otaca“.

Vjerujem da je naš blaženik za nas svetac. I da i danas dok mnogi sumnjaju, radi za ono za što je živio, a to je jedinstvo Crkve. Čuli smo njegovu poruku da se nikad ne odvojio od Petrove stolice. Na tome on radi i danas: na jedinstvu Crkve da bi svi bili pod jednim pastirrom, da bi Kristovo stado bilo ujedinjeno. Dao Gospodin da nam to izmoli, zaključio je Peranić.

Inozemne vijesti

Odgovor Benedikta XVI. čitateljima Corriere della Sera
Vatikan, 7.2.2018. (IKA) - Papa emeritus Benedikt XVI. odgovorio je brojnim čitateljima talijanskoga dnevnika Corriere della Sera, koji su se raspitivali za njegovo zdravlje. Pismo, upućeno novinaru Massimu Francu, dostavljeno je 6. veljače u uredništvo spomenutoga dnevnika u Rimu, a odaslano je iz samostana Mater Ecclesiae, smještenoga unutar Vatikana, u koji se Papa emeritus povukao nakon odreknuća od službe prije pet godina.

„Dragi gospodine Franco, dirnulo me to što brojni čitatelji Vašega dnevnika žele znati kako provodim ovo posljednje razdoblje svojega života. Što se toga tiče mogu samo reći da sam, uz polaganu slabljenje tjelesne snage, u svojoj nutrini na hodočašću prema domu. Velika je milost za mene da sam u ovom posljednjem dijelu puta, koji je katkada pomalo naporan, okružen tolikom ljubavlju i dobrotom kakve ne mogu ni zamisliti. U tom smislu i pitanje Vaših čitatelja smatram pratnjom na jednom dijelu puta. Zbog toga, napomenuo je na kraju Benedikt XVI., ne mogu učiniti drugo doli zahvaliti, jamčeći sa svoje strane molitvu za sve vas. Srdačan pozdrav, Benedikt XVI.”

Spominjanje 'polaganoga slabljenja tjelesne snage', priznanje da je 'u svojoj nutrini na hodočašću prema domu', pisano velikim slovom, i zahvala 'brojnim čitateljima' koji i dalje pitaju za njega, malo je odmjerenih riječi koje, međutim, prenose veliku dubinu, rekao je Massimo Franco komentirajući pismo Pape u miru. Novinar je istaknuo i priznanje uzornoga ponašanja između njega i pape Franje tijekom proteklih pet godina. Suživot je to koji nije određen nijednim zakonom, povjeren samo osobinama te, toliko različite, dvojice likova, unatoč isticanju, ponekad pomalo službenom, kontinuiteta među njihovim pontifikatima. Ako slučajno postoji neko neslaganje, ostalo je zadržano među njima, napomenuo je Franco, prenosi Radio Vatikan, te istaknuo da je to znak duhovne snage i poniznosti koja se pretvara u još nešto više kada Papa emeritus, obraćajući se onima koji se i dalje zanimaju za njega, pozdravlja gotovo u obiteljskom tonu: „Ne mogu učiniti drugo doli zahvaliti”.

Mons. Krzysztof Marcjanowicz imenovan papinskim ceremonijarom

Vatikan, 9.2.2018. (IKA) – Mons. Krzysztof Marcjanowicz, svećenik Krakovske nadbiskupije i dužnosnik Papinskoga vijeća za promicanje nove evangelizacije, imenovan je 9. veljače voditeljom papinskih liturgijskih slavlja, odnosno ceremonijarom, izvijestio je Radio Vatikan. Ured za papinska liturgijska slavlja je tijelo Svete Stolice koje priprema i nadzire liturgijska slavlja koja predvodi Sveti Otac, a sadašnji ceremonijar je mons. Guido Marini.

Apostolska konstitucija Pastor Bonus od 28. lipnja 1988. godine, u skladu s načelima liturgijske obnove koju je potaknuo Drugi vatikanski sabor, unijela je veliku promjenu u odnosu na prethodni Ured za papinska slavlja te je ustanovila novi Ured za liturgijska slavlja Svetoga Oca.

Papinski ceremonijari pomažu papi u svetim obredima, a u posebnim događajima pomažu i kardinalima, kao primjerice, na konzistorijima, u preuzimanju kardinalskoga naslova, te na misama i drugim svečanim slavljinama. Mons. Krzysztof Marcjanowicz, dužnosnik Papinskoga vijeća za promicanje nove evangelizacije, sudjelovao je prošlih dana na predstavljanju korizmene poruke pape Franje u Tiskovnom uredu Svete Stolice.

Kardinal Gracias novi predsjednik Indijske BK

Koramangala, 9.2.2018. (IKA) – Nadbiskup Mumbaija kardinal Oswald Gracias izabran je za novoga predsjednika Indijske katoličke biskupske konferencije čiji je plenum početkom veljače održan u Nacionalnoj akademiji medicinskih znanosti sv. Ivana u Koramangali, u Bengaluru. Glavne teme zasjedanja, kako prenosi portal vaticannews.va, bile su izbor novoga vodstva biskupske konferencije te promišljanje kako Crkva u Indiji može biti u službi svih stanovnika te zemlje, svjedočeći ljubav Kristovu i zalažući se za očuvanje dostojanstva i ustavnih prava svih indijskih muškaraca i žena. Katolička Crkva, koja okuplja katolike različitih obreda, i dalje se, kako su istaknuli biskupi, želi aktivno zalagati za otvoreni i puni dijalog sa sljedbenicima svih religija i ideologija kako bi zajednički promicali mir i skladan suživot.

Susret nacionalnih delegata europskih BK za odnose s muslimanima u Europi

Tijekom trodnevnog susreta delegati raspravljali su o liku muslimanskog vjernika i nekim pastoralnim pitanjima

Skadar, 9.2.2018. (IKA) - U Albaniji, zemlji koja je sve do prije trideset godina proglašavana ateističkom državom, religije danas žive iskustvo dobrog suživota koji daje nadu međureligijskom dijalogu. Okupivši se u Skadru na poziv mjesnog nadbiskupa Angela Massafre, OFM, na 25. obljetnicu povijesnog posjeta sv. Ivana Pavla II. (travanj 1993.), nacionalni delegati biskupskih konferencija u Europi za odnose s muslimanima svjedoče o zanimanju i kapilarnom radu Katoličke Crkve za dijalog s muslimanima u Europi. Tijekom susreta od 7. do 9. veljače delegati europskih BK raspravljali su o liku muslimanskog vjernika i nekim pastoralnim pitanjima.

Crkva u Europi predana je dijalogu s različitim muslimanskim zajednicama na različitim razinama (akademskoj, vjerskoj i društvenoj, ali i dogmatskoj, pravnoj i duhovnoj), navodi se u završnom priopćenju sa susreta koje je objavio Tiskovni ured Vijeća europskih biskupskih konferencija. Dijalog nije težnja već svakodnevno iskustvo sa svojim radostima i izazovima. Kao plod razmjene iskustava i vrlo živih i sudioničkih rasprava na vidjelo je izašlo da europski islam pokazuje svoje mnogolike lice: mnoštvo muslimanskih zajednica čija raznolikost predstavlja jednako toliko izazova za kršćane. To znači da do sada prijedeni put, da bi danas mogao davati svoje plodove, zahtijeva da slušamo također uzajamna vjerska iskustva.

Albanija je zemlja koja živi mistiku susreta i ta osebujna značajka Albanije potaknula je nacionalne delegate da odluče produbiti temu susret u mistici, promičući „dijalog duhovnosti”. U Skadru su sudionici postavili za cilj osnažiti kontakte s muslimanskim zajednicama također na razini duhovnosti.

Dio radova bio je posvećen ocrtavanju temeljnih profila muslimanskog vjernika i načina na koji on živi svoj odnos s Bogom. Produblivanju teme pridonio je doprinos dvoje istaknutih predstavnika muslimanskih zajednica u Albaniji. U izlaganjima je isticana uloga slobode, ne samo u smislu vjerskog izbora, nego i na razini načina na koji vjernici žive svoj odnos s Bogom u vlastitoj vjerskoj obitelji: svi ti različiti načini imaju za cilj oslobađanje od vlastitoga „ja” kako bi se postiglo zajedništvo s Bogom. Vjernici su uključeni u zajednički hod, koji nikada nije individualistički.

To duhovno putovanje, koje dopire do dubine ljudskog srca, intimnog i jedinstvenog mjesta dijaloga s Bogom, vodi kršćane i muslimane do toga da se međusobno prepoznaju kao pripadnici istog ljudskog roda stvorenog od Boga. Iz toga dijaloga, napose dijaloga o životu i duhovnosti, mogu rasti i razvijati se odnosi istinskog prijateljstva i istinskog bratstva.

U nastavku sudionici su produbili tri pastoralna područja vezana uz odnose s muslimanima: katekumenat za osobe koje dolaze iz islamskih sredina i koje su zatražile krštenje, dijalog duhovnosti s muslimanima te personalizirano praćenje mješovitih kršćansko-muslimanskih bračnih parova poglavito u pogledu vjerskog odgoja djece.

Na susretu je pročitana poruka kardinala Jean-Louis Taurana, prefekta Papinskog vijeća za međureligijski dijalog, upućena sudionicima u kojoj je pozvao „kršćane i muslimane na promicanje uzajamnog poštovanja, objektivnost u govoru i pisanju o drugoj religiji, dobrohotnost, suosjećanje i milosrđe". Kako bi se dijalog nastavio u mirnom i konstruktivnom ozračju, „nužan je novi napor objiju strana kako bi se izbjegao 'govor mržnje' koji je u korijenu međusobnih sumnjičenja, diskriminacije, isključivosti, marginalizacije i srdžbe".

Papina sućut žrtvama potresa na Tajvanu

Vatikan, 9.2.2018. (IKA) - U brzopjavu koji je potpisao Papin državni tajnik kardinal Pietro Parolin, papa Franjo izrazio je svoju solidarnost pogođenima silovitim potresima u lučkom gradu Hualienu na Tajvanu. Brzopjav sućuti poslan je mjesnom biskupu Philipu Huang Chao-mingu, a Papa je u njem zamahnuo molitve za ranjene i poginule. Istodobno je ohrabrio građanske vlasti i osoblje za hitne intervencije koji su zadušeni za takve udare potresa i na čitavi tajvanski narod zazvao Božji blagoslov snage i mira, prenosi Radio Vatikan. Izvještaj o stradalima još je uvijek privremen i govori o 5 poginulih osoba i više od 240 ranjenih, te oko 60 nestalih.

Evangelici mole predsjednika Trumpa da zaštiti useljenike

Washington, 12.2.2018. (IKA) – Istaknuti američki evangelici objavili su oglas na cijeloj stranici „Washington Posta" u kojem mole pomoć predsjednika Donalda Trumpa da zaštiti useljenike. Tekst je potpisalo stotinjak osoba među kojima i izdavač uglednoga kršćanskog magazina „Christianity Today" Harold Smith. Potpisnike posebno brine sudbina oko 800.000 mladih koji su kao djeca bez ispravnih dokumenata došli u SAD. „Molimo da ti mladi ljudi mogu nastaviti davati svoj prinos našem društvu bez straha od deportacije iz zemlje", stoji u otvorenom pismu koje prenosi Kathpress. Biblija jasno govori o Božjoj ljubavi i brizi za slabe i od nas traži da bez obzira na državljanstvo, etničku ili vjersku pripadnost ljubimo svoga bližnjega, stoji u pismu u kojemu se upozorava i na drastičan pad broja prihvaćenih izbjeglica u SAD-u. Godine 2016. SAD su primile gotovo 100 tisuća izbjeglica, a god. 2017. tek 34 tisuće. SAD bi trebao biti svjetionik nade za svakoga tko bježi pred progonom, smatraju evangelički vjerski uglednici u otvorenom pismu u kojemu mole pomoć predsjednika Trumpa.

Papa primio u audijenciju članove Grko-melkitskog Sinoda

Vatikan, 12.2.2018. (IKA) – Papa Franjo primio je 12. veljače u audijenciju članove Sinoda Melkitske grkokatoličke Crkve. „U ovom teškom povijesnom razdoblju mnoge kršćanske zajednice na Bliskom istoku pozvane su živjeti svoju vjeru u Gospodina Isusa usred mnogih kušnji", rekao je Papa članovima Sinoda Melkitske grkokatoličke Crkve koja danas ima oko 1,7 milijuna vjernika koji žive uglavnom u zemljama Bliskog istoka: Siriji, Libanonu, Palestini, Jordanu, Egiptu te u zemljama oko Perzijskog zaljeva. Iskreno se nadam da će svojim svjedočanstvom života grko-melkitski biskupi i svećenici potaknuti vjernike da ostanu u zemlji u kojoj je Božja providnost htjela da se rode, rekao je Papa podsjetivši kako je savzao za 23. veljače Dan molitve i posta za mir. Tom prigodom neću propustiti spomenuti na poseban način Siriju, koja je zadnjih godina pogođena neizrecivom patnjom, rekao je Papa.

Rad u medijima iziskuje izgrađenost i stručnost

Rim, 13.2.2018. (IKA) - Vjerujem da suradnja živi od dubokog zajedništva, koje se sastoji u tome da kroz jedan zajednički projekt budemo u službi komunikacije Svetog Oca, a time i Crkve, izjavio je vlč. Ivan Maffeis, ravnatelj Nacionalnog ureda za društvene komunikacije CEI-a i savjetnik Tajništva za komunikaciju Svete Stolice u intervjuu za portal Vatican news, na marginama prvoga formacijskog susreta za televizijske i radijske izvjestitelje. Vlč. Maffeis naglasio je važnost izobrazbe komunikatora. „Mislim da su dvije opasnosti kojih se moramo kloniti s jedne strane improvizacija a s druge protagonizam u koji je lako upasti. Moramo pronaći taj jednostavan jezik, taj pravi jezik koji navodi drugoga da te prati upravo zbog autoriteta koji se naslućuje iza riječi", rekao je vlč. Maffeis koji također ističe izazove komunikacije: „Živjeti u ovom vremenu zahtijeva više nego jučer izgrađenost i stručnost". U razgovoru se dotaknuo i strategija protiv „lažnih vijesti" (fake news). „Vjerujem da ih nitko od nas ne želi širiti, ali to nije dovoljno jer se ponekad ipak može pridonijeti njihovu njegovanju i širenju. Lažna vijest katkad je jednostavno povezana s površnošću kojom govorimo o nečemu što se dogodilo, možda time što neki događaj previše ističemo ili umanjujemo. Mislim da naša uloga, upravo zbog autoriteta koji stoji iza naših medija, iza našeg iskustva Crkve, snažnije nameće ne samo ljubav prema istini, nego i umješnost njezina prenošenja", objasnio je vlč. Maffeis.

Prilog dokumenti

Misa – Evanđelje i homilija

Papina kateheza na općoj audijenciji u srijedu 7. veljače 2018.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Nastavljamo kateheze o svetoj misi. Stigli smo do čitanja. Razgovor između Boga i njegova naroda, koji se razvio na misi u liturgiji riječi, svoj vrhunac dostiže u navještaju evanđelja. Prethodi mu pjevanje Aleluje – ili u korizmi drugi usklik – kojim „zajednica vjernika prihvaća i pozdravlja Gospodina koji će progovoriti u evanđelju" [1]. Kao što Kristova otajstva rasvijetljaju cjelokupnu biblijsku objavu, tako u liturgiji riječi evanđelje predstavlja svjetlo koje omogućuje da se razumije smisao biblijskih tekstova koji mu prethode, kako onih iz Staroga tako i iz Novoga zavjeta. Doista, „Krist središte i punina cijeloga Pisma i cijeloga liturgijskoga čina" [2]. U središtu je uvijek Isus Krist, uvijek.

Stoga sama liturgija razlikuje evanđelje od ostalih čitanja te ga okružuje naročitim poštovanjem i čašćenjem [3]. Zapravo, njegovo čitanje pridržano je zaređenom služitelju koji na kraju čitanja ljubi knjigu; sluša se stojeći i stavlja se znak križa na čelo, na usta i na prsa; svijeće i tamjan daju počast Kristu koji po evanđeoskom čitanju daje da odjekuje njegova učinkovita riječ. Po ovim znakovima zajednica prepoznaje prisutnost Krista koji joj upućuje „radosnu vijest" koja obraća i preobražava. Ono što se događa jest izravan govor, što potvrđuju i usklici kojima se odgovara na navještaj: „Slava tebi, Gospodine" i „Slava tebi, Kriste". Ustajemo kako bismo čuli evanđelje: Krist je taj koji nam govori. Stoga smo pozorni jer je riječ o izravnom razgovoru. Gospodin nam govori. Dakle, na misi ne čitamo evanđelje da bismo saznali kako se što dogodilo, nego slušamo evanđelje da bismo postali svjesni da je ono što je Isus nekoć činio i govorio doista živa riječ. Isusova riječ koja je u evanđelju živa je i ulazi u moje srce. Stoga je tako važno slušati evanđelje, otvorena srca, jer je živa riječ. Sveti Augustin piše: „Kristova su usta evanđelje. On kraljuje na nebu, ali ne prestaje govoriti na zemlji" [4]. Ako je istina da u liturgiji „Krist i dalje navješćuje evanđelje" [5], slijedi da, sudjelujući na misi, moramo njemu i odgovoriti. Slušamo evanđelje i moramo mu odgovoriti svojim životom.

Kako bi poslao svoju poruku, Krist se služi i riječju svećenika koji, nakon evanđelja, drži homiliju [6]. Živo preporučena od Drugoga vatikanskog sabora kao dio same liturgije [7], homilija nije prigodan govor – nije ni kateheza poput ove moje – niti predavanje. Homilija je nešto drugo. Što je homilija? Ona je „odgovor u onom razgovoru koji je već započeo između Gospodina i njegova naroda" [8], kako bi našao svoje ostvarenje u životu. Autentično tumačenje evanđelja jest naš sveti život! Gospodnja riječ završava svoju trku tako što se utjelovi u nama, tako što se prevodi u djela, kako se dogodilo kod Marije i svetaca. Sjetite se što sam rekao prošli put, Gospodnja riječ ulazi na uši, dolazi u srce i ide u ruke, u dobra djela. I homilija slijedi Gospodnju riječ i prolazi istim putem kako bi nam pomogla da Gospodnja riječ stigne do ruku, prolazeći kroz srce.

Već sam se bavio temom homilije u pobudnici Radost evanđelja gdje sam spomenuo kako liturgijski kontekst „zahtijeva da se propovijed usmjeri u zajednicu ali i propovjednika prema zajedništvu s Kristom u euharistiji koja može preobraziti život.

Tko drži homiliju mora dobro izvršiti svoj zadatak – onaj koji propovijeda, svećenik ili đakon ili biskup – pružajući pravo služenje svima koji sudjeluju na misi, ali i oni koji je slušaju moraju izvršiti svoje. Prije svega poklanjajući potrebnu pozornost, zauzimajući ispravno nutarnje raspoloženje, bez prethodnih očekivanja, znajući da svaki propovjednik ima kvalitete i ograničenja. Ako ponekad i postoji razlog za dosađivanje zbog preduge homilije ili homilije koja nije dobro usredotočena ili koja nije razumljiva, ponekad prepreku predstavlja predrasuda. Tko drži homiliju mora biti svjestan da ne čini nešto vlastito, nego da propovijeda dajući glas Isusu, propovijeda riječ Isusovu. Homilija mora biti dobro pripremljena, mora biti kratka, kratka! Pripovijedao mi je jedan svećenik da je jednom otišao u drugi grad u kojem su živjeli njegovi roditelji, pa mu je tata rekao: „Znaš, zadovoljan sam jer sam sa svojim prijateljima našao crkvu gdje se slavi misa bez propovijedi!" Kako često vidimo da neki za vrijeme homilije zaspu, drugi razgovaraju ili izlaze zapaliti cigaretu... Stoga, molim vas, neka homilija bude kratka, ali neka bude i dobro pripremljena. A kako se priprema homilija, dragi svećenici, đakoni, biskupi? Kako se priprema? Molitvom, proučavanjem Božje riječi iz koje se izvlači jasna i kratka sinteza. Molim vas, ne smije trajati dulje od deset minuta. Zaključno možemo reći da u liturgiji riječi, po evanđelju i homiliji, Bog razgovara sa svojim narodom, koji ga sluša pažljivo i s poštovanjem te ga, istodobno, priznaje prisutnoga i djelatnoga. Ako, dakle, slušamo „radosnu vijest", ona će nas obratiti i preobraziti, pa ćemo biti sposobni promijeniti sebe i svijet. Zašto? Jer radosna vijest, Božja riječ, ulazi u naše uši, ide u naše srce i stiže do naših ruku kako bismo činili dobra djela.

Apel za Svjetski dan molitve i promišljanja protiv trgovine ljudima

Sutra, 8. veljače, uz liturgijski spomen svete Jozefine Bkhite, obilježava se Svjetski dan molitve i promišljanja protiv trgovine ljudima. Ovogodišnja je tema "Migracija bez trgovine ljudima. Da slobodi! Ne trgovini ljudima!" Zbog slabih mogućnosti korištenja redovitih puteva, mnogi migranti odlučuju se riskirati izabirući druge puteve na kojima ih često očekuju zloporabe svih vrsta, iskorištavanje i svođenje na roblje. Zločinačke organizacije koje se bave trgovinom ljudi koriste ove migracijske rute kako bi sakrile žrtve svojih zločina među migrantima i izbjeglicama. Stoga pozivam sve, građane i institucije, da združe snage u nastojanju da se spriječi trgovina ljudima i da se jamči zaštita i pomoć žrtvama. Molimo svi da Gospodin obrati srca trgovaca – ružna je ta riječ – trgovaca ljudima i da dade nadu ponovnog zadobivanja slobode svima koji trpe od ovoga sramotnoga zla.

Apel za Zimske olimpijske igre u Pyeongchangu

Prekosutra, u petak 9. veljače, otvaraju se 23. zimske olimpijske igre u gradu Pyeongchangu u Južnoj Koreji uz sudjelovanje 92 zemlje.

Tradicionalno olimpijsko primirje ove godine dobiva posebno značenje: izaslanstva dviju Koreja zajedno će hodati pod zajedničkom zastavom i natjecat će se kao jedinstvena momčad. Ova činjenica budi nadu u svijet u kojem se sukobi rješavaju mirno, dijalogom i u međusobnom poštovanju, kao što nas i sport poučava.

Upućujem svoj pozdrav Međunarodnom olimpijskom

odboru, sportašima i sportašicama koji će sudjelovati na Igrama u Pyeongchangu, vlastima i narodu Korejskoga poluotoka. Sve pratim molitvom dok obnavljam zauzetost Svete Stolice u podržavanju svakog korisnog pothvata koji može dovesti do mira i susreta među narodima. Neka ove Olimpijske igre budu velika proslava prijateljstva i sporta! Neka vas Bog blagoslovi i čuva!

[1] Opća uredba Rimskoga misala, 62.

[2] Uvod u lekcionar, 5.

[3] Usp. Opća uredba Rimskoga misala, 60 i 134.

[4] Sermo 85, 1: PL 38,520; usp. Rasprava nad Ivanovim evanđeljem, XXX, I: PL 35,1632; CCL 36, 289.

[5] II. vat. sabor, Konstitucija Sacrosanctum concilium, 33.

[6] Usp. Opća uredba Rimskoga misala, 65-66; Uvod u lekcionar, 24-27.

[7] Usp. II. vat. sabor, Konstitucija Sacrosanctum concilium, 52.

[8] Apostolska pobudnica Radost evanđelja, 137.

[9] Isto, 138.

Grieh je to što nas čini nečistima

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji u nedjelju 11. veljače 2018.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Ovih nedjelja Evanđelje, prema izvješću svetoga Marka, prikazuje nam Isusa koji liječi bolesnike svih vrsta. U to se ozračje dobro uklapa Svjetski dan bolesnika koji se slavi upravo danas, 11. veljače, na spomendan Blažene Djevice Marije, Gospe Lurdske. Stoga, s pogledom srca okrenutim prema špilji Massabielle, razmatramo o Isusu kao pravom liječniku tijela i duša kojeg je Bog Otac poslao u svijet da ozdravi čovječanstvo obilježeno grijehom i njegovim posljednicama.

Današnje nam Evanđelje (usp. Mk 1, 40-45) stavlja pred oči ozdravljenje čovjeka oboljelog od gube, bolesti koja se u Starom zavjetu smatrala velikom nečistoćom i za sobom je povlačila odvajanje gubavca od zajednice: živjeli su sami. Njegovo je stanje bilo zaista bolno, jer se zbog mentaliteta tog vremena osjećao nečist pred Bogom i ljudima. I pred Bogom. Zato gubavac iz Evanđelja moli Isusa riječima: „Ako hoćeš, možeš me očistiti!" (r. 40).

Čuvši to, Isus se sažalio (usp. r. 41). Vrlo je važno usredotočiti se na to što se događa u Isusovoj nutrini, kao što smo to dugo činili tijekom Jubileja milosrđa. Ne razumijemo Kristovo djelo, ne razumijemo samoga Krista, ako ne uđemo u Njegovo srce puno suosjećanja i milosrđa. To je ono što ga potiče da ispruži ruku prema gubavcu, da ga dotakne i kaže mu: „Hoću, očisti se!" (r. 40). Činjenica koja najviše iznenađuje je ta da Isus dodiruje gubavca, jer to je bilo potpuno zabranjeno Mojsijevim zakonom. Dotaknuti gubavca značilo je zaraziti se i u nutrini, u duhu, to jest postati nečist. Ali u ovom slučaju ne prelazi nešto s gubavca na Isusa, nego s Isusa na gubavca koji mu daruje očišćenje. Osim sažaljenja, u tom se ozdravljenju divimo i Isusovoj odvažnosti koji ne mari ni za zarazu ni za propise, nego samo želi osloboditi tog čovjeka od prokletstva koje ga tišti.

Braćo i sestre, nijedna bolest nije uzrok nečistoće. Bolest, sigurno, pogađa čitavu osobu, ali ni na koji način ne utječe i ne sprječava njezin odnos s Bogom. Štoviše, bolesna osoba može biti čak i više sjedinjena s Bogom. Međutim, grijeh je to što nas čini nečistima! Sebičnost, oholost, ulazak u svijet korupcije, to su bolesti srca od kojih trebamo biti očišćeni,

obraćajući se Isusu poput gubavca: „Ako hoćeš, možeš me očistiti!" Ostanimo sada na trenutak u tišini i neka svaki od nas – svi vi, ja, svi – razmisli u svome srcu, zaviri u svoju nutrinu i pogleda svoju nečistoću, vlastite grijehe. I neka svaki od nas, u tišini, ali glasom srca kaže Isusu: „Ako hoćeš, možeš me očistiti!" Učinimo to svi u tišini.

„Ako hoćeš, možeš me očistiti!"

„Ako hoćeš, možeš me očistiti!"

Svaki put kad pristupimo sakramentu pomirenja raskajana srca, Gospodin i nama ponavlja: „Hoću, budi čist!" Kolike li radosti u tome! Tako nestaje guba grijeha, nastavljamo radosno živjeti svoj sinovski odnos s Bogom i bivamo ponovno potpuno primljeni u zajednicu.

Po zagovoru Djevice Marije, naše Bezgrešne Majke, zamolimo Gospodina, koji je bolesnima donosio zdravlje, da ozdravi i naše unutarnje rane svojim beskrajnim milosrđem, kako bi nam tako ponovno darovao nadu i mir srca.

Nakon molitve Anđeoskog pozdravljenja

Draga braćo i sestre, danas započinju upisi za Svjetski dan mladih koji će se održati u Panami u siječnju 2019. godine. I ja ću se, u prisutnosti dvoje mladih, sada upisati putem interneta.

[Papa to čini jednim klikom na tabletu]

Evo upisao sam se kao hodočasnik na Svjetski dan mladih. Moramo se za to pripremiti! Pozivam mlade čitavoga svijeta da s vjerom i oduševljenjem sudjeluju u tom događaju milosti i bratske ljubavi bilo odlaskom u Panamu bilo sudjelovanjem u vlastitim zajednicama.

Dana 15. veljače na Dalekom istoku i drugim krajevima svijeta milijuni muškaraca i žena slave lunarnu novu godinu. Upućujem svoj srdačan pozdrav svim njihovim obiteljima uz želju da se u njima sve više živi solidarnost, bratska ljubav i želja za dobrom, pridonoseći tako stvaranju društva u kojem je svaka osoba prihvaćena i zaštićena, gdje se gleda na njen napredak i potpuno uključivanje u društvo. Pozivam na molitvu za dar mira, to dragocjeno blago za kojim valja težiti zanosno, dalekovidno i hrabro. Sve pratim i blagoslivljam.

[...]

Poseban pozdrav bolesnima koji, u svim dijelovima svijeta, osim pomanjkanja zdravlja, često trpe samoću i marginaliziranost. Neka Presveta Djevica, Salus infirmorum, svakome od njih pomogne naći utjehu za tijelo i dušu zahvaljujući odgovarajućoj zdravstvenoj skrbi i bratskoj ljubavi koja zna biti konkretna i solidarna.

Svima želim ugodnu nedjelju! I, molim vas, ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i doviđenja!

Da ne ohladi ljubav mnogih (usp. Mt 24,12)

Korizmena poslanica uz „Tjedna solidarnosti i zajedništva s Crkvom i ljudima u Bosni i Hercegovini“, 26. veljače do 4. ožujka 2018. godine

Draga braćo i sestre!

Pripremajući se za proslavu Vazmenog otajstva, tj. muke, smrti i uskrsnuća Gospodina našega Isusa Krista, i ove godine 3. korizmenu nedjelju posvećujemo već dvanaestoj akciji „Tjedna solidarnosti i zajedništva s Crkvom i ljudima u Bosni i Hercegovini“. Bog, Otac milosrđa, i ovu nas korizmu poziva na „sakramentalno obraćenje“, na povratak Gospodinu u svim područjima naših života, pa tako i nadilaženjem samoljublja i sebičnosti, misleći na potrebe Katoličke Crkve i hrvatskog naroda u Bosni i Hercegovini. Nastojat ćemo molitvom i novčanim darom milostinje ove nedjelje diljem Hrvatske pokazati da naša srca nisu hladna, kako se ne bi obistinile riječi iz Matejeva evanđelja: „Razmahat će se bezakonje i ohladnjeti ljubav mnogih“ (Mt 24,12).

Papa Franjo u svojoj korizmenoj poruci podsjeća na zavodjenja lažnih proroka što izazivaju sablazni i potiču na mržnju (usp. Mt 24, 10-12). „Koliko je djece Božje očarano trenutačnim zadovoljstvima, miješajući ih s pravom srećom ... zavedeni snom o bogatstvu, koje ih čini robljem profita i sitnih interesa ... vjeruju da su sami sebi dovoljni, te završavaju uhvaćeni u mreže samoće!“ govori, između ostalog, Papa. Nije li to prvi korak u propast pojedinca i društva? Nije li to izazov koji stoji pred svima nama – pojedincima, ali i pred cijelom Crkvom, zajednicom Kristovih vjernika, ma gdje se oni nalazili. Pod tim vidikom želim podsjetiti na brojne teškoće koje Hrvati u Bosni Hercegovini proživljavaju posljednjih dvadesetak godina, nastojeći u isto vrijeme održati plamen na vjekovnim ognjištima od Bosanske Posavine preko Srednje Bosne do Hercegovine. Suočeni s paležom i uništenjem svojih sela, domova, gubitkom radnih mjesta, baštine koju su im ostavili pređi, mnogi od njih i danas tiho i samozatajno rade, žive i mole, nastavljajući nit života, čuvajući poklad vjere i kulture koja je oblikovala te prostore. Jednako tako, prisjetimo se mnogih djela milosrđa kojim Katolička Crkva u Bosni i Hercegovini svjedoči da ljubav Kristova nema kraja, da ju ništa ne može umanjiti, da je neuništiva i domišljata. Tomu smo svjedoci i u akciji „Tjedna solidarnosti“ u kojem pomažemo studente, stare, bolesne, hendikepirane, one koji žive u izolaciji – fizičkoj ili duševnoj, one koji su postali manjina, zaboravljene, osuđene, prezrene.

Sa zabrinutošću gledamo na nastavljanje iseljavanja Hrvata iz Bosne i Hercegovine. Od 2003. do 2014. manje je 44.527 katolika, a iz četiriju biskupija - Vrhbosanske, Banjolučke, Mostarsko-duvanjske i Trebinjsko-mrkanske u 2016. iselila su se još 15.494 Hrvata katolika. Alarmantni podaci govore da je ukupan broj katolika u četiri nad/biskupije ukupno 390.241 (prije rata bilo ih je 825.000!). Pad broja Hrvata katolika najvjerojatnije će biti zabilježen i u sljedećim godinama. Ono što zabrinjava je da sa župa odseljavaju mladići, djevojke i mlade obitelji s djecom. Mnoge župe, osobito u Bosni, bilježe sve veću prosječnu dob svojih župljana, i iz godine u godinu se osjetno smanjuju.

Zbog ovih dramatičnih okolnosti trebamo se podsjetiti na pismo - poruku državnog tajništva Svete Stolice iz 2012. godine, povodom 14. zasjedanja biskupskih konferencija Bosne i Hercegovine i Hrvatske, u kojem se jasno ističe kako je u pitanje dovedena budućnost Katoličke Crkve u Bosni i Hercegovini pozivajući da „kolegijalno razmišljanje biskupa dviju biskupskih konferencija pridonese nadahnjivanju korisnih inicijativa, kako bi se učinilo da hrvatski narod nastavi vršiti svoje crkveno poslanje u Bosni i Hercegovini nudeći svoj dragocjen doprinos društvenom životu zemlje“.

Zato i nastavljamo s aktivnostima koje kroz akciju „Tjedna solidarnosti“ vraćaju nadu i povjerenje ljudima i Crkvi. Zato pazimo da se naša srca ne ohlade. Kada se srce ohladi i kada se tješimo i napajamo tjelesnim užicima radije negoli utjehom koju nalazimo u Riječi i sakramentima, u nama se istovremeno hladi dar milosrđa. To se očituje u nemaru za sve one, i sve ono, oko nas što ne ispunjavaju naša očekivanja.

U korizmi smo pozvani moliti, zahvaljivati i postiti. Pročistiti tijelo, duh i dušu postavljajući molitvu u središte života; davati srce Gospodinu; živjeti u poniznosti; zastupati istinu; težiti razvijanju vrlina u svakom trenutku. Posvetiti se produbljujući svijest o tome da smo svi jedna velika obitelj. A obitelj je, prisjetimo se, braćo i sestre, mjesto dijeljenja dobara, mjesto podrške i prihvaćanja, sigurna luka za sve nedaće kojima nas šiba more života.

Crkva, Majka i Učiteljica, poziva nas produbiti molitveni odnos s Bogom, poziva nas osloboditi se pohlepe i usredotočenosti na sebe. Posteći od zla jezika, prljavih misli i zlih djela, pozvani smo okrenuti se drugima i ponuditi im ono što imamo, ono što možemo dati.

Pozivam Vas, braćo i sestre, da misleći na naše sunarodnjake u Bosni i Hercegovini, molite za njihov ostanak i opstanak; da molite, zajedno sa svim biskupima, svećenicima, redovnicima i redovnicama, sa svim našim iseljenicima po cijelome svijetu i cjelokupnim Božjim narodom, da Crkva u Bosni i Hercegovini bude znak mira, zajedništva i solidarnosti, da svi mi u svojim srcima, kao plod korizmenih nastojanja, zapalimo svjetlo nade za Hrvate u Bosni i Hercegovini svjedočeći: Niste sami! Moleći i darujući, prema svojim mogućnostima, zahvalimo i pokažimo Gospodinu da nam naši bližnji u vjeri nisu daleko od srca.

Neka konkretna djela ljubavi učinjena u „Tjedna solidarnosti“ pokažu snagu darivanja bližnjih koji nas trebaju.

mons. Josip Mrzljak
biskup varaždinski
predsjednik Hrvatskog Caritasa